

AUTHOR JEDAIAH PENINI

NO. 4700

TITLE COMMENTARY ON: אגרות

בתינת עולם

בקולת הנהגות

RR \_\_\_\_\_

IMPRINT \_\_\_\_\_

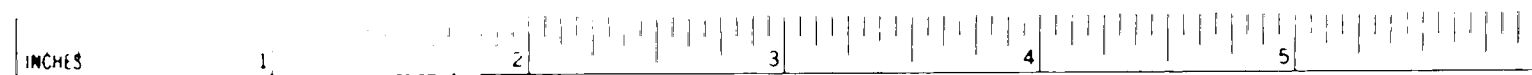
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ENA 1840

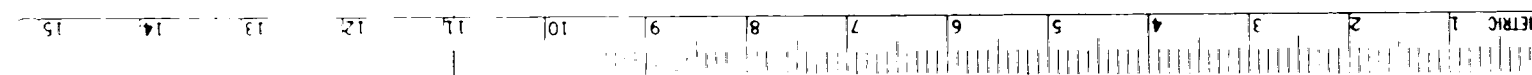
הועתק והוכנס לאינטרנט  
[www.hebrewbooks.org](http://www.hebrewbooks.org)

ע"י חיים תש"ע

DATE MICROFILMED \_\_\_\_\_



C 2399



FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

**XEROX** University Microfilms, Inc.  
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

פילוסופיה ושלום

א. הרמב"ם פת"ק

מ. א. ב.

פ. א. ב.

לקב' חיים תש"כ  
השנה ופסוקי חיים  
עמנו בליל א' עשר

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט  
[www.hebrewbooks.org](http://www.hebrewbooks.org)  
ע"י חיים תש"ע

פ' האשה נות  
צ' ח' נת עולם  
צ' ק' שג' המסין

22 d



p. 80

1840

# פירוש האזהרות

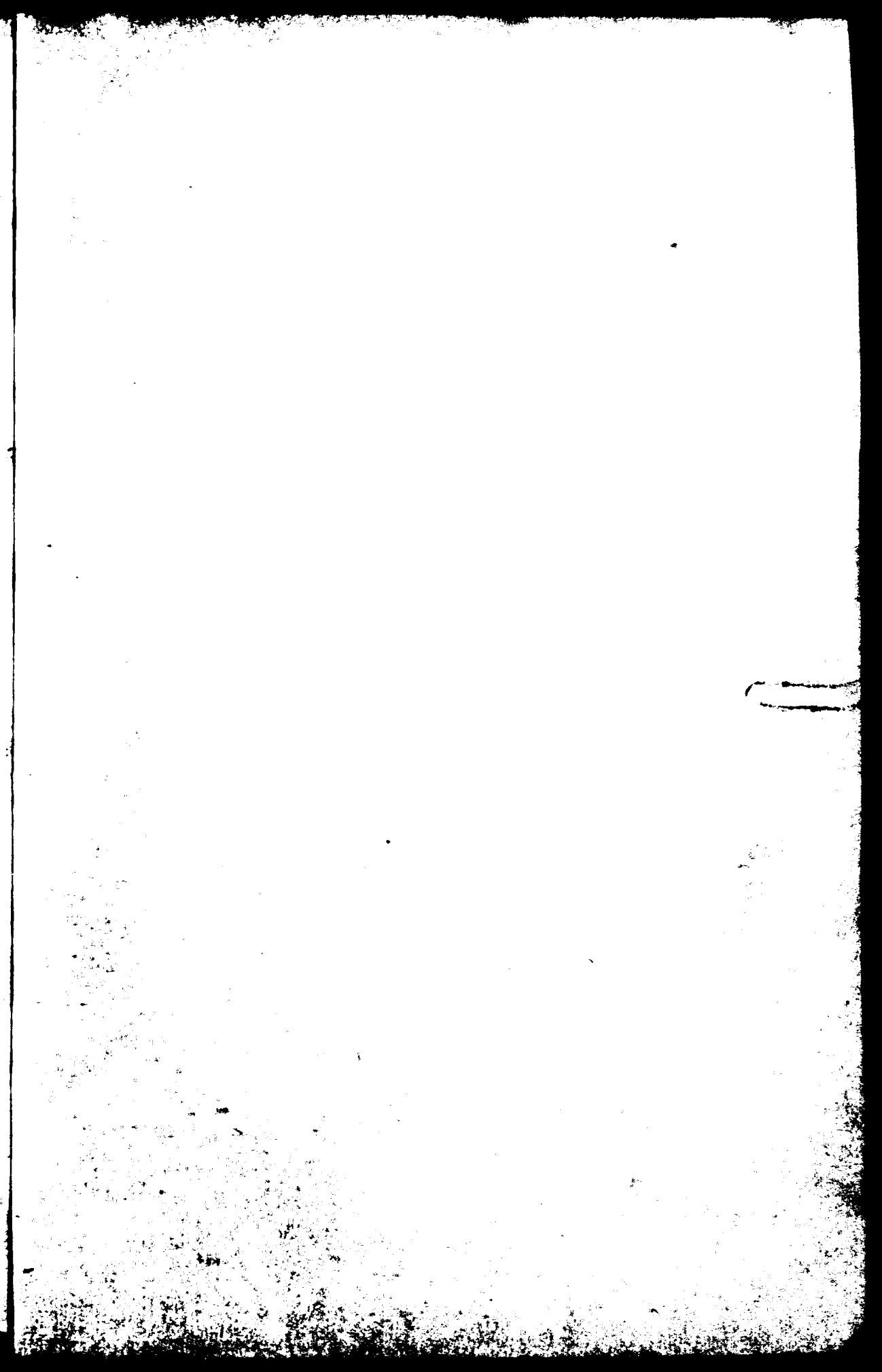
שש

מלות ועל עשרה מצות נאמרו למעשה בפי  
 עפה אזהרות כמעט ימות החמה ורצח מצוי עשה  
 וזמנן איבריו על אדם אמר רב הונא מאי קראה תורה צורה  
 לנו מעשה תורה בנתענוות תביא ואיך ולא יהיה לך מבי  
 הקבורה הרי תביא ואמרנו בזכר הדור מצות עשה רצח כנגד  
 רצח איברים על אדם כלומר כל אדם ואם מהם אומר לו עשה  
 ב מצוה ולא סמכתא כל עצמותה תאמרנה יוצא מעמך ואמר  
 חזל אמר הקב"ה לעדא עמור רצח עלי ואעמור רצח עלי ומצות  
 לא תשעה עפה כנגד ימות ענת החמה כלומר כל יום ויום  
 אומר לראש תשבור ב שבגה אמנם רב יהודה גאון זל  
 מנה בהלכותנו רצח לאוין נעם שבילות אבות  
 עשה עונן ופיה פרענות ומאמנים קום עשה הרי תביא ואמר  
 פיעי המצות בדיטה ופארותה הכללין בתוכן רבות ואין  
 חולק במעטן כלל המצות ולא בדיו פרעיהן אצל וע רבם מונן  
 במספר המצות פיעים אחרים וערעם מן הערעם פארות ומן  
 הפארות ערעם ויע מעי עכולל במצוה אחת מצות רבורת  
 ויע מעי עשעה ועל אחת מהן מצוה מתנה בפי עצמה וכנולל  
 מצות אחרות עמור האחרים במצוה אחת כלומר התורה כי יש  
 מעי עכולל ללמוד ללמד במצוה אחת ויע מעי עשעה מהן  
 ענת מצות וכן בלחם הפנים יע מעי עכולל עשירות  
 ועי יכתם על העליון במצוה אחת ויע מעי עשעה מהן  
 ענת מצות וכן יע מהם ימנו רבנים רבים עת מצות

חזל

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.







חזול ואם הבאנו אסמכתא לדבריהם כביקור חולים ונחמרת  
אבלים. וכן יש מצות אנכעורו בהן ישראל לשענתן. לא עהן מצות  
נהגות לדורות כגון ברכות וקללות שנאמרו בהר גריזים  
ובהר עיבל וכגון והקמות לך אבנים גדולות ועדת אותן  
בעיד ובתבת עליהן את כל דברי התורה וגו'. קצתם ימנו  
אותן במטן המצות וקצתם לא ימנו אותן. וכן יש עש מצות  
עאינן על מעשה מעוהד כגון ותייתפ קדושים וכגון ולמדתם  
ועשייתם א תקעו ערפם כהם ומז לקיים כל המצות.  
וקצתם ימנו אותן. וכן ראית עקרה במסכת שערים וארבע  
מתנות כהנה עתין חונק במסכת הסל הזה אע"פ ע"פ  
בהם פרטים רבים בכללים בתוך המסכת. ויש אנשים  
ימנו דברים אחרים ויכללו בהם דברים רבים ופרטים.  
ויש אנשים ימנו הדברים אחר כללו האחרים ויכללו בהם  
הדברים אשר ימנו זולתם וכמע שבת הרב.

זיעים" ואנני בראות כ המטן שמנה הרב  
רבינו מעשה בין הרב ז' מיימון ז"ל במעשה  
תורה שלו הוא המנוח עבה והמדוקדק שבבלם. כי  
הוא הפליג לחפש ולחקור כל ספרי התלמוד בבלי וירושלמי  
וספרא וספרי ותוספתא וכל ספרי הגאונים עד רב  
בלעון ערב ואזן ומקר יותב מעל ס' שהיה לפניו לדעת  
מה הוא מן התורה ומה הוא תקנת רביאיים ומדברי סופרים  
ומה הוא

חולם בעמד עביו שקר שטעק לעצור על דברי התורה הוה -  
 פאז כי מעשה אבות יעשו בעם גם עז זומס אם יעד  
 על אדם שהוה חלל או ממזר פוסל הוא נזרע וכל זה  
 לך נבוק לאמוע ולה האקייז מחבתי ינס אפאר כי זכרו  
 לו הארבעה בעצור שהם כפלים ונגלים קתם נקתם  
 חסית ומדיה כל מהה מסית גם חולם קנה התכאר -  
 שהוה מתחלק לשני מינים באמת אך הנציח אשר ימיד  
 לזכר דבר נחמי אשר לך עיתיו לזכר ואשר ידבר צאם  
 שהים אחרים המין האחד שהוה מעיד עדות שרץ שפא  
 מדבר צאם יש את אשר לה ציה והוה בעלל עש עז זומס  
 כי שטח עביו שקר והמין השני שמדבר צאם שהים -  
 אחרים לנת אחרים והוה בעלל חסית ולה נג התו  
 וכפלס והקס לא להוסיף צמס חלית וכל זה אינו מספיק  
 או אפאר ס בעצור לו הארבעה פועלים וכוונתם ותגלתם  
 למיק להרוים הארבע על האחרים להפ עתם ולהוים  
 או להביא העדים אם יוכלו ולהתיר דברי חסית והמנה  
 והחולם ולהשיב בעד דברו ונראה שזה נראה דעת הדב  
 ל יתק צד האונקול באהדותו שמתחלת איזה מקום ציה  
 כי הוא כתב פוסית והמדיה להמיר טוב כרע להאמן  
 צפסע קדמה פשו הריעה תשיב לחול יא אחד ואין צד  
 גם נאח אין ל וכתב עיר העמת ונציא השקר ופחם  
 זומחים עדים לצלם שלל פחם לפחם ואפשר שיהו  
 האמת והיזוב צעני כי זכרו לו הארבע חיס מיתות  
 בכל חלית עשה מה של עשו צאג חיס מיתות צענר  
 כי לו הארבע יא צמס חווא שאינו נאלץ צאג כי צאג  
 העצמות שיא צהן מיתת צדי אדם אחר שנאלם הארבעה  
 או הדבר שיתחב עליו מיתת הוא מעות לה יוכל לתקן

רבי יהודה נאמן ז"ל והנה הלכות כל הלכות שמה הרב  
בזה היות לו כלל או צבץ צורך קובץ או רחוק צבץ  
או צמח ואם קעה ידו בקלת הנה סתמי הדרך אע  
הבן לאלה את ידו לאלות ההסנון ולתקן את המעוות  
ולבדן צבץ מה שלל השינה יד שלי ואש עלם מהם  
ונפלט עליו מאד ט ראתי בארבע אזהרות שזכרו  
כלם חלם ועז זומם ומסית ומדיח ועיר הערחת עם  
הלכות עשה וכן הציא בהן קטן חר רב יהודה נאמן ז"ל  
כרעת עבד אחר ועיר הערחת עם הלכות עשה ופזא  
עדים זוממין וכן הציאו מכל מיצי מיתות כל זולתם  
זולת קצת המאורות וברובם סורה ומורה זיא צהם  
סקילה וחטק ופיח ואין בהן סרפה כי אעפ"ש שרבת  
עיר הערחת אין זה דין אדם וכן סכר לשדוק מפלצת  
והנה כלל שלם על דיני נפשות ואם הם יצוים נחלק  
לחת באחרים והע נפשות באשר כלל דיני ממונות ואם  
הם הלכות רבות ודינם חלקים במלכות אחת באחרים ודיני  
ממונות והם יצו עשה מכל העושים במקילה הלכה  
לחת והיא לבין ברע מקילה וכן בהע צפה וכן ברוע  
הרע וכן בהע חטק ואעפ"ש מהה הרע עיר הערחת לא  
כיון צמח כי אם שרפת העיר כמו שטאר ולכן הציא  
הפסוק המורה ענה לבד קפץ להרוג אנשי עיר הערחת  
לשדוק את העיר שטאר ושרפת באף את העיר ואם  
תאמר שפזא או מפני שחיוצם ברבור לבד לא במשק  
הם חקל ומצפץ ט ואם תאמר אלו כשעשים ענים לו  
איום מואים שעשים רע ולא פעשו קל לעולם הלא חנפין  
ט ואפאר כי העעה אותם כי אלו חוקים באחרים ועוד  
על שמשקים טו וצורעם אחרים מסית ומדיח ט



וְלֹא יוֹכֵל לְהַזִּיחַ אֶת אִשְׁרֵי עַמְּךָ וְאִפְּלוּ יִתְחַדֵּשׁ בְּנוֹתְךָ  
פְּעָמִים כִּי הִנֵּה חֶמְלָה שֶׁהוּא בְּדַבָּר אִפְּלוּ חוֹד עַן תוֹךְ עֵי  
דְבַר חַיִּב סְקִילָה וְאִשׁ אֹהֵב אֹו יִדְעוּ אֵינֹו חַיִּב חִיתָה  
עַד שִׁיעָף חֶמְלָה אֹו עַד שִׁיעָפוּ חֶמְלָה אַחֲרָיוּס דְּגֹוֹאֲתוּ  
אֲכַל אֹו פֶּאֶרְצֵהָ הֵם דְּבָרִים טֹאמָרִים לְאַחֲרָיוּס שִׁיאֲמִינוּ  
צָבִים שֶׁפֶס אֲמַת וְאֲעֵב שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּעֵלְמוֹ שֶׁהֵם שֶׁקֶר  
וְבִאֲרֻצְתָם אִפְּלוּ אֲחֵר שִׁיאֲלִים לְצַהֵו קָאֵם יִשְׁקֹק אַחֲרֵי  
כִּי יִתְחַיֵּב עֵינֵהֶם מִיִּתְהָ אֵם יִאֲמַר תוֹךְ כְּדִי לְדַבֵּר  
בְּזַבְתִּי וְשֶׁקֶר עֵעֵתִי הִתְקַטַּר כְּלֹמֶה שֶׁדַּע וּפְאוּר אֵם  
כִּי הֵם לְמוֹן הַעֲתִיקָן לְעַם וְהוּא חֶמְלָה עֲלֵנוּ אִפְּלוּ אַחֲרֵי  
שִׁנְאוֹר לְצַהֵו לְאוֹב חֲדוּכֹו הִרְעָה וְהַפֵּר מִחֲשַׁבְתִּי וְאֵל  
תְּרַפָּה לְעַמְּךָ וְשִׁיִּסְתַּר מִיַּד דְּבָרָיו עַד אֵלֶּה יִאֲמִינוּ וְיִקְוּ  
וְלֹא הֵנִיחָ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קוֹס עַם וְאֲחַשׁ אֵיךְ הִתְלַקֵּה  
פְּסוּיֹוֹק צָבִים הַחִיתָה כִּי הִיא צַלֵּל הַחִיתָה הַהִים לְצַר  
פֶּאֶרְצֵהָ צַלֵּל אַחֲרֵי חֶמְלָה שִׁיִּסְתַּר מִיַּד דְּבָרָיו תוֹךְ  
כְּדִי לְדַבֵּר וְאֵלֶּה עֲלֵי זֶה הַהַשְׁמָדִים פֶּאֶרְצֵהָ הַחִיתָה  
עַם הַיִּסְרָאֵל לֹא זָכַם צַלֵּל הַחִיתָה עַם וְשֶׁהֵם שֶׁזָּכַר  
חֹרֵד יְהוּדָי וְאֵין זֵל וְקָלָת מַחֲבָרֵי הַאֲזַכָּרוֹת בְּקוֹרֵד  
וְחוֹרֵד אִפְּסָר וְשֶׁכִּי חֵיִן אֲוֹת צַעֲבוֹר כִּי אֵיךְ חֶמְלָה  
מִחֲמַצְנוּ מִיִּתְהָ מַחֲיִבֵי חִיתָה בְּאוֹחֲלֵי אֵם לְצַעֲרָה עַם  
עַד הַחֶמְלָה לְעַן אֲצִו וְאֲמִנוּ וְשִׁיִּהִיוּ אֲנִיִּסֵּם מִטְּמָאִים אֲוֹת  
עַד לְחִיתָה טֹאחֵל אֵיִם וְנִאֲמַת לוֹ הִיב אֲבִי מוֹרְבָן חִרְעָה  
כִּי יִתְחַדֵּשׁ וְאֲמִנוּ לְחִיתָה אֵיךְ כִּי יִתְפָּאוּ בְּוִיטְאוֹקוֹ  
עַד לְחִיתָה וְשֶׁאֲפִסָּר כִּי לֹא חֵיִן בְּעַן קוֹרֵד וְחוֹרֵד הַחִיתָה  
אֵיךְ אֲוֹת וְיִפְסַח אֲוֹת אֵיִסוּ וְאֲמִנוּ וְשִׁיִּהִיוּ אֵיִסֵּם אֲחֵרֵי  
אֵיִסֵּם וְחוֹרֵד עַן חֲוָרֵיו דֶּךְ אֲמַת

0
ד
 הדברים וכולם נבלות בהן ורצונו שיהיה זל פסן לך פן ..  
**אשר התוו התות**      **בתיבות שפתות**  
**צחקת המלכות**      **ונקם נאמרים**

אף הנה דעת האמונו והתאוות תד פשו אף נכתב  
 צבתו ועשו אותיותיהם" בעצמות נאות פיוש במלכות  
 שלמות והתקנות בחספ המלכות ולקם מאורים כיע  
 סמלית נאמרו בעצמת הדברים כחו שאמר למעלה  
 ויחדו הוא כפף צחק עשרה דברים ויש קוראים באותה  
 שמות וכל חספ המלכות חספ האותיות אשר  
 בעצמת הדברים תיע אותיות כינע תיע המלכות ויש  
 תיע למשפ האוב הוא יודע לפים עד כח אשר לעך  
 אף תאם צמטן יז ע"י אף שנתק עם צמטן סמלית  
 והאמר בעצמת למז' ויה' אכל לפים ולבך סמפ  
 (אין ידעם הם מאתפס וקם מן החשטן וכאמרו וכל  
 האנים הם ולך אור והמושיע"

**המושיעך**      **וקמוליתך**

**על אף לעך אתם נחמדים**

ומושיעך והמושיעך דומה צמטן המעבי אף סמפ אף  
 עם מן החשטן על אף לעך ע"י ולו ע"י צבל נאות  
 אף לעך עם סמלית אף לעך פיוש חספ המלכות אף  
**אמרם על שפת**      **באן המלכות**  
**עמך על שפת**      **עמך על שפת**



החומר בנסקר יאמר ויאמר אשר מלך קנסי יאמר ויאמר  
 ירצה עמך יקנה נהם גבורה ועלמך לבנו הער הדע  
 ולעמוד כנגד העם המזנת וכוון יתן חסדך קנסי אמת  
 מבין האדם דעה ובינה והשכל שתניח לשל לעת אמת  
 האם ודרסו הנפש השכלית והזכיר כבוד של אמת חלקי  
 הנפש להבין מהקיום הפתאים שעשים מעשים צדקות  
 וצדקה טאמוז ולבצ מהקיום יתן לעת

מלכות לבינת  
 אספר תואיות

למשר העוברים  
 נאלצ תלפזרת

צדק מעוז ומחמק  
 ומזכיר מלכות עשה

מולה נפתרים  
 ועל פשע יכפר

צדק מעוז ומחמק צדק האם אמוז מעוז ומחמק וכן  
 צדק הוא לבן מעוז ומחמק ועל פשע יכפר מולה  
 חזר יכפר ומולה אדם הפנים לבי צדק

שמונה ואלה עושים  
 ומאיתם עושים

במחמקות הקושים צמח אצנים

למפני אצנים פרוז חיה חלמת עמך כיצ חיה אצנים

צמינת ורעו  
 ולרום עמך עש

ויחדו הקובעו  
 צמח עמך דברים אלה

החומר דוקטור פרוז כל חלמת יאמר מעשר דת

# להתפלל יום יום עבדים ואשרים

ב יחדו שטאר ייץ אקיינן ייץ אחר. שתי פעמים ציוס  
לקרא קראת שמע פעמים צלזס שטאר ודבר צ  
ועל. ובכרך ובקוץ. להתפלל יום יום להתפלל ל  
שטאר ועבדים את ייץ אקיינן וכתיב ועבדו צלזס לעבדים  
ואחרו און איזו עבודה של צלזס וק פירוש צדק  
אך ה אנת פלם לה צדקרא ערעם ואחרים פירוש תמיד  
אל שחר ותמיד אל פן הערעם

## לעבדו ולתקונו בלב ולעבדו בן

## ולתקונו בעתו פועלים ואשרים

פועלים  
בן

לעבדו פירוש למה שלפניו כ מתיב הושיענו הושיענו ולתקונו  
על צלזס למה שטאר והקצת את ייץ אקיינן צלזס לעבד  
אתעשה הולדת חאדנה ל על חנת לקבל פירוש ולעבד  
בן שטאר ובן תדע אעב סטוביה עקב ויסודין שטאר  
הן וקאלע ל איחל. צפרי וכי אפסד לחדם לעבד  
באכנת והא כתיב כי ייץ אקיינן אז אלה הוא לזן הדבר  
בהמים וצולתתם מועל אע עלך פלו עלת למחם  
והדבר צלזס צלזס דרכך דעו ולתקונו בעתו פעמים  
ואשרים ה להתענות בדרך חבו חיינן את אנת הית חיינן

## למלא מעלתו בלב מועלו

## להפיע צדקו בלב און ואשרים

ל לקח את שמו שטאר ותקונו בלב מועלו

קולנו היה יותן כשעמך כחמך שמואלו ניהי קול האופר  
הולך ומוק מאל בזקף על נבעת סדלג על גהים סמח  
ויהי יל על הר סיני און סכ לקול

ועתה קרא אופים רענה אופים

ויאלה נשמותם צריץ נצרים

כשמואל לבס הקצה אעבי ולם יקה לך בדבור אחד חק  
שאין הפה יכולה לעבר ולם האון לשמע רענה אופים  
כלומר שמואל ונעלה ואלה נשמותם צריץ נצרים רעץ  
לפון שצב וק מלמנו צאנה שמואל שעה חות לפס  
מאיות גדולה שגלה עליהם והקצה חוריד עליהם ממות  
אל שעתיד להיות בו מתים והיה האופים

והוריד מן אידיו לעמו ועבדיו

והשיצ צמקדיו נשמות לפעיים

אני הולאתיך אני הולאתיך

אני הוראתיך באת ברכי מישרים

אן לרע שיש אם אנה שמואל אעבי הולאתיך אשר הולאתיך  
אני הוראתיך מן העצמות שפס מלת לה תענה והוראתיך  
כצווי מישרים שפס מלת ענה כנה הקצה שפס לביך  
כרעג להם מנה ואלות

אני הולאתיך אני הולאתיך

כעב אולתנביה הקול עליו כעסקה פריז חלוקה

# חֲבֵעַ עֲרֵבֶת מִזֶּן אֵלֶּי וְנִחְמָסוֹן

# וְלֹא תִגְלַח לְחֹן בְּעֵינַי בְּמַגִּידִים

לג עקרו וכבר לפני  
לג כחשון ולגוק  
והדון העל פניו  
עבר חלוקה חזר

יתן לנך אמר אכלת המזון שאמר וחבלת ושבעת וסרת  
את ייץ אהך. אלא ונחמסון כלומר מן שתנך סיסת  
החזון מן שתנך צרנה אמת השן שלש. בין שהית עוד  
ואוכל מן שהית מהלך ואוכל שתנך קבע לנך  
אותך כרנה צורקם אמתת. אכל כשהו חלק ישר  
במקום שבער אכלתו וינך. אבל כשהו שולח ישר  
צאקולו וינך. ואל תגלח לזון כפניו כפניו כלומר סלח  
תאמר חלוקה אע וירקה ולא יאכל להתעשות. ואל תגלח לזון  
יש חספסום כעו אריות כראוריתן המלך והכלק החלום  
את ספקס. אול שלח תתעק סתדיעי עד שהיה רחוק ולא  
תאכל להתעשות בעשייה סאורם ל האוכל בתדיעי כאלו  
כתענה תאיבע ועשירי קצר להתענות סושיי שאור  
בעשור להיש תעני את נפשותים

# עֲבֹדָה עַל הַיָּם וְיִמְרָה אֶל יָם

# וְסִמְלָה תֵיבַב וְשִׁיק מִסְתָּרִים

לג עקרו וכבר לפני  
לג כחשון ולגוק  
והדון העל פניו  
עבר חלוקה חזר

זה להביא המזון (לעולו). אלא חשב תביע ל אה העשירי  
ואתך א ישר כלומר העשירי עם חספסום שלח תאמר לה  
אחלן כעשירי כ' אים צפוני ואל (כתיובשבו) וכל  
אמר (לעולו) א ישר כ' חושית (לעולו) וכל  
אמר (לעולו) א ישר כ' חושית (לעולו) וכל  
אמר (לעולו) א ישר כ' חושית (לעולו) וכל



והלנים תלם בלוג די מחסודו אשר יחסר לו כיוז חלב  
 והאכלים סגנים ילו לבזת הסגנים מיוחזים לקרוציקים  
 ומתאכלים עליהם כמאר גזרל שם סגנים לתוצל על  
 מיתגם שנה לה ימאז מחולנים תדיחם חלפת קנחוב אחרי  
 יצ אהים תלבן מהו צקר חולגם שמאר ויחל ליו יצ אה  
 אהב עשב כן מהו מענס אכלים שמאר היה אחרי מורת  
 אכחוס ויבך אהים את ירחן כמא אה אתה עשב מ וקמטור  
 נגרים יו לקמד קפית צומע שמאר כ קבד תקרינו  
 ציוס הקמ ורזל אחו חקו קט מתנס שנה ויקמד אחו  
 כמא אה אתה עשב מ

**וּלְבַתְּחָהּ וּלְבַתְּחָהּ לְמַעַן יִחַתַּת**  
**וּלְשֹׂמֵד וּלְמִוֹתֶת עֲמִילָהּ חֲסִידֵי צִיּוֹן**

קרה לך צמק לעשים שנה פתח תפתח את ידך ייחנת  
 חאחור חחנת דלס רשעו ושמד קרה לאכד שנה עמ  
 חאח יסל שנה כ חרס תחרום ולחנת עמק חא  
 צוים קרה לשמד זרע אל עמק שנה חחנת את זכ  
 עמק קרה לכד חכ שעה עמק שנה זכר את חא  
 עמק ל עמק

**לְבַעַר מִחֲמַלְתָּ בְּבִלְה נְחִלְתָּ**  
**וּלְמִחֲחַ חֲסִילְתָּ אֶלְנִים וְאֶשְׁרִים**

קמלס חחן שנה צו חחמן חחנת שנה חחנת  
 ככלה חחנת חחנת חחנת חחנת חחנת חחנת  
 חחנת חחנת חחנת חחנת חחנת חחנת

היה לשב עינו לשל או לשנו

ותקום מפניו ותקום מפניו

היה לשב עינו לשל או לשנו לא שקנה חטא ולשנו אפילו  
זקן אשמואי ותקום מפניו ותקום מפניו עומדים מפניו למורה  
לא לשבן כי הכתב הקווי גדבור ודבור חקווי לשנו אש  
בלב ולפניו עומדים ששאר וקדחת פניו זקן כתיב לגבור  
בכחוס ששאר מפניו שנה תקום

ותלמוד ותלמוד ותלמוד ותלמוד

ותשיב כל אוצר ותקדוש מצדדים

ותלמוד ותלמוד פרוש וכוה יתקום תלמוד צדיק בעין  
עשה לך רב וקנה לך חכמה אם תכבדו ותתיאס תעשה ללמוד  
וללמוד כדאמרינן צמח מוליקין דלחיים רבין הוא ליד צע  
רבין דמוקיר רבין הוא ליה חתומה דרבין דחיה מרבין  
הוא עפיה הוי ערבא מרבין ואי לשו צר הכי הוא משתומן  
חלב כלורבא מרבין והולך חבץ יד לגבד אב ומשנה  
כבר את אבך ואת אבך וחברו עש ותלמוד ותלמוד לחבר  
שם יעבור על דברי תורה יאמר לו דרך צדק אבא טעם  
צמורה ק ותקדוש מצדדים עץ לקדש צבור קבוצה  
קבוצה ולקדושו ששאר כל קבוצה אשר יולד צמקך  
ובאך מוכר קדוש לשל אבך

וקדלים תחום וקדלים תחום

וקדלים תחום ותקדוש נאמרים

י. קוראים ותלמיד שעושים והזעם שלמדו צחת כמו  
 שאמרו לזל יהי כבוד תלמודך העוב עלך כשך והוא חוסר  
 ויש חפזים כי תורה שבעל פה קרא שעושים ואמר כי  
 לאוי לחדת והעלך כי התורה קרא שעושים ואומר ו  
 ואהיה אלא אמון ואהיה שעושים יוסים וכן נצחול כתיב  
 צאחרות ותלמוד תורה להעם יק לכתוב לאיש פט  
 תורה לעצמו שאמר כתבו לכם את השירה הזאת ואפשר  
 זאת עגלת וכתבתם על ספי או צמאה לשושלים להוד  
 ולבטחים יאמר שיקרא אותה במעשים ונעשה לה פרי  
 כנרים פסוק עמא דאוריתא הוא שנה ויצינו צמקת  
 לו פסוק עמא ואהיה פסוק חנה אמר לו יוחנן הקורא  
 בלג שיהיה והשוק של זמית עליו כמעצ אמר ונס אע  
 נתי להם חקים לה מוצים ומשפטים בליחו עקם ואמר ו  
 יזל אשר ל יקים את דברי התורה וכי שכתה היא של זל  
 הקורא שתהיה על עמא ותטהר יעם רה לחניה יחו  
 שנה הוסי תוטה את עמיתך ואהבת החסדים לו להב  
 כל אדם ובעצרת שנה ואהבת לשך סוף והכל נזול  
 בתורה דעל למתך לה תעזר

**ותורה ועמא ויין קדוש ומדוק**

**ויראת מקדש ויבאים עם חורים**

ותורה תמים תהיה שיש לבך אין שאים על וזה חוסר  
 ועינה כאמרם ליהוה בקדש דקופה טאו דוחק רגל  
 שבעה ירח יהואי זל עשה חזון חלום ויין קדוש ומטה  
 קדש קדש שנת שנת זכר את עם השבת לקדשו ואמת  
 זל זכרו על הן אמר וחזק שכן נאמת אדם ואשים



ק"כא לארץ ע"ה והשמיים שטמא ארץ תצדיק את ל'  
בחקמות וע"ה ולקח לשון הכתוב ופס' ליהם תארפויאל

**לע"ה יום מיוחק עתקא וצנעקה**  
**ולחון ולעמקה ולהלוצ קהרים**

יום שבת שהוא אסור במלכה וצנענית חלה חזרי  
סופרים לע"ה ולבצרו ממאכל ובעלגוף שטמא וקראת  
לשבת ע"ה ע"ה ע"ה וצנעקה שאסור למד על ע"ה  
או להפלג צ"ס שלשה יום קודם השבת כדי שנתישב  
דעתו עליו ולחון נ"ב לחון צנעק שטמא של רגלים  
רחון ל' צנעק ולהלוצ קהרים כ"ה להקד אתהר שטמא  
ואהרסם את הב' וס' ואמחת סוף אתה ע"ה ופ"ה וע"ה

**וקלעקה לע"ה** **כפי יד וגמקות**  
**ומשאות מעמקות לקיים ולהרים**

נותן כפי אשר תפ"ה ידו דכתיב חמת ענתהך ומה ע'  
חומץ העביו חלה מן החומץ אחר מעשרה צ"ה  
פחות מפיך ע"ה רעה וזה צעת הע"ה ע"ה פ"ה ע"ה  
כ"ה וא"ה ל"ה י"ה ס"ה ל"ה י"ה יותר ולע"ה ל"ה י"ה א"ה  
פחות מהצ"ה ק"ה ע"ה ע"ה פ"ה חלה ומשאת מעמקות  
לקיים ולהרים ר"ב לע"ה מעל חצ"ה או מעל מהמ"ה ע"ה  
ע"ה תע"ה ע"ה נ"ה לקיים המ"ה שטמא ק"ה ק"ה ע"ה

**ותמאוד שע"ה ע"ה להדר ולהנעים**  
**ותוכחת רעים ואהבת הקצרים**

יוד  
ק"ל להפריז מעשר עש תחת מעשר שנ צלפזית ונצפית  
בשכוע שאמר מקצה שלא פנס תלמי את ל מעשר  
תבואתך. ונס מעשר שני. ק"ה להפריז מעשר שנ להפיק  
לבעלם צדוקים שאמר עשר תעש את כל תבואת זרעך  
וקאשן ואמ"י. ק"ו לצבות צדוקים של ת. הפסוק. שאמר  
ביום הראשון מקח קדש. ק"ז לצבות צדוקים של ת. שט  
וכנס השני. מקח קדש. בהודים קדשם צדוק.

**והמעשר והמעשר ונס ודני מעשר**

**והמקח מעשר ולאש נ מעשרים**

זכר הנה שט מעשרות מעשר. זכר ומעשר. לו. ואפס  
שיהיה ומעשר ומעשר. ק"ח להפריז מעשר דנ. לוי  
שאמר וכל מעשר האף. ק"ח להיות הנה מפריז מעשר  
מן המעשר. ונס ודני מעשר. ק"ח להודות ודני מעשר שט  
ואמר לפני ה' אלהיך בערת הקדש מן הסת ומצדוק  
מעשר. ע"ה לעשר הנה שאמר וכל מעשר צדוק ואלן  
ואפ"ה מעשרים. ק"ח לתן לאשית הנג לבן שאמר  
ואשית נג אלקי תתן.

**וקדשי מתני ומעשר הזני**

**תאכלם במעשה וקחלה מרים**

תאכלם במעשה כ מעשר שנ וקח מתנת כהן לאלהם  
או בירושלם ואכנס על אחיו. מתנת הסת. ארבע  
ועשרים ואלה הם כ"י קולות לל קודש ונתן מעשר הזני  
וכב יתדאי עש משפ"א פרי מתנתם למגלותם

ויראת מקדש. ט"ו לראש מצות זה שנאמר ומקדשי תראו  
 והנמים כאחדם את י"א שחך תראו לצבות תלמידי הנמים  
 ואמרו יהו מורא רבך כמורא שמים. קעב פשטע מעל  
 עבדו אידוק צבל דור אים לך יוקיח ולא ינע שטאר ציון  
 תשאשן. עם הורים. ר"ו לראש מאב אים שנאמר אים  
 אמו ואביו תראו. ומקדשי תירא אמרו לז"ל הוקשם יראת  
 אב ואם לראת מקדש. וכאמרו מען שם אמר ל אביו לך  
 עבד ע"ן או חלל שבת שלג יאמע תל ואת שבתרת  
 תאמרו כלם חיצים כפגרי ולכן חצו עם ויראת מקדש  
 וחבר ותלמד ותלמד עם והורך תגד כמו פזכריו

וקדוים חסדים כאחדם אביו ורבו כפי קודם

**ולמוד נאמנה**

**לעם צדעה**

**ליתום ואלמנה**

**ולקוי עם צרים**

יש מפרשים שילמד הפעם צאמונה ולקוי יעשה מלאכת  
 חסם תיבך ולקוי זכר אחד חסם זאת המלה. והאירתי  
 באזהרות ל' יתקצי ראובן שאמר חירות לל שמורים למור  
 דעה ותעד ותדיע לבק אמונת. קנה למפר יעלית  
 מלבים צלל לאצן של ח' המלאת שנאמר ותגדת לבק  
 ליתום ואלמנה ולקוי עם צרים זה עילל באמרו ולשמה ליתום  
 באמרו ושמתם בתוך אמה ובק ופתך. וכך יהודאי מעק  
 אותה צבט מ' מעק ולקוי לשון דעה מאמרו ולב שמה ארען

**שמוך מעש עני**

**ושמעש שני**

**(מאשן) נאמיני**

**תקדש צדקדקים**

הנה שלם נארים . כי גדלים אמר שהם טרדים כי בל קלק  
חפכין ואזח עמוכ לבג תלך דתו לעכולע תמוכ אומס

ואילמו קבצא בקעיק ונתעביא

ותן פן תלביא קבצא ונתרסי

קע להעיק עבד עבדי שמוכ העק תעק לו וכי למח  
עבדית ותן פן תלביא ומוח ואיל שפנים ילבי כלוח  
כי תחז עדי לוי סהיך לה תמר לשלח ומוח לול בשן  
עדים אשמו של אדם וצנו קזעם מומס ועלם כל  
הקרביות כאומס מאז עתה זה עדי לוי סהיך לו  
מאזת מאמות עלות ואלום . פד להבא כל הקרביות  
שיש על האדם מומס לופעבה בתל האון שפענו פני  
ונאת שמו והבאתם אנה אכל אינו עבד כל תמוכ ע  
שעברו שלם תלם כפרון . פד לקרוב כל הקרביות צבית  
כבית שמוכ אם תעלה עלותך ואם תעק כל אסד  
אעב אעך . פה לבמל בהבאת הקרביות ממוכה לוי  
לבת הבית שאל רח קוסך אפי יתן תעו ונאת מפי  
המוכה לודו שאינו מוכר אל בקדשי מזה לאין ולדים  
זה לאין בהפ עדים . פה לאל קמיד שעו יטה על שרע  
שר לאי . פה לאל קמיד שעו על קרביותו במוכת ימ  
מכר ומכר ימינו או שמה שמוכ וכוונות מת עליו  
ודן נמרות שמוכ איש כי יודר לעד עד שר

אזח ואזח קבצא בקעיק ונתעביא

ופייתר צבא יתואל על אומס

צירושם והרוב לה טעם והחלק תמים קל להפריש  
חלק שאמר ראשית עשיפותים חלק תרומה

והחלק מן ימוז ולעב לא תמוז

וצבי עית תמוז ספחים וגורים

וכי ימוך אחיך ומעט ידו עמך והחזקת בו פרט מעד  
ולעב לא תמוז צדקה דכתיב ויהי אחיך עמך וצביעך  
תפכות ספחים וגורים קלם להשמיט קרקע שאמר  
וצביעת תשמיטה ונשתה קלה לשבות מעשית הארצה  
שאמר צדקה וצדקה תשבות

ותשמיט משאות ושבתה עם פאות

צאילך וצתפאות ועוללות מצדדים

קלה להשמיט כספים צביעית שנה שמוז כל צעל חזק  
ידו צאילך וצתפאות צריך שינה שמה ופאה צאילך וצדקה  
ועוללות וצדדים קלם להנה עלולות הסם

ולקח הקליר ופרט קציר

עזוב לצד תליר לעלים נצרים

נצרים

לקח הקליר להנה לקח והוא אינו נוקב צאילך ופרט קציר  
עזוב לצד תליר קציר להנה פרט דעם לפי שצדק  
שאמר לעב ולעב תעזוב אותם ויא קח מלאת עצה שלום  
ואמר נצרים כאלעב שהם דעם הם נולים ונצדים כי  
כל יאכל בע חלבם הם וכן פרט לעלמים צעים ויש קולאים

ציונים השני צוקוהו הרין לבקדצן שחש עליו בשער צ  
 מעשה יול שחיתק וקבלת דם והולטע ודיקתע שיאני  
 מחיו לחד זמן קלאוי לאכילת אוהו קדצן אם לאכילת  
 אדם או לאכילת חיה. ואחיו כי יצא לאו לוקא כי מיד  
 ששהי צמחצנת זמן הוא פולני שרף מיד וכי הוא  
 לחד שער זמיו ישרף מיד אעפ שא לא נשתפת מרתו  
 אכל החספן העבר מרתו ישרף. ואפשר כי יאחו ישרף  
 כי יצא מעם לבול מותר ופול כי קודם קדוצ שיזע  
 נשא וקדוצ נס פול נצר חסד לטלו או לקעידו אחר  
 חיי נקדקיע שיפה טעם ונשא. ואפשר פול צכי  
 ונשא לקדצים שפולו והמלא קחו נשא לזמיו פולו  
 מוז קחו לחי' לשרף פול קדוצ פולו שפול נצר  
 אחר יעב בל מוז לה יאכל נשא ישרף ופול ללי אף. נה  
 למז טעם פמה שמוך נאחו אושט לקח עת ישרף  
 הו לאכל פול הפמה בל מוז שמוך ואכל את הקדצן בל  
 חזק לי אף ופול ונשא

**והאשון ושניע תקדצן צמח יאני**  
**והקדצן שניע צמח יאני קדצים**

קדצן לשנת בראשון של פמה שמוך וכוס האשן חקא  
 קדצן. קדצן לשנת בשניע. שט' וכוס בשניע חקא קדצן  
 ואחר ישע באחיו זמן חיותו. וחקה שניע קדצן שניע  
 ציוס חמישים שמוך וקדצים בעלם כוס הוא קדצן

**ויס זכרון ורועה ויס פמל תועה**  
**וקופר וירועה למוס ופמל**

וישע  
 קדצן  
 ישרף

האם מאמרו יש אחר עליש האוב האם צמחיותך  
האם צדקה להחיות אחיך עמך והוא פני מלכה וכי  
יבדאי זל מנח החיה את האה ולעשות צדקה ולחוב  
חסד וזולתם רבים מפריו צדקה ופינות צאה יב  
מפרזים צאה באס מאמרו ואת האה לפני מבערב  
ואמרו צאה כמו מן האה מאמרו ופינות צדקה וכלום  
שכל מן כבוד ומן הלחם יבואשך על אגרים פי אצנים  
שכך ש ודלל מעל האס יהואלכו באורים כמו מאמרו  
שע חמת היו מחרדים אותם באס ויש מפרזים האה  
האקום שעלו מצעירים האס מאמרו על האס אשר על  
האם העובד שאמרו ופינות הא מוסת והוא אסור מותר  
ואמרו צאה יבואשך כלו אחר יבואשך צאה כלוא באס  
ואמרו על אורים ילל בתוך קלבה סקום שפאס בעת  
יותר כדי שיפא היעב מאמרו לבו צאור אשנס סרל  
צלבנת אשנס יצא לשונך היותר שעל והיותר מצד  
הזנה ציוס האשני באס ישנח ובעל היותר הפעול  
ופפול המוקדשים ששורפים

**וּמַלְאכָה כִּי יִבְרָא יִשְׂרָאֵל בְּאֵשׁ**

**וּבְעֵינַי צִלְיָי אֵשׁ וְהַלְוִיתִי וְהַרְזִיתִים**

הקרבן אפסל כהחשבת זמן נקרא פעל כגון אשחז את  
הזנה על חמת להרוק דמו לאחר שתפסק החמה אינו  
זמן זריקה או אשחז על חמת לחבל חסדו כדבר האו  
לאבילה לאחר זמן האו לחבלתו מפכ באמועה למח שזה  
שחמד ואם האכל יאכל מצדד זכה אשחז ציוס השפחה  
יבנה אינו מרצב על באחצ צענת הקרבה שיאכל חמד

# אִפְתּוֹת הַפְּתִיחַ וּקְנָא מוֹקְמִיחַ

צריך להקין שידע העת לאות הינועם ציוס ולה צללה ולה  
 צהרית ולה צן הערפס ולה צוס האעשן ולה צצט לויג  
 סוף מואת צבד ומקתו ומאוח וצוס עגבס סותה יקב  
 לביות צבד האיונע ומאוי ומאונג וצתיס יקב להיות צבת  
 מאונע מאונג ופתות הפתיס ומתת מיתס עקארר  
 הציתן אצתו צפ פתת אותה פתיס שקתה צגליס וליזח  
 פניא מליק תמיד קוצר צוקנא מוקמריס וקנא מוקמריס  
 לני לקריב צוד צגליס שנס לנס עלה תמיד וסעב  
 צעלש והקמיר לכהן את קבל המצחק

## וּנְשֵׁא נְשֵׁא וְנִקְמִיד אֲלֵהוּ לַיְבִי וְלִמְלֵחַ פְּעֵינִי וְעֵתְרִי

ונשלה נשלה כלומר שביא לי והוא אלה וקדוש לעבוד  
 עבודת השם כב לשמור בית זה תמיד שנה ואהב ובנך  
 אתך לפע אהל מועד כב להיות הלי צחקדש עולד משמח  
 באשרות ומשערים עבדים כאחד שמאור וכי יבא הלי  
 ועמי לבד מאסרו על האבות כמ לעך אף צמחם קעול  
 שנה אף תמיד תוקד על המוסר ל להיס קדסן מעל המוסר  
 צגליס שמאור ופרוס את קדסן לי לשאת את הארץ על  
 קנתה כמנשאים אותו כי עמדת הקדש עגבס צבת  
 יסאו להקמיר סב שש צאנדו ותפס מוקמריס ולמלה  
 קב למלה ל קרב שנה על ס קרבך תקריב מלה פעיס  
 עתים צולם של עלה חספת ומלה של עש ועל ס ענתן  
 לעש לעשות לאף מה סיכס צו פשע ומצותו



קָמַן לְעֵבֹת בְּאֵשׁוֹן אֶל הַיָּד הַצְּבִיעַ אֲמֹר בְּאֵר לְהַדִּישׁ  
 יִהְיֶה לָּךְ אֲמֹר יוֹם תְּרוּעָה יִקָּע שְׁמוֹעַ קוֹל אֲפִי צֹאֵף  
 הַיָּד אֲמֹר יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָּךְ יוֹסֵפְךָ תִּעַן בְּאֵר  
 כִּי בִּזְיוֹן הָיָה יִכְפַּר עֲלֵיךְ לְהַדִּיר אֲתָם קָמַן לְעֵבֹת בִּזְיוֹן  
 הַיָּד אֲמֹר אֲתָם אֲמֹר הוּא לָּךְ עַבְדֵּי לְחַוֹּלֹת לְפָנֶי יְיָ  
 אֲשַׁעֲתֶנּוּ הַקֶּרֶן הַגָּלִילִי אֲשַׁעֲתֶנּוּ הַיָּד אֲמֹר וְהַתְּרוּ אֶת  
 חַיֵּי אֲתָם אֲשֶׁר עָמַד אִוּוּ קוֹל נָטַר בְּאֵר וְאֵם וְדוֹי וְהַעֲשֶׂה  
 וְכֹכָב קָמַן לְפָנֶיךָ בְּכֹכָב אֲשַׁעֲתֶנּוּ יוֹמִים וְאֲרֻצְנֶךָ לְמַחֲזִיקִים  
 שְׂמֵרִים קָמַן לְעוֹלָמְךָ אֲמֹר וְהַתְּרוּ לָּךְ וְנִתְּנוּ עִתֵּי תַּמִּים

**עֲבֵרִים בְּמַדְרֵךְ וְעַתָּה עֲבֹת עֲדָר  
 וְטִרֵי עַל קֶדֶר וְכַפּוֹת הַתְּמָרִים**

כְּמֹדֵךְ אֵלֶיךָ יִצְאִים הַקְּדוּבִים עַל לְבַחְךָ יִרְשָׁלַיִם  
 לֹא כְּחַתִּים יִהְיוּ יְיָ וְעַתָּה עֲבֹת עֲדָר וְלֹא קְמוּצִים חַיִּים  
 דַּעֲבֵךְ הַלֵּל דַּעֲבֵךְ לֵי וְאֵנִי וְהוּא יִבְרָא מִכָּה הַלֵּל הַדֵּר עֲדָר  
 חַשֵּׁה לְשֵׁנֵי כַּפְתֵּי סִתִּים וְעֲדָר צַבִּיבִים

**וְנִתְּנוּ הַקֶּסֶל עַל בְּלִמְתֵּי יִשְׂרָאֵל  
 וְנִתְּנוּ עַל נִדְרֵי יִרְמִיָּהוּ**

לֹא לְבִיּוֹת כֶּהֱן טָעָה בְּתוֹלַת אֵשׁ וְהוּא אֵשׁ בְּתוֹלַת יִרְמִיָּהוּ וְיִוָּחַזַק  
 יִשְׂרָאֵל מִפְּלִשְׁתִּים יִרְמִיָּהוּ בְּאֵר אֲתָם יִרְחֹם כִּי אֵם בְּתוֹלַת  
 חַשֵּׁה יִרְחֹם אֵשׁ אֲבֵל הַעֲזוּבִים שֶׁלֹּא שִׂיאָה אֶת כַּפֵּי כְּדַעֲבֵךְ  
 וְאֵשׁ אֲחִיק אֶת יְהוָה אֵשׁ וְיִצְרֵם כִּי לְפָנֶיךָ קָמַן אֶת  
 יִשְׂרָאֵל אֲמֹר כֹּה תִּשְׁכַּח וְאֵת צִי יִשְׂרָאֵל

**נִדְרֵי קְטָנִים לְהַדִּיר מִתְּמָרִים**

צע יך פון קדש ז'ל וצן עשה אצל מלמתי עלוהדות אהרן  
 לצן נכידון עלמאשת ארד ולהתורות ולשם לפני וכן נקמילת  
 כעל פון לה (פני ארד וצני קדש לעבור פנעה למ נאה  
 שהם סמורים אצני שור (שור סקדז פס (צוסי סקן וק פרי  
 ל יזנה וכן דעת האחרים שרעם לבאי אפוסה ובעת לבת  
 לבית לפרכה צדיס ומזורים ארינו נגמ לפני לפניס צעדי  
 זכס שאין קיינר עשה סענר לך ליות הנהנים לעיסי  
 לעודה צדי סנה שטל ועדת פני קדש (אהרן אהרן"

**ותצנית המעין ולתם קנתין**  
**ואין קמתין למשקה ולמאורים"**

כ לביות צית כחיות אע ועשו ל מקדש ולתם קנתין  
 מן ולק נתכינו עלולת כו לקדש להם לצונה לפני יצ  
 עכל אצת אע ונתת על האלהן להם פנים ועוה" זשמן  
 קמתין למשקה סמור לעולה כאחרו לך עתים למשקה  
 לך למשום כהנים ומלכים צמן קמתין שטל זשמן  
 משחת קדש וצמר עשהו הולע לשתחלקה הזאת  
 ואחר לעשות שמן המשקה שיהא חוק לצדיס הרייפס  
 ואחר קמתין כ הולק חזקה וארבעה סמון והולך  
 אעשה משק ומשום לה עשה אחר וצבת שני לה סה  
 שמן המשחה לך לתקן כבוד לרע של אהרן ולקדמו  
 לך דצר סמקדש וקדשתו ולמאורים כע לערך קדש  
 צמקדש אע יעין אוחו אהרן וסמו אמן זית כ סנת למור"

**תיורה ומלמתי קמת נקמת**  
**ואי המערכת ואשת צדיס"**



איש צדקת ידו. והשמה הוא אקרוצ שלמים על שלמי  
חנות. והנה זכר כל אמת צפצפ. לחוב ולחמה ולמאות ולעלם  
במעשים נמרים צפצפ רגלים. זכר הנה אישקה אמתן צפצפ  
רגל ורגל. וכן כתב רב יואלי. לאיק חנותה אמתה אלא רגלים

**והשומר לעגל ועצמת יקל**

**וכצאת הקהל ואופמים עם אומרים**

לחקר חנות השומר מחמת יום ראשון של פסח עם  
כצאמר שאמר וקצאתם צום הפסח את העומר  
כצא תמים ועמ. לעגל מעט למורה מוטק ומכח מעט  
ומוכר. ועצמת יקל יאיר וילקח מדעי. סופרים מאום  
שלם הנות. ופצת הקהל. יז לקהל את העם לשמות  
את היתה צאמתי שטיעת שאמר הקהל את העם  
ואופמים עם אומרים קעמ למיות אופמים ואומרים  
כל קהל וקהל משרא שאמר אופמים ואומרים תתק  
צגל שעך. קעמ למיות מלק שאמר סוס תשים עלך מלק

**למחקורת ריבות נפשות נמשעות**

**ולין קרצעה קשות נמיקים נשמרים**

קעמ להערד מן שיא ל ערות שאמר והוא עב או ראק  
או ידע. קעמ למקד הערים שאמר וודעת וחקרת ועמ  
ואתנו קעמ וקוי זמיר. צדסירך שנג מוסק. לטרו לשקר  
עם צגל החקירה לחקור הק. קעמ לשמות מעל צד  
העזות אישמה לון משרא שאמר על פי התקף אשר  
יוקד. יאזק רכל לאופמים. קעמ לשמות אמרי רפס חס

חיובת המזבח צבואה הנשאה כל חסברי האזכרות  
ורבי הודאי גם כן וברכ לה זכרה ואפשר שהגו שצ על  
אחרון לשאהק ט כלני האקדא שעשה חשק צמוד  
לא נקראו לא צמיחתם צמח המאפה שאל וימשהם  
ויקרא אותם ודבר זה אינו בוקר לדורות לא כיון שהיה  
צמח למלכת נקראו שאל אשר ישרת צם בקדא צמח  
סם מתקדאים ואלוהם קמותה נה להקמיר קמרת  
פעמים צל יום שאור וקמיר עליו אבין קמותה  
קמים נסת עבדת האמרו נסתה וואף למעם צמחים  
לאף יוש מפצים נסת מאמרו ונפך רכשת בקין  
יין והוא פרט חמת הקרצ' ואלף המערת דסעב  
ואמת אותם שנים מעטות שאהשבת על קמחן  
מהור לבע יא והוא צל האזכרות צבוא והוא לעת  
הצ פרט חמת ולחם הנחן ואלתי כנחם היו לבצור  
צמי הלחם

שְׁלֵמִים וְשִׁלְטוֹת וְקִרְבִּיּוֹת

וְאֵלֵי מִתְּיָוִת צְמוּעִים וְנִרְיִים

אלוהם מעשה דבר השלמים ומינות כיון מעשה זכר  
המנהג שאל ונפץ ס תקריב קרן מנהג ושלטת קין  
מעשה מעלה שאל חס שלם קרצ' וקרבינות להיותם  
קרבינות צמח חיים הצמיח והלחה שאל ומינסהשמיני  
והלחה ירצ' קם לביות כל קרצ' צמח חיים אטמור  
חמים יהיה לעת ואלף מתניות שהקדאיה חנינה שחמך  
וראיה היא קרצ' עלה וחינה הוא שיקריב שלמים  
ביום לאמן דמנהס אין להם שישר חן התורה שאלור

ברצות שנה לעבד תשיך ודין ארבעה אמות נתיקין  
 נאמרים דלם ליון צטקי צמק סטרי צמק סטרי צמק סטרי  
 וטו דלם ליון צמק סטרי צמק סטרי צמק סטרי  
 ליון צמקי הצע שנה כי יצע אף שדה אונס יתום  
 ליון צמקי הא שנה כי תלם אף

**וְקָנָה וְתִבְנֶה לְמַדְעֵי הַשָּׁנָה**

**לְמַתְנוֹת הַבְּנוּיָה לְקִצְעוֹ וְעֵצָרִים**

לעבד איזה חרף חלה נאי זק חסר ואי זהו יוס עחה  
 ק"ג לקדש חרשים ולחצ שפס צ"ד שנה קדש חוק  
 לפי אף חרשים ומתניות הקהלה ארבע ועשרים אפס  
 כי לקח חסר כ"ד לשון הקטל ותתנה לפי והס"ו א'  
 עתה לך ב"ך עתים ג' ולבעך י' יקח לך

ונוה לך י"א לך עתים י"ב ולבעך ולבנותך כי שטקס  
 צמקס ולבעך י"ג יאכל אוחי י"ד לך עתים י"ו לך יקח  
 י"ז יאכלו י"ח לך ויהי י"ח יקח לך י"ט יקח לך כ"ח יקח  
 לך י"ח עתה לך כ"ג לבעך ולבנותך כי שטקס אחד  
 ל"ג לך כ"ד ולבעך ואוח כימי כ"ג דעת טונה חח  
 דעת כ"ג וי"ג דעת טנים שטקס מר רב יקח  
 עתה להם כ"ג מתניות כהנה יח מיהן נאכלן צמקס כ"ג  
 החעאת אחת חעאת העל ואחד חעאת צמקס וכ"ג  
 האסם בין תלי עין תלי ונח שלי אבד ומות השמר  
 וידי חרות יבא ושת הלחם ולחם חסם ולען שון של  
 מלכע וחח סאן סאן טבלן סאן צמקס חוק וסאן של  
 שלמים וחחם וחלדק וקמח חחל נח וצבור בעלה

תהיה מחלקת צד המטהרין בדין שטמא אהרן רב  
להיות רצות לפרוש ילדות להלקות ודין לרצות  
אין במעצות למחר סיע עבדות טמא א תה' במקע  
פני צערי צדמאות טמו חטאות טמא וצדו הונך  
ומעריך ולפי דעתי כי חנה קנות צדכי קמת הויז וסל  
טמו נשים כי לאית כי ק חלום הארבעה כלים אחר  
כלם פן נעיהול טעם צאירות לען דיני חטאות ונשים  
ואבות ומיקין ועאה כי הלך צדכס להט ארבעה  
דיעס אן צפת אחר כי איד להטב דיני  
והס דיני הרעה ויהי פרזס על צדיות. דין לעל  
צדקוץ שטמא כי יקה איז אשק וטא איה' דיה' לעל  
אונק את אינסתו טע' ולה תהיה למטה ידב לען צופת  
בחמישים אקל טע' עם פאר דינו טע' וכי יפתה איה'  
לנב לעל צפיר טע' ונתב לה ספר כריות נפשות  
לכך להלקות קראע טע' והפילו הצופא והטבו רכה  
להגות החלק צאנג טע' ויפז אס עד מות הסן קצול  
לכך להיות צד קורעס צפית טע' טקס יקס' לכה  
להיות צד קורעס צחק טע' מות ונות קינות וקיאפ'  
לכה להיות צד סורפן צפא טמא צא יפז אומ' קחתן  
לכך להיות צד סוקלס מי שנתחבם לה טע' וסקתם  
אונס באכעס. דל לתלת מי שנתחבם תלה טע' ותלת  
אותו על טן. ומעצוק. דל וחטאות. דלד לען צדע  
האזא שטמא וכי ישא איה' מעש דעהו. דלד לען צדע  
טע' וכופר טע' על כל דבר פצע על אד טמא' לכה  
לען לנב טע' לען או צדית טמא כי יניב איה' אס  
צאחמת יחל קנע ועל ועש איה' וחטבו דלד לעל  
את קערי טע' את קערי טע' קנה להלות לערי





יסרה וקבצורים אין זוכים עגס מן התורה לא צריך שיכל  
 התורה ותורות מעשר והמה שאלשתן קדש ואשרת  
 הבשדה אחזה ואעפס חושן והוא שזוכים עגס על מקום  
 המתיות הזרוע והלמים והקיצה וטחון קצן והצבור ופער  
 חזור ונח הרב ומתה שזוכים בה מן המקדש עמות העולם  
 וקדשי קדשים פה לאכל פיירי מעלות שאמר והיותה  
 חזנה יאכלו אהרן וצנו פיז לאכל צער חמאת ואשם פה  
 ואכלו אותם אשר כופר עגס קחנן עת מן כהונה קדוע  
 והלמים והקיצה שאמר ונתן למן הזרוע והלמים והקיצה  
 וכבר זכר והתורה להרים זולא נח מעשרים וזולתם ונטע  
 צריז אעפס על מטון קדש צמחון וזינן מלאת

## וּבְתַקוּפוֹת לְמִלֵּאת וְעַ מִיּוֹכָה לְהַעֲלֵת וּלְבָאוֹת וּלְעֵלֹת צִנֵּי מַעֲרִים

והתקופות למלאות למור לעבר עגס ודין מלמים והסריס  
 ובסדין וכן כתב ז' עמק צד ראובן חדשים ותקופות צעורן  
 ולמעלה דבר על החדשים שיבין למחנן היה ולחודש הירח  
 נקרא חודש זיכרון ועתה דבר על הגשה שתהיה למחנן האהב  
 ולצורך שעת למקום ידוע נקראת ענה ואלע השמח  
 העליל ובתקופות למלאות כדי שילכו המועדים באו יטני שמור  
 את חודש האביב שאור אביב של תקופה שיהיה צמד נסן ונתי  
 שאספק מעריך מויקדך ואמרו חלל למדאי השנה חדשים אתה  
 חושב ושתהן מליקה אחת ומר רב יהודה זל השב אותם שנים  
 קציעת האי חדשים חשוב תקופות וע' חיונה להעלות מלאת ע'  
 ח' וכן מדברי סופרים ואנה מן המעין ולאות ולעלות למאת צננים  
 שנה שלש פעמים צעה יראג כל זכורך צנני מעשרים מעשר פע  
 ומעשר צמח שאלעם צירושל

צדק צדק לא יחזק צדק צדק לא יחזק לצדק לצדק לא יחזק  
 ואמרין צדקה חסד כל איפה שלום צדק יביא קל ולא שלום  
 מכלל עשה עשה: פרי מלכות צדק מלכות ומואל צדק  
 לקים אדם על מה שידעו צדק חסדן או צדק ופילא צדק  
 שטל מלך ספרתך תשאר ועשית שמה צדקן צדקן ספרתך  
 קרוב מזה ופזרון טכונים: דלך לזן בעצב עברי צדקן  
 שטאר כן תקנה עבד עברי: דלך לעשות אזה עבדת  
 והפכה לשם עבי לה יחזק למה: וכתב סן נקיהה קודר  
 לבודת אה צדקהה לב תושב או לעבד ואל רבי יהודה: דל  
 כתב שלם עגנים ועבד עברי קדוש עשו או שטכדונו צד  
 ושט ע: ואזה בעבדות:

**וארופיץ קדוק צדקן נבתיקה**

**ודין ערי חמה וצתי קדקרים**

צדקן נבתיקה כמור עשמה יתיה האמה עבדות שפיה  
 יצאה צדקנים כצדק ודין ערי חמה וצתי קדקרים קלה  
 לתיק נואה לאף נשנת מוצל שטאר וכל אף אחותם נואה  
 חתנו לזן והוא חזק שדם אחמה ושמה חקנה קלש ליות נואה  
 כה ערי חמה עבדה שטל כי יאמר צת מושב ועל

**וארופיץ לא ירון צדק על זרון**

**צדק חזק ארון ישולה לצדקנים**

עבד שטל אה צדק לא צדק לא סודת חזקן על ועבד  
 לו לבד: לעולם לשלם של יוכל סזקן עבד קדוקן וקדק  
 קנה כדע עדיק וקנה עשונו צדק וסודת האזן

וקם פראי חלק וצבורי חלק קנה להביא צבורים לגור  
החירה של האשית צבורי חלק וחקרא צבורים קנה  
לקרא על הצבורים שאמר ועעת ואצת

# וידון מותנים זרק מאזנים

## והדת פי פנים לצנים קצבורים

פנים וצבורים על קנה של מאזנים וחתנה מה שהם עשו צו  
אבל צו צבורי כתב טאוקרות וזיוו הטח וארץ תשב פזוק  
צעלותך צועער צהמה וכן קמילה כתב זקן ושב לזו טח  
ולבין פני כרי יאער וזר רב יהואי כתב חלעת הטח ומאז צבור  
ושא פנים הביאקו זכר לאמרו מתעב חוקים עליהם צולעם  
ומקלם צדס והאזנים עלו צע יארא שכל חטרי ארצ על  
האזוז תעמוו ומזרין יחשמי אצאונ חוקין מסע צולע  
ומאז צדי ויתבע על אסדתך דאן את משיחך אהה חעתי  
טוור אהה חוקין דצנסן ינאו ובעסן עתידין לנשא זר"ק  
מאזנים או הכפת על מאזנים זה לעק מחמם עם האזלת  
של מאזני צק ונעו ואמרו זל חיב להכריע על זפה לאמר  
קרא את אלה אלק אלק צק למאק ותקל היה אוקלע ען צען  
יורקל את נחמון אמר מעשה צלם לעשר למרין ואמר מעשים  
צבא לעשרים למרין לאמר קרא איפה אלה אלק יתהלך צק  
מאק ותקל ומלתת פנים למת לצבור פי פנים צפאון  
והא פני דינ נחלת

# וחוק איפותנים ום מלותנים

## ומאז אפנים וטרין נחפיים

צק המוצר את המטה חקוס שנהג למור צקל לן ימור

יפ  
 זאת שנית ולא זכרו צדק כפי וניו שאת ואלו רמי  
 באהרות יאסות ומקול קול מפי קטם את שפוט  
 מחזק ועל פא המועיית הוא ועבות ומעיסית וקרב  
 הזכר אכן נכחול עזקרוול באחוזת וערות קדשים  
 ואקים נחזות וכן נקדילה בתב וערות קדשים ויהי  
 וז דתקן כתב עלות קדשים מורס מתנה חזק (אחוזת)  
 אחרו וערות אחת מעתים וארבע מתנת סוזה זכר  
 זכרו שפרי ומעויות לאחור וחמישים יוסל עליו וזה  
 כל צדק חושק חומשים קיה למועיק המועל או אופי  
 תמוק חומש על הקרן ולחזירו עול נאת אשר חמא מן  
 הקדש יאלם ועמ. והבולל שף עתים קרב לבין שש עני  
 מקלא שאתר תמן לק קדק ושפת

**ורין שפתה מרושע ופוד עשה ערובה**  
**ורין שפתה מרושע ופוד עשה ערובה**

ורין שפתה מרושע ופוד עשה ערובה  
 כי אם והיה יתקן אשמו וכבר זכר דין האשם על המחויב  
 בו והוא שם המעבי המהירות שזכו להם שפתה הדופה  
 ולא זכרו לעת ויער האמה אבינו שפתה חומש היו אמה  
 עבדית שאתר ששקל אביה חמס יוסל ופיה עשה לו  
 או לבנו ער קדושין יש לו ער והחוב את עטו וכל אחד כן  
 וקדשק לאחד אם דלה הארון לעד מיעד ואינו חושף אלא  
 אם לו יעשה הארון לו ולא לבנו כשתלא מחשבת הארון שאת  
 קדושיה ומעשה אשת איש וכן כדעה החכם אכן עורא  
 דלע לעד אחד עבדית שאתר אשר לו יעשה ופוד עשה  
 ערובה קיפה לערוף את העולה יסוף וערפוס ארר

# אלת עג'ית חפ'ית ציונל ואלת פ'ית

## ועדות ומי'ית וקבל פ' ע'ים

אמר שט'ו טן שט ע'ים לו כל כדרפ'ם שקו'ם הע'דים  
ע'ם ש'ום ו'ם כ'ע'ם ו'ועל ו'ע'ש'ן כ'פ' ו'ע'ו ש'רו'ל  
ו'ע'ת ח'יו'ן א' צ'יו'ל צ' ו'מות ח'יו'ן י' ו'ע'לה ל'דו'ים  
ו'ה' נ'א ש'ח'ר' ל' א'לת פ'ית ו'ק'א כ'ע'ש' ק' ו'ע'ת צ'א  
ה'ח'ו'ית ה'א ח'ו' ע'ש'ן כ'פ' כ'א'ח' ו'פ'יו'ן ע'כ'ר'ים י'א'ם  
ה'א א'לת א'לה ח'פ'ית ו'ת'פ'צ' ו'ע'ת צ'א ה'ח'ו'ית ס'יו'פ'ס  
ו'כ'ר'ז'פ'ס ל'מ'ע'ק' ו'ע'ד כ'י ק'ס פ'ית ו'ה'ז'ו'ב ו'ק'א'ות ל'פ'צ'  
ו'א'ם ל'א י'ד'ק'ן ע'ט'ו'ע' ע'ל ו'ת'פ'צ'ו'י ש'ח'ר'ו'ת'ו'ל'א כ'ע'ש'ו' ו'ע'ע'  
ח'א'ר כ'ך כ'י ז'ק'ן כ'ע'ל'ע' ו'ה'ח'ו'ז'ר ע'ט'ו' א'י'ו'ן ע'ל'ע' א'לת ע'ב'י'ב  
ל'ח'פ'ית כ'ו'ע'ל א'לת פ'ית כ'י ח'י ש'א'י'ו'ן ע'ל'ע' י'א'ם ו'ע'ו'ע'ל'א  
ו'א'לת פ'ית כ'ד'ע'ת'כ' פ' ע'ש'ם י'ע'ז'ו'ד ו'ת'פ'ע'ע'ת א'ל' ל'ח'פ'י'  
ו'א'ח'ו' ל'ח'פ'ית כ'ו'ו' ל'ח'פ'י' ל'ע'ת'י'ב צ'ת ה'ח'פ'ית ו'ד'ו'ק'ר'א  
ח'כ'ו'ה'ו' צ'י י'א'ם צ'פ' ל'פ'י א'ז'ן צ'י י'כ'ו'ל'ם ל'א'ז'ו' כ'י א'ם פ'א  
פ'ש'ם א'ל' מ'ו'ס ע'ט'ו'ן י'כ'ו'ל' ל'ח'ו'ז'ר ע'ט'ו' ל'א'ז'ו' פ'ש'ם ש'ל'ק'  
ו'ח'ח'ל'ם ש'ט'א י'ט'ק' ע'ל' כ'פ' ל' פ'א פ'ש'ם א'ז'ל' א'ם י'פ'ע'  
צ'תן י'כ'ו'ל' א'ו'י'ו'ת ח'א'רו'ן כ'ל' צ'י י'א'ם א'פ'י'ל'ן ע'ט'ק' ה'ש'ט'י'ה'ק'  
ד'ת'ן ע'ב'ד ע'ב'י' ע'ק'ע'ל' צ'פ'ת ו'ע'ש'ר ו'ק'ו'ע' ע'ט'ו' ע'ל' צ'פ'ש'  
ו'ו'ע'ל' ו'ע'ש'ן כ'פ' ו'ה'ח'ו'ז'ר ל' ז'כ'ר' ע'ש'ן כ'פ' ש'ה'ו'א פ'ר'יו'ן  
כ'י כ'ג'ר ז'כ'ו'ל' ע'א'ח'ו' ו'פ'ר'יו'ן ע'כ'ר'ים ו'נ'ס' ל' ז'כ'ר'ת' ש'ח'ו'ס'  
כ'י ל'א'ז'ו' ח'ט' כ'י א'ם ה'ד'ר'ים ה'כ'א'ים מ'ע'ט'ו'ל'ת'ה' צ'א'  
מ'י'תת ח'א'רו'ן כ'י א'י'ו'ן ע'ל'ם צ'א'י'תת ח'א'רו'ן כ'א'ח'ל'א'ן כ'י ע'ז'ר ח'ט'  
ל'א'ם כ'ע'ת'ק' א'ע'ב' ש'א'י'ו'ן ע'ז'ר ח'ט'ת ו'כ'ל' ש'ק' ש'א'ר י'א'ם  
ו'כ'י כ'א'ת'י' ע'ל' ח'א'ז'ק'ו'ת ש'ל'ם ז'כ'ו'ל' כ'י א'ם מ'י'תת ח'א'רו'ן ו'צ'ו'ע'ל'

למה להגיד  
בגל יום  
ציון ה'

כ

הוא ספר בזה נזכר צחוק צפרות פחם נסדר הוא  
מזל הוסף קרבן בגל ראש הרצא שנה" ובלאש הדינים  
מזל להוסף קרבן צפחה שנה" שבעת ימים תקדשו אשה  
לחץ וכחכב מן סלה תעשו ליום שבעת ימים קרוי תשעה  
מה' להקריב קרבן צום שבת שטאר וציום הסודים  
ול' והקדשם שלה' מזל להוסף קרבן בלאש קדש  
שנה" ובלאש השביעי בלאש להרא ועשיתם שנתה' ו  
מה' להוסף קרבן צום העם שנה" ובעשור להרא קרבן ע  
ז להוסף קרבן במה הקמות שנה" והקדשם שלה אשה  
רה עתה לוי' וטאר אם בלא תעשו ליום שבעת ימים  
לא להוסף קרבן צום שמיני של חג שיום זה חג צפחה  
עשאו הוא שטאר וציום באמת עשרת תקיף לבש ואע"פ  
שכל המוספים שמה' חללה לצד השבון עשרים נזכר  
הוא צפרות פחם לעשרים יום שיש גם ויחזק לבל  
אחד ואחד חסם שמה' חוסף במה הפחה שדחה  
האחד תקרא מזל צפחה והאחר יז' והאחר יז' וק' עלם  
וכתב מר רב יקולאי פגשת עשרים מוספים ראובני על  
כל עשרים מוספים השטרים צפרות זאת"

ויורד גם עולה ונחא גם עולה

והרים המוספים ועבר הנודדים

עב להקריב קרבן שלה ויומי שנה" ואם לא תשצידו ונחאי  
עב להקריב השנה צפחה או החזמה צפחה או צפחה  
חזפה או שפפר צפחה ונצבע מציא קרבן אשם וקרא  
הקרא אשם זדאי' גם עולה להקריב חזק קרבן אשם  
נחפך ל' קם חמא שמה' שחזבים שליו חמא או ל' "

השקלה במלך ופכה למזונה כלומר למקנה ולפימה מחמה  
ועלים למזונה נה לעשות כפי שפנ שנה על האמת והחרים

# אסדרת קדוות במימי המקוות

## אשר על האמת ופר קפדורים

קפדנות המורה חל המאמות צמחה בני מקום שנה  
היא צמים את כל צדו וכבר נטר למעלה על ולמזול  
נפשים ואשר לזר למעלה אפאר שהיה על הזר שאין  
לן מקום של פוען שהני טאר פו צמים חיים ופר על  
על האמת פסול מעשה החמאת שאמר זאת תורת  
החמאת ופר קפדורים מני לעשות עמדת הוס צום  
קדם שאמר צמח יבא להקטן שני פן קדו

הוא נשע  
הוא מוסר  
הוא מקנה  
הוא

# אסדרת קפדנות בקרבן המזבח

## אשר על המזבח והזבחים אשרים

קרבן המזבח כל בקרבן הראוי לכל אחד ואחד וק כתב  
מר יהודאי וקרבן כל אחד ואחד כראוי לו וכן נקרא  
כתב מהרה מהמים בקרבן ראוי עב שקריב קרבן  
אחר שיקר שנה וכי יעקר קרבן מוצו ענה להקריב  
הזבח קרבן אחר שתעקר שנה ואם עקרה חזבה ענה  
להקריב המזבח קרבן אחר שיקר שנה וצום השופר  
שב תמים וקרבן המזבח פנה להקריב צד קרבן אם מעו  
בהואה שנה ואם כל עת ישראל ישראל שעי' ונגלה סמ  
להקריב קרבן המזבח אם שנה עלעת לה העשה  
שחצים עליה עת שאמר נפא כי תמעה ומזכרים עזרים

וְדִין אֶת שִׁבְיָה וְדִין פְּרִיָה וְדִין

וְתַלְמֵי עֲבִיב וְנִסְוֹךְ לִי קָרִים

רַבָּה לַעֲשׂוֹת לִפְתֵי תַאֲרָה לֹא שִׁכְחָה לְעֵלְיָה שֶׁל וְהָיָה  
 בַּצִּבְיָה אֶת יִסְתֵי תַאֲרָה וְדִין פְּרִיָה וְדִין פְּרִיָה  
 וְלִבְנוֹת אֶת שֶׁל וְדִין וְלֹא אֶת הַאֲזָן וְתַלְמֵי עֲבִיב פִּי  
 תַאֲרָה עֲשׂוֹת וְכַסְיֹת וְהוּא מוֹסֵר אִלּוּ פִּי מֵלֵךְ וְכַתְּבֵם  
 לְעִירֹל בְּאֵמִרוֹת עֲשׂוֹמִים תִּכְבַּד וְעַתָּה תִּתֵּן לְהִסְוֹךְ וְנִסְוֹךְ  
 כִּתְבֵם וְהַחִיּוֹת וְהַלְצִיָּה מֵעֲמֹמוֹ וְהַפְּעִילוּ וְלִי כִּתְבֵם כִּתְבֵם  
 וְאִישׁ תִּכְבַּסֵם בְּלֵצָא קָרְעִים פְּשׁוֹן צִבְיָה וְלִצְבָּנִים אֲחֵרִים  
 תַאֲרָה רַבִּי יְהוֹדָה לֵי עֵלְיָה מֵעֵלְיָה מֵאֲמִירֵי אֲחֵרֵי הַלְּתֵלְבוֹ וְהוּא  
 מִלְּבָב עֲשׂוֹמִים אֶת יַעֲקֹב אִלּוּ אֲבִיב לְהִסְוֹךְ וְלֵאמֹר וְלֵאמֹר אֶת  
 אֶת עֲשׂוֹת וְיֵשׁ קוֹלֵאִים וְתַלְמֵי עֲבִיב לְעוֹלָם וְקַסְיֹה  
 אֶת אֲמֵלֵת אֶת עֲשִׂיָה וְהוּא פִּי מֵלֵךְ וְהוּא יְהוֹדָה לֵי  
 לִפְתֵי פְּרִיָה וְנִסְוֹךְ לִי קָרִים עֲשׂוֹת כִּתְבֵם לֵאמֹר  
 לֵאמֹר כִּתְבֵם עֲשֵׂה כִּי עִם נִסְוֹךְ הֵיךְ שֶׁל תַּעֲבִיר אֶת הַלְּתֵלְבוֹ  
 מִנְּסִיבֵי אֲחֵרִים וְיֵשׁ מִפְּרִיָהִים שֶׁל מֵלֵךְ לִי קָרִים שֶׁתַּעֲבִיר  
 חִיּוֹתֵם עֲלֵי כִּי כִּתְבֵם הֵיךְ הֵיךְ קָרִים וְהוּא כִּתְבֵם כִּתְבֵם  
 הַעֲבִיר וְאֵשׁ לֹא תִלְעַד לֹא כִּתְבֵם אֶלָּא וְנִסְוֹךְ כִּי כִּתְבֵם הוּא  
 כִּתְבֵם הַפְּעִיָּים כִּי יֵשׁ כִּתְבֵם חִיּוֹת הַחִיּוֹת שֶׁתַּעֲבִיר הַלְּתֵלְבוֹ  
 כִּתְבֵם כִּי כִּתְבֵם וְלִי כִּתְבֵם לֹא יִרְחַק וְהַעֲבִיר עֲשֵׂה וְהוּא  
 כִּתְבֵם יִרְחַק כִּתְבֵם שֶׁתַּעֲבִיר מִלְּבָב הַלְּתֵלְבוֹ רִיבֵם כִּתְבֵם  
 כִּי כִּתְבֵם אֶת וְהַעֲבִיר יִרְחַק וְהַעֲבִיר עֲשֵׂה חִיּוֹת כִּי  
 עֲבֵר כִּתְבֵם לֵאמֹר מִן הַאֲזָן עֲשֵׂה חִיּוֹת הַחִיּוֹת  
 עֲשֵׂה כִּתְבֵם מִלְּבָבֵי וְעִם חִיּוֹתֵם כִּתְבֵם חִיּוֹת  
 כִּתְבֵם הַאֲזָן יִרְחַק וְהוּא חִיּוֹת הַחִיּוֹת

כִּי כִּתְבֵם  
 כִּי כִּתְבֵם



חיה שמואל ולא ידע ואם נכנס את אשמו וזכו הקול  
 אדם תלוי. פ"ה מעשה האדם שמואל זאת תורת האדם  
 והיום המופלא. קולך ליון צדיני חרוים מהם ללא ומקם  
 לכהן ש"ה אך פלחוס. ואמר המופלא מלשון א"ש כי  
 יפלא נדר וכל הערב. או ר"ל שעשה מי שידע להפלא  
 וע"י הנודעים. ק"ד להיות מעריך אדם יותק דמים  
 פ"ה צ"ס צבצב שמואל א"ז כי יפלא ע"כ. ק"ו לה"ב  
 ע"כ צה"ה עמה יותק דמים ש"ה ופלא"ד את המעלה  
 פ"ה לפנות קדאים בע"י חומים ויהיו מותרים באס"ה  
 שמואל רק צלחות נפ"ך. פ"ו להיות התורה קד"ש  
 ש"ה והיה הו" ותמורתו יהיה קד"ש. ק"ז להיות מעריך  
 צ"ה יותק בע"כ ככהן ש"ה א"ז כי יקד"ש את צ"ה  
 קד"ש. ק"ז לת"ח מקד"ש א"ה ע"כו האומר צ"ה ש"ה  
 ואם מש"ה לחזתו יקד"ש א"ש ללא ופ"ה ע"כ לפי ז"ש

**יד ויתר לפאר והעומר לפטר**  
**ואם מן הפאר לשלם ציערים**

ויד. ק"ב לתקין יד צ"ה ש"ה ויד תר"כ מ"ה לת"ח  
 ויד"ה לפ"ה ק"ב לתקין יק"ד ש"ה ופ"ה תהיה לך על  
 אוק. והעומר לפ"ה ק"ב לפ"ה לק"ה העומר מ"ה  
 יום שנאמר ופ"ה ל"ה מותרת הפ"ה. ואם ק"ה הפ"ה  
 לשלם ציערים ק"ה לשלם אם הפ"ה מהקן שמואל  
 שלם תשלם את האם ואת הצ"ס תקח לך

**ועל מנהגה לקבלת צ"ה ועבדות**  
**ואדם עם מנהגת זמ"קיס פ"רים**

והק"ה ואוכפת. והק"ה לחשבת. וי"בם בע"כ. ואב"ב פ"רים  
 וח"ה ודוקת. לא"ה טק"ה. וק"ז כ"ה חזקת. כ"כ"ה נב"ים

ביטנם ונחלת ואפסד שדצ מחלוקת האין האמדו  
 לאלה מחלק באין שאשנה ואשאר נחלת ואפסד שיהי  
 בעלג דין נחלת לאמדו ואחונות ואפסד שרומז  
 שחולק יש לו ראות לתת חס וקאלע טכס וידק דין  
 שאמר יהיו לך למס ועבדוך ואקור להכריתא  
 הוכם טלו הוא לך יכושקה מאציו ואפסד שפגור  
 חכם סוף מאמדו ואס מאסה מקטעו ונחל ומשד  
 הסן את מכתת קעכך כי כן כתב כי לעטרול  
 פאחרות מאפסד חכם ועקר והרס וצוקמילת סוף  
 והרס ומכס ועקר שלחם יחד וכלסלעענס קרולס  
 דה לוקה והרס העם שפגור דב ודעם לצוק סבת  
 או לפדנס ועקר אטי עקר דב ומכס שפדע קרב  
 העקר לפסוס השפס כאחרותמכת נפשות וכב  
 זכר השעס וחכמם מופלא ועקר העורדיס ונחלות  
 חוזה לרון צדיע פסלות סעל איז כי ימות קפד לתת  
 לרוס ערס לשבת ונס הם קולמות סעל ונענו לרוס  
 וסוד אצנים צולות והקמות לך אצנים צולות וסדת  
 אותן בעיד וסבת עלפן את כל דבי קעוה ואינה קעק  
 חנה ליעת הדב כי ק עוי לשעס ונזעל לדיורס קעל  
 לקרא אע חובל שלח העבת אלפ חרעה קלח  
 ליתן גאלב לאין נצעת חובל שלח וצק לאן אחונות  
 גאלב תתיו לאין קוד למינת חובל שנים ואחונות סעל  
 נספס לך אטע פצמות פנים

ואתלרות עדה נאמרס מפורק

נאצול יולע  
 חריו המפורק

אל סמיכות מן מעינים קריס סיהיך תגד להם ועלה  
כאמרו מן קריס טאן אמר מן מעינים יגד מחקור מוס  
חיים אט קרת ואתת מוס

# ועלה והלנים תמזנה למשלם ובימים להשלם אפר קשכרים

ועלה של שנים יהיה לבם שלם והלנים קינה להיות שע  
דבע קרא שנה יהיה על פניו קרא הלנים ושתיהן דעה  
אחת ומשנה למושלם יז לבתוב על איש ספר תורה לעמו  
שנה כתבו לבם את השירה הזאת כי אמר שאמר ומשנה  
למושלם כד רמז שזאת מוב לב אמר מישדל יז לבת  
המלך ספר תורה לעמו שנה וכתב ל את מזנה תורה  
ובימים להלנים שני המכרים יז לבת שכר ספר צומח  
שנה צומח תתן שני יז לבת הפול אובל צומח שפרובו  
שנה כי תבא צפרים כעך כי תבא צקות כעך

# ברכות ומללות ומכס ומללות ושיר ארבעים גדולות ויוצא לדבר זכרים

צדקנת וקללות שאמרו צהר ציונים וצדק עוצל צדק  
האיש ועל ארור האיש אשר לא יקום ואינה דעה  
מורה לעת הרב כי קמעת לשעת וואם יז מפרשים  
אותו מן ויהי המכס לז והיתה דעה לשעת כי אסור  
להיות חלק לברעם ולזנים צדוק כי שלם יחשבו צדקת  
האזרים ומשום חלואק תאמת לה תאמר את עשע ולק  
חבר עם צדקות ומללות ושיר ארבעים גדולות אעפ סקס

וּלְהַחֲדוֹסֵי קַיָּוָן לְהַרְוֹן אֲנָשֵׁי עַר הַשְּׂמֵת וּלְשִׁרְוֹן אֶת הָעֵדֶר  
שֶׁאֵל וּשְׂרֵפֶת צֹאֵץ אֶת הָעֵדֶר וְאֶפְסָר שֶׁמְחַשְׁבֵּד מֵחַד צְמֹלֶת  
לְהַחֲדוֹסֵי לְיוֹן צְפוּיָךְ דְּכִתּוּב הַסֵּךְ תִּבְקֵי אֶת יִזְכָּרִי קִיעַר הַחֵיִל  
לְבַב חֲרָב וְצְמֹלֶת לְהַחֲדוֹסֵי לְיוֹן שְׂרֵפֶת הָעֵדֶר וְשֶׁלֶק שְׂמֹאֵר  
עֵהָרִם אֹתָהּ וְאֶת לֵב אִשְׁרֵי צֶג וְעֹמֵי וְאֶת לֵב שְׁלֵקֵי תִּשְׁלֵק  
תִּיךְ מֵחֹצֵב וְעֹמֵי וְהוּא לְהַחֲרִים אֹתָהּ וְאֶת לֵב אִשְׁרֵי צֶג הַסֵּךְ  
הַסְּפִיק הָעֵטָן צְמֹלֶת צְוִיּוֹת וְאֶת צְמֹלֶתָּהּ לְפִי חֲרָב־

וּשְׂמֹאֵרֵי שְׂעִירֵי

**וְעֵדֶר כִּי תִקְרַב אֲבִיעֵק תִּבְקֵי  
וְתִתְשַׁלֵּךְ לַעֲוֹנוֹת לְעַרְוֵי**

וְעֵדֶר כִּי תִקְרַב וְאִם לֹא תִשָּׁאֵם עֵדֶר וְעֵשְׂתֵי עֵדֶר מִלְּחֹמֶק  
אֲבִיעֵק תִּבְקֵי וְכִיעֵת מִלְּעַר עַל הָעֵדֶר אִשְׁרֵי עֹשֶׂה עֹמֵק מִלְּחֹמֶק  
קִיּוֹ לַעֲזוֹת צְמֹלֶת הַרְשָׁוֶת מִצְעֵלֵי שֶׁאֵלֵי טִי תִקְרַב אֶל עַר  
לְהַחֲרִים עֵלֶיךָ וְעֹמֵי וְתִתְשַׁלֵּךְ לַעֲוֹנוֹת לְעַרְוֵי שִׁיקָדִים  
תִּיטַעֲךָ לֵב מִחֲפִירָתָהּ לְעִבְרִים וְשִׁעֲבֹן מִוּסָד וְעֵלֶיךָ

**דְּחֵי צִפְרֵי תִשְׁקֹל וְתִשְׁקֹל תִּשְׁקֹל  
צִיֵּעַן קִרְיִים קוֹל לְעִבְרֵי לְהַחֲרִים**

קַיָּוָן לִיתֵךְ מִחֲלֵית הַשֶּׁקֶל צֶבֶל שֶׁהָ שְׂמֹאֵר זֶה יִתִּיּוֹן לְכַשְׁבִּי  
עַל הַסְּפִיקִים מִחֲלֵית הַשֶּׁקֶל וְעֹמֵי וְסִבּוּב לַעֲשֵׂה וְתִיּוֹן אִישׁ  
כִּפְרֵי נִפְשׁוֹ

**וְחֹלְסֵי וְעֵדֶר זֹמֵם לְחֵדֶר הַחֲרִימוֹם  
לְעֵלְתֵי יִחְמוֹם לְעֵשְׂתֵי אֲקָרִים**

הַיִּבֵּן לֵב כִּי מִיִּסֵּת לוֹ מִטֵּן מִלְּחֵת מִלְּחֵת מִלְּחֵת

נתינתן לך ובעד זמנך על הקרבות שנה ותקעם  
 בלעצות ומוזר ומחולק והקריב מאינו אחד מכל קרבן  
 תבונה לך ועל והקריב על זמנך התורה ארבע מיני  
 לך עשרה מכל מין והיא אחת מכל מתנות כהונה  
 וזאת יולדה של מטה אחר שבעה של זמנך  
 של קרבן כלם שתראה אעפ"י בדרך ימי מוסר כרי  
 הוא כסף קצבות ומשום לה נכס לה תלך ככתוב צימים  
 בלצד לא צימים ומכילה

**ועבד לך ומה לתיופק**

**ומעשר האיפה והתרומה לקריס**

קרב לעשות פרה אדומה להיות אפרה מוק שנה והיתה  
 לעשר בני ישראל למשחה ומה לתיופק לכתוב וחזה  
 התיופק על אפי המלצים וצאו להעט תיופק והיא מכל  
 מתנות כהונה ומעשר האיפה מ לקריב כקובל מעה  
 בליום שנה זה קרבן אדרן ובנו אשר יקוינו להוצ צום  
 במשה אותו עשירית האיפה פלת מנהק תמיד ופול העגן  
 חבתין והתרומה לקריס קבו להפריש תנוחה צולה  
 לבן שנאמר ראשית דגך ועל

**ועיר יד שולחת למלך משחת**

**ועיר הערת להחריב ולהחריס**

ועיר יד שולחת והיא אם שלם תעק ופתחה לך כלומר  
 שתהיה צד צדוק לעשות מלכות לאלו משחת והיא כל  
 העם הנל צה יהיו לך למס ועבדך ועיר הערת להחריב



אמת מטל דין ודין מארבע מיתות לא פיצו כי אם עיר העזר  
 שאמר ק"פ להרוג אנשי עיר הנדחת ולשוות העיר שאמר  
 ושרפת באז את העיר לאה כי לא הביא סמוק כי אם ז' ה  
 מארפת העיר כי בו היתה כונתו צמח לה פסוק הנה תנה  
 את עבי העיר הקיף לפי חרב כי לא היתה כונת המען כי  
 הן הוא גבל צדן לגל המאויב בו כמו שזכרנו באמרנו  
 נבאת וכן ק"פ הרב ק"פ לשות לעדים זוממים כאשר כמו  
 לשות שאמר ועפיתם לו כאשר זמם לעשות לחיו להפך  
 גם המיתה והמסור אמר הקריאים

## בבית עתה תפגע למותם פסוק

### ואיך זכר ומלכודת עמנות שיקרים

ועשו אותו מאה כפי לזונת ליכב מעליתם עם רע עם אשר  
 פלימו שאמר ולו תהיה לשם ועלם ואיך זכר קוד לזות זכ  
 מאמר ק"פ להיות זכר מעמאל כמל להיות עם מאמר  
 ומאמר למחרים קלחית דיו ולדכ מאמר מוחזקת עם  
 ומלכודת ק"ס להיות המלכודת מאמר ומלכודת ק"ס להיות המלכודת  
 והנה לפעשו שנה ידע צום השמיני פלג ימות כל שערן  
 קיב להיות המלכודת ידוע לכל הדברים האמורים בו צדיו  
 יהיו צדמים וראשו יקיה פדוע ועל שפס יענה ומאמר מאמר  
 יקרא עמנות שיקרים קי להיות המלכודת מן צדעת מן צדעת  
 אדם מן צדעת צות בעץ ארז ואזוב ופע תלעת ואתי לפרים  
 ומים מים שנה זאת תהיה תורת המלכודת ציום מהדמו ופתי  
 ועכל אורם ואת המכור המיה פרס המכור המאמר וצמים החיים  
 וחוק על המלכודת מן המלכודת שבע פעמים אבל המלכודת המלכודת  
 שבע המלכודת ומכור ימך כל האומות המלכודת ומכור המלכודת  
 למלכודת המלכודת עמנות נמלכודת המלכודת דם המלכודת

אלה מעותי ואלה חוקותי  
ואלה תורותי תלמימים וישרים

הלכות אשר הם שבעים ותחזיקם אשר זה הרע והשפלות  
ובתורות שכל מה ולמוד שהן שלמות וחלוקות א הדת  
הפשוטת

תחינה מהיר ותקפנה יקיר  
והמזהיר יוקיר כזוקר קמלוארים

תחינה מהיר כחמים הם ואלוהים ותקפנה יקר ופשוט  
יסלע עם והאשטלים יוקירו כזוקר קמלוארים  
כבוכים לשלם ועי

ולמקרה יקרב באורים עקצרת  
וצאור קעעבצ ישרים חוטתרים

ול ירא הזם למחזן הללות יפע שפר קרוב וצאור השער  
הישרים יהיו השמורים כלומר מזיוק שטות

מעלת לא תעשה

בכל שרי חסדך זכרון לא חכמה

במעלת לא תעשה ואצד מישרים

מהלכות ארבעה בנים קמלוארים תלמי שנים באמות אהבה



ואפק את לחוד וכפון בעפז צעפזים שריך שיוק עפז  
למעלה ועפר למטה שטאמר בעפז

**וקצויה תקנה למען תקנה**  
**ועתה מענה לקיר המזורים**

רצו לעשות לשויה ככתוב בתורה שאל ועשה לת הכן ועל  
למען תקנה באמו ונתנה ונרעה זרע... (ועתה מענה קצו  
לעשות מענה שאל ועשית מענה לעך לקיר המזורים  
שטאמר ול תאום דמים צבוק

**וחתן של שנתו יקי קי לביתו**  
**ויחזר מאלתו ואל יעבור דברים**

כיד לשחך חתן את אשתו שטאמר ואמה את אשתו אשר לקח  
ויחזר מאלתו דברי לה יתג כסא ול יעבור עלו לג דבר

**ויניח יד תקנה מאנה מלחמה**  
**לב תפול חימה בלב התעוררים**

קנה לשוח כהן למלחמה שאל ונתן הכהן ודע א העש יאו  
זה עלל טאמרו למלחמה ואחרו ויעץ יד רוח קום כעסן  
וקיה כאשר ידום חמה ידו ועבר ישכל או כזעם ודאום סד  
חוב כלבד שיחמק ויחמק לב קעם או קום בעש חמק שנתו  
חוב פ צעט שעורטס קאערנות מאנה מלחמה שחך  
סדאום וצוק וכלבאערנות לפני חומר איהם שחך יחל  
אדם קצום היום למלחמה על אויבם

ועתה שכל פה אמן לזכרם ועבורים כלומר נאמר  
למחך חנה ונאמר למותר

**בְּיָמֵי נָעֻם בְּאַלְפֵי אֲרֵבָה**

**וְקוֹל דְּוָדִי זָמַיִן מִפֶּה הַקָּרִים**

בְּיָמֵי נָעֻם כִּי שָׂאֲרֵינוּ מֵאֲחֵרֵינוּ יֵשׁוּ לְבָבִים אִי וְיִשְׁתַּבְּחוּ  
וְיִתְפָּאֲרוּ בְּתַהוֹמֵי הַדָּר שְׂאֵל וְיִצְבֵּג כִּי שְׂאֲחֵרֵנוּ כִּי יִשְׁתַּבְּחוּ  
מִפֶּה לֵב מִהַר מֵעֵצָה כִּי מֵאֵל וְלֵב מֵאֲחֵרֵינוּ שִׂיחֵנוּ לֹא  
מֵאֵל מִפֶּה מִפֶּה לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ מִיִּחוּךְ וְכֹסֶפֶת מִזִּמְרוֹתֵינוּ  
בְּשֵׁל וְצִבְעָה לֹא מֵעַם וְזֶלְזוּל לֵב לֵב וְלֵב צִבְעוֹתֵינוּ וְקוֹל  
דְּוָדִי זָמַיִן לֹא מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ  
הַתּוֹרָה אִי מִפֶּה הַקָּרִים מִפֶּה לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ  
זֶה כִּי לֹא מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ לֵב מֵאֲחֵרֵינוּ

**אֲנִי יְיָ קָרָאתִי עַמִּי**

**וְלֹא יָשָׁא עַל פִּי לֵב אֲחֵרֵינוּ**

הַתּוֹרָה לֵב לֵב יִזְכֵּר כִּי כִּי בָּא עֲשֵׂת הַתּוֹרָה וְלֵב  
קָרָאתִי לֵב אִי קָרָאתִי לֹא מֵאֲחֵרֵינוּ וְקִדְשֵׁנוּ לֵב לֵב  
שֶׁלֹּא כִּי עַם וְשֶׁלֹּא מִקּוֹלֵנוּ יִשְׁתַּבְּחוּ לֵב כִּי הַלֵּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה  
שֶׁלֹּא לֵב קָרָאתִי לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב  
בְּאֵהָרֹת וְלֵב קָרָאתִי הַלֵּל מִקּוֹלֵנוּ לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב  
יִהְיֶה לֵב אֲחֵרֵינוּ עַל פִּי

**וְלֹא תִעַשֶׂה כִּמֵּן עֲבָע וְנִבְמַל**

**וְלֹא תִשֵּׂם כִּמֵּן לְהַמְצִיא בְּקָרִים**

וּבְרַחֵם אֲמוּנָתָם כִּדְרוּ שְׂחֻתָם שֶׁמֶן כִּי אֵף הַבַּיִת הַזֶּה אֶשְׁרֵן אֵל  
לְעֵת עָשָׂה"

**כְּתוּבֵם בְּאֲמוּנָה בְּעֵדוּת נְאֻמָּה**

**וּבְיָמֵי קִפְזָה בְּאִסְרֵי נְחֻמָּה**

וּבְיָמֵי הַשָּׁנָה פְּרוּשׁוֹ מֵעַתָּה לֵךְ תַּעֲשֶׂה קִס שֶׁמֶן כְּמִסְכָּה  
יְהִי עֵת הַמָּוֶה וְהַן עֲתִידִין הֵיוּ לְעֵת אֲשֶׁר אֶשְׁרֵן אֶפְסֵה  
קוֹדֶשׁ אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הָעוֹלָם כְּאֲמָרוֹ וְאֵלֶּיָּהּ אֶלֶּל אֲמוּנָה וְאֵלֶּיָּהּ שְׁשׁוּעָה  
יוֹם יוֹם וְדוּמָה אֵל קִפְזָה אֶת אֵה וְהַן אֲמוּנָה לְעוֹלָם כְּאֲמָרוֹ  
מִן רֵב מִזֶּכֶר אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְיִשְׂרָאֵל

**יְקָרִים מִכְּבָרִים עֲתִידִים וְכֹבֵדִים**

**לְבַת קְאִי־תֵינִים בְּעֵרֵי קְאִירִים**

לְבַת קְאִי־תֵינִים לְבָנֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵיוּ נְתִיבֵיהֶם יִחֻק וְיִעֲקֹב  
וְהַחֻקִּים לָהֶם לְתַפְלֵת בְּעֵרֵי קְאִירֵי הַלְּבָבוֹת

**זֶאֱיֵן אֶל לְקִי־אֲתֵי אֲחֻוֹתֵי רַעֲיָתִי**

**וְאֲמַעֵי תִּזְרָתִי וְלִקְחֵי מִנְקָרִים**

**חֲשִׁק־תֵּן וְאֶהֱבֶה פְּרִי־תֵן וְאֶהֱבֶה**

**כִּדְרוּ תִּזְרֵי זֶהֱבֵי כְּרוּפִים וְאֶהֱלֹוִרִים**

הַחֻקִּים וְהַזְּבָבִים הַזֵּה זֶה לְחֻקֵּי הַשָּׁמַיִם הַזֶּה הַזֶּה  
שֶׁמֶן קִפְזָה וְהַן כִּי תֵּן לְעוֹלָם אֶת פְּרִי־תֵן וְאֶהֱבֶה  
מִזֶּכֶר פְּרֵעָה וְהַן חֲכָמִים יִכְמוּ תִּזְרֵי זֶהֱבֵי כְּרוּפִים

כלומר שאמת נשבער וישו זה הוא מאמרן של יחזקאל כפי עתה  
לשון הכיתו סוף המעשה והחזרתו ואם תהיה ולא למרדתי  
והיה כי אין לו דמיון עשה ולתקן לשון לשון לשון לשון  
לשון שאמר לה תשא אתם הן שאמר לשון כעין שנשבע על  
היותו והסר הודיע ולבוא לראות וזה סוף הפסוק

**והאמת לה תענה שאמר כי יתרה  
ולענין כל תשאלו וזה תחמוד חכמה**

אלו כלל שאמר לה תענה כי הערות יאולי כמותו שלם לקצת  
לעניות מצבים המצויים לנדיאלי ענה פתן חבוק והחמד  
שאלו פן יחיה אף שמה יתממש וישל לשואלת ענה או יחיה  
אף קצת או שאמר כי קטנה חמת נשע ולשון לה תענה לה תביא  
מה שלם לניב עמון שאמר לה תענה ואלה תחמוד חכמים  
כחוד אשך לחכמים כוכי שם שלם פנים על לחמדוד הש  
קראים הדמים או הדמים והוא ענין רפה שלם לחמד שאמר  
לה תחמוד לחכמת רשע ואלו בלשון חכמת אשך אשך אשך  
חכמים רשע שלם להחמוד שאמר וזה תראה כי תרשע ואלע  
שבעים דבר אחד הוא מתחלק לשנים החמוד חמוד הולם  
לנדי מעשה וזה תחמוד כלב לבו נחיה חתומה

**ונתפא לה תענה אשך דמה חכמה  
ולא תתן חוקם להבין הערים**

לה תענה לה תענה רשע שלם לברוך נקי שחמד לה תענה  
אשך דמה אשך אשך אשך אשך אשך אשך אשך אשך אשך  
ודמו מידך חכמים או פתח אשך דמה אשך אשך אשך אשך

וְלֹא תַעֲזֹב פְּגַל בִּי לֹא יַעֲשֶׂה קִוּי בְּרֵנִי וְלֹא יַעֲזֹב לִי אֲחֵרִים  
 שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תַעֲזֹב לְךָ פְּגַל בִּי אֲלֵךְ לַעֲשׂוֹת לְךָ אֲפִלּוּ לְאֲחֵרִים  
 שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא תַעֲזֹב לְךָ פְּגַל לַעֲשׂוֹת לְאֲחֵרִים לִי אֲלֵךְ  
 אֲמִן עֲבָדֶיךָ אֲחֵרִים בְּרִפְעֵי וְרַבְבֵּי בְרִפְעֵי אִוּוּ בְּבִמְלוֹת כִּי  
 רַבּוֹת הַעֲבָדִים הֵן מֵאֲשֵׁרֶיךָ קָמַרְךָ עַל קִוּי וְנִרְוָה לְאֲחֵרִים  
 אֲבָל לֹא אִם עֲשֶׂה לְהַעֲשׂוֹת הוּא רָשָׁע לְבֹרַךְ וְלֹא יִקְוֶה מִזְעֵל  
 לֹא הָיָה סְכֻמֹת שְׂוֹרָה וְלֹא תִשָּׂם כָּל לְהַקְטִיל בְּרִים  
 כִּי הָיָה תִשָּׂם כְּעֵתְךָ וְתִקְוֶה בְּרִים לְהַקְטִיל אִם כִּי  
 כֹּהֵל קָמַרְךָ

**וְלֹא תַעֲזֹב לְךָ פְּגַל בִּי לֹא יַעֲשֶׂה קִוּי בְּרֵנִי**  
**וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ אֲחֵרִים**

וְלֹא תַעֲזֹב לְךָ פְּגַל בִּי לֹא יַעֲשֶׂה קִוּי בְּרֵנִי וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ אֲחֵרִים  
 הַאִם טָרֵד עַן אֲבֹתָ עַל צַעַם עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל כְּצַעַם טַחֵם  
 עַל שְׂכָרֵי עַל וְהוּא לְבָרַךְ נִקְרָא שׁוֹמֵר הַאִם לְהַקְטִיל תַּעֲבֹב  
 כִּי שֶׁלֹּא לְהַקְטִיל בְּרִים אֲשֵׁרֶיךָ וְתִקְוֶה שֶׁלֹּא שֶׁלֹּא תִבְרָךְ  
 תַּעֲבֹב אֲבָל בְּרֵךְ וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ פְּגַל בִּי לֹא יַעֲשֶׂה קִוּי בְּרֵנִי  
 וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ אֲחֵרִים וְהוּא שִׁיעַר בְּעַן לְהַתְקַדֵּךְ אֲלֵךְ אֲפִלּוּ  
 לְבָרַךְ הַאִם וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ פְּגַל בִּי לֹא יַעֲשֶׂה קִוּי בְּרֵנִי  
 שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תַעֲזֹב לְךָ פְּגַל בִּי לֹא יַעֲשֶׂה קִוּי בְּרֵנִי

**וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ אֲחֵרִים**  
**וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ אֲחֵרִים**

כִּי שֶׁלֹּא לְהַקְטִיל בְּרִים אֲשֵׁרֶיךָ וְתִקְוֶה שֶׁלֹּא שֶׁלֹּא תִבְרָךְ  
 לֹא תַעֲזֹב לְךָ פְּגַל בִּי לֹא יַעֲשֶׂה קִוּי בְּרֵנִי וְלֹא יַעֲזֹב לְךָ אֲחֵרִים

תהלי פה של לחל המס הקדוש שנה על תהלי מת  
סס קרפי וכחך לה תעלה רוח של לצור שלוחת  
הכס שטמג ולפני לה תעלה ופניו הצעירי רוחם  
לקח פני הכס שטמג ופניו פניו לה תקח

ולא תקלי חרף חמקו ידלף

ולא תגיד חרף אנרים והולרים

שיה של לקל אמר תועיל שטמג לה תקלי חרף חמקו  
ידלף שטמג וחת חלקך ולא יפוד חרף רוחם  
לשנת תהנה צפס חיע עגור שטמג לה תמאז צאר

ולא תהיר צלעך שלותך ודועך

ולא תשאוק רעך ולו תהיר גערים

פצתך פלוח עמקך וחסך אהלו חן ועלג עכך  
ופשו לה תהיר גפס יק חלוק ודועך קיע של  
הקדוים תמות צבורים על העיר לתמאז ולא שטמג  
שטמג חלקך שטמג לה תהיר וק תעמק רעך רעך  
של לעמק שטמג לה תעמק את רעך ולו תהיר ערס  
קיע של תהיר עמק שטמג לה תהיר לתמו

ולא תשאוק שכירך ולו תמאז קניך

ולו תהינס ארך צדיקו קעמרים

לחיד סרב לה תמן עסק פועלת שברים ואכסר סמאד  
(שכיר יש ואחד לשכיר לנה צפס לה תשאוק שכיר עש

מי שאיך מצאם בפאן נדמו להמינו. דעם אלה לבנות  
מחויב הנייה קודם שיעמוד צדן שמואל ואל נמרת  
הדלמה ש עמדו לפע העסק למאסר ואפשר שיהיה  
עבלי באמרו ונפא דלמרת. אלה לתת סתם להדפיל  
העריים. דלמ אלה להכניל עור. אלה ולפני עור לך  
תתן מוצל

**אשר לא תענה גתום לא תענה**  
**ואדבר לא תענה כל דבר הזדים**

דפא אלה לה עיד בראך אלה לא תענה צדק עד שקר  
ויתום לא תענה. דלמ אלה לשמרת יתום וללמה שמואל  
כל אמנה ויתום לא תעמן. ואדבר לא תתקיא תחיל  
את צדק למינותם ואל תמנה למינות

**ואמר לא תאנה ואמת לא תכנה**

**ועל דב לא תענה לחיך מתעבים**

דלמ אלה להויותקע צדברים שמואל וצד לא תענה דלמ  
אלה להויות עבר אנה שמואל צדוק ל לא תענו ועלי  
דב לא תענה אלה למד מוכב מוי אלמד סגות שמואל ואל  
תענה על דב לשמות. דלמ אלה יומק העל צדוק אהעל  
שמואל ועל אחד לא יענה בנפא למות

**אקיים לא תקל ואקיים לא תחיל**

**וכימך לא תעלי וכימך הצדקים**

שמואל אלה לקל קדון שמואל אקיים לא תקל. ואקיים לא

כח  
לעולם יהיה אצל המלכות פני חברו ברבים אין לו חלק פעול  
הצד. וְנִשְׁמַע לְבַלְעֵן פֶּנֶן אִדָּם מִדְּפָרָם שֶׁנָּה הוֹכֵחַ תּוֹפֵחַ  
אֶת עֲמִיתָךְ וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵינוּ חֵמָה זֶלֶם תִּתְאַזֵּב לְאוֹרֵי  
כִּשְׁמוֹת עֲדִים שֶׁכֵּן שֶׁלֵּם לְשֵׁם מִלֵּב שֶׁנָּה לֹא תִשְׁחָדֵם

אחרי כן יבא הוכח תופח את עמיתך  
**וְלֹא תִקְוֶה עִמָּךְ לְעַל יִקְוֶה מִמָּךְ**

**וְלֹא תִלֵּן עִמָּךְ פְּעוּלַת נְשָׁכִים**

שֶׁכֵּן שֶׁלֵּם לְקוֹם שֶׁנָּה לֹא תִקְוֶה וְלֹא תִשָּׂא לְעַל אִקְוֶה  
שֶׁנָּה וְאִתְּךָ לְעֵדךְ שֶׁנָּה לֹא תִשָּׂא לְעֵדךְ וְלֹא תִשָּׂא  
עִמָּךְ פְּעוּלַת נְשָׁכִים דִּלְמָה שֶׁלֵּם לְעַל פְּעוּלַת שֶׁכֵּן  
נִזְכָּר הֵם שֶׁכֵּן יוֹם

**וְלֹא תִזְכָּר אִיבוֹת וְלֹא תִשָּׂא אִיבוֹת**

**וְלֹא יוֹמַתֵךְ אִיבוֹת וְנִזְכָּר עַל הַזְּכָרִים**

שֶׁכֵּן לְעֵדךְ שֶׁנָּה לֹא תִזְכָּר וְנִזְכָּר שֶׁיִּזְכָּר לֹא מִךְ  
שֶׁמֵּמָּךְ לֹא כֵּן הַזְּכָר הַזֶּה וְאִיבֵי כְּמוֹתֵךְ שֶׁלֵּם כְּשֶׁלֵּם  
לֹא שֶׁיִּשְׁמָרוּ בְּלֵעַ וְלֹא שֶׁיִּשְׁמָרוּ לֹא שֶׁיִּשְׁמָרוּ וְלֹא תִשָּׂא אִיבוֹת  
לֹא שֶׁיִּשְׁמָרוּ בִּדְעוֹת שֶׁנָּה וְאִיבֵי אִיבֵי וְיִדְעוּפֵי וְכָל אִיבוֹת  
אִיבֵי וְיִדְעוּפֵי שֶׁכֵּן גַּלִּים וְחִבֵּם הַכְּתוּבִי וְלֹא יִזְכָּר אִיבוֹת  
וְנִזְכָּר עַל הַזְּכָרִים רַבֵּן שֶׁלֵּם יַעֲרֵךְ קִיבוֹ שֶׁמֵּמָּךְ לֹא יוֹמַתֵךְ  
אִיבוֹת עַל זְכָרֵם

**וְלֹא תִשָּׂא עִמָּךְ דְּפָרִי נְשִׂיא שֶׁקָּר מִזְרָה**

**וְלֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי חִמִּיתִים נְשִׂעֲרִים**



ואכיון ונעל. צמטן תתן שברו ואלו תבא עליו השמש כי  
עם היום ואלו תלקחן לקצור. דיון שלה לקצור שכלים  
המפלות שחומר ולקצור לקצור לה לקצור ואלו המפלות  
אור דיון שלה לחסום במהק פצעת חלום שחומר  
לה לחסום אור צמטן.

וְלֹא תִפְאֵר יְדִיתְךָ וְלֹא תִגְלֶה פִּלְתְּךָ  
וְלֹא תִתְנֶה עַל־יְתֵרְךָ בַּמָּקוֹם וּדְרָבִים

לֹא תִפְאֵר יְדִיתְךָ יֵצִיד אֵלַי יִקַּח עִוְבֵי הַשֹּׁמֵר שֶׁנֶּה  
לֹא תִפְאֵר לִקְחֵלְךָ וְכִן לִגְלֵי הַיָּמִין יִשָּׁר שֶׁנֶּה אֵלַי לֹא  
תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִגְלֶה  
פִּלְתְּךָ. דִּין אֵלַי לִקְחֵלְךָ הַשֹּׁמֵר שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר שֶׁנֶּה  
אֵלַי יִשָּׁר מִלְּפָנֶיךָ וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ אֵלַי יִשָּׁר מִלְּפָנֶיךָ  
לֹא תִפְאֵר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר יִתְנֶה  
בַּמָּקוֹם וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר  
בַּמָּקוֹם וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר  
וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר  
מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ  
עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי

וְלֹא תִפְאֵר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר

וְלֹא תִתְנֶה עַל־יְתֵרְךָ בַּמָּקוֹם וּדְרָבִים

יִשָּׁר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר  
מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ  
עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי  
שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר  
וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר  
מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ  
עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי  
שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר וְיִזְכֵּר מִלְּפָנֶיךָ עִוְבֵי עִוְבֵי שֶׁנֶּה לֹא תִפְאֵר

לְבַלְבֵּל עִלְמֵי הַדָּלָה אוֹ שֶׁהֵיךְ יוֹדֵעַ שֶׁהֵי חוֹרָשִׁים עַלְכוּדָה  
 וְלֹא הוֹדִיעוּ וְהַחֲדֹל לְהוֹדֵעַ שְׂבוּעָה לְשָׁקִים הַחֲדָל  
 לְהַדְרֵנָה כִּי אֲמַרְנָה לְהוֹדֵעַ לְשׂוֹמֵם דְּבַר שָׁקֵר וְאֲמַרְנָה דְּבַר  
 כִּי רַבִּים יִדְרֵנָה לְשַׁבְּעַת עַל לֵב דְּבַר וְדָבָר עַל שְׂמִירָה  
 הַדְרֵנָה יִשְׁבְּעוּ תְּמוּדָה לְשׂוֹאֵה וְלִשְׁקֵר וְיִחַלְּעוּ דְּבַר הַסּוֹמֵם יִדְעוּ  
 כִּי צַדִּיקִים הוֹאֵה שֶׁלֵּה לְעַבְדוֹ עַל שְׂבוּעַת דְּבָרוֹ שֶׁלֵּה  
 וְלֹא תִשְׁבְּעוּ בְּצִמְיֵי לְשָׁקִים שְׂעֵפָה אִם שֶׁלֵּה שְׂעֵפָה שִׁיעֵפָה  
 אוֹ שֶׁלֵּה יִשְׁעָה

**צִוְיָה חוֹנֵק עַל צֵל וְלֹא תִשָּׂא פִּיךָ דָל**

**וְהִנֵּשֶׁךְ תִּתְדָל לְצַדִּיקֵי צַדִּיקִים**

עַל דָּל כִּי אֲמַרְנָה עַל דָּל שְׂפִי שֶׁהוֹאֵה כִּי עַל דָּלְתָה וְהוֹאֵה  
 שֶׁלֵּה יִקְרִים אֶלֶם לֹא יִכְבַּד פְּנֵיהֶם וְלֹא יִכְבַּד לֵבָד וְהַדְרֵנָה  
 דִּין שֶׁלֵּה יִסְתַּחֲמוּ עֲשִׂימוֹתָיִם אֶל אֲמַר וְלֹא תִשָּׂא פִּיךָ דָל  
 דְּבַר שֶׁלֵּה לְחַסֵּם עַל הַעֵבֶר צִין שֶׁתְּהַלֵּל לֹא תִהְדָּר צִינָה  
 וְהִנֵּשֶׁךְ תִּתְדָל לְהַדְרֵנָה צַדִּיקִים זֶס כִּי אֲשׁוּרָה הֵטָה  
 שֶׁלֵּה לְגַבִּיּוֹת עַל הַמַּעַב כְּלוּד שֶׁלֵּה יוֹחֲבֵר דְּבַר לְהוֹן צִוְיָה  
 הוֹאֵה שֶׁשֶׁה הוֹסֵם וְאִיִּהֵלֵם מוֹחֲדוֹ הוֹסֵם פְּרִי מִלֵּמֶת אֶת  
 כִּי פִּיךָ לֹא תִתֵּן לֹא בְּשֶׁךְ

**וְהִלֵּמֶת לֹא תִיָּה שְׂמוֹר פְּקִיבָה תִשָּׂא**

**וְדִין יִתּוֹס מִיָּה וְאִלְמָנָה וְצִדִּיקִים**

וְהִלֵּמֶת לֹא תִיָּה כִּי אֲמַרְנָה שֶׁלֵּה יִקָּה שֶׁחַד וְהִפֵּי שֶׁלֵּה לְהַדְרֵנָה דִּין  
 כִּי שֶׁחַד יוֹסֵךְ לְבַבָּה וְדַעְתָּה שֶׁלֵּה כִּי הַחֲדָל יִשָּׂא וְיִפְלַע  
 וְלֹא כִּי אֲמַרְנָה וְלֹא תִקָּה שֶׁחַד רִעֵה שֶׁלֵּה לְהַדְרֵנָה מִשְׁפָּחָה

עקר מורה למאס מורה דברי קצתים יבנה של לשמוע  
 למתבין צדק עם חנה לא תשמע א דברי הנשים הנה  
 ואסור להשוב באותות של אמו כס אמת ואל תגיד  
 אהי חיותם נבעים כלומר נבעים מבעת וקאמר  
 על עק צדע ובעל ית שלם להכוב המסית שאלו  
 תאכיל ואל תשמע איו חת לאלף לשוכ מלפיו המסית  
 אהי תהום עיק עליו שלם ישתק המוסר  
 מלמוד על האסירות ובה שנה ולא תבסס עליו

**עבד לא תקנה ופנים לא תביר**

**ועל פה לא תקביר פים אהיס אהרים**

רכב שלם להחזיר עבד אשה לא תסניר עבד א  
 אדועו מאד צד עבד אברה מהלכה לארץ וכופין את רבו  
 (שחררו ויכתב עליו אפר חוב בדמיו ופנים לא תביר  
 רכד שלם למיות דין סאיתו חס בדברי תורה ואעב  
 אהוא חס בחמה אחרת אנה לא תבירו פנים בחפץ  
 ועל פה לא תמכיר פים אהיס אהרים יד שלם לאצבע צדק  
 עם ולא מאצבעים אותו זה אנה ופס אהיס אהרים לא תמכרו  
 ולא ישמע על פיך

**וכספים לא תממוד ועל דם לא תעמוד**

**וקהיל לאמוד שבעה לשקרים**

כל אלה לכתובת צדקו נעבד אנה לא תממוד פסל  
 וקב עבדים ועל דם לא תעמוד דם שלם לעמוד על  
 הדם אנה לא תעמוד על דם רעך והוא סמי אהיה יבנה

לא תשאח. ואפלה ארחה דעלמא נקמין וויא חכמים  
 אפלה קלה כלומר שתלקח עליה אפלה כמעט יקחון  
 אופל. ותהיה תו תוקח בצורה אה לטע או לנחמה  
 נסתרת. וזל תלק העצה להצליח כי לא תלנה. ואל תחל  
 עצה שלם להל מהה שעה. לא תחלו. כל ענה. קפה  
 שלם להל עזר שור הנסקל אפילו שחיו שעה ולא יחלו  
 את עצמו ומוא אסור צדקה וזכאי השערים קצו  
 של לשותת יין שך שעה ישתו יין נשים

**ולא תחל מרפה ותעצה הדופה**  
**ולא תקטין איפה להפקיע שערים**

קפה שלם להל מרפה שעה ובאך בעדק מרפה לה תחלו  
 ותעצה הדופה קח שלם להל בצול המוקדשים שקועל  
 בעם מוס צבונה שעה לה תחל כל תעצה ועל הזל  
 מוס אחר הדופה יעה שלם לזון מוס בקדשים שעה כל  
 מוס לה יהי עז. ואל תקטין איפה להפקיע שערים מאחר  
 להקטין איפה ולהגיל שקל. וכרוא להפקיע להותיר ולהגיל  
 הדמים. תנו רבנן הפקיע שערים והקטין איפה עליהם  
 הכתוב אומר לאמר חתי יעשר חדש ושצירם שצ  
 והשבת ופתחה צר להקטין איפה ולהגיל שקל ולעור  
 מאזנ מראה. כל לחוק המצבע וזה אינו מדע שהיה  
 לה איפה ואיפה אכל סצב שיקטינו מדת העיר ולא  
 יפתחו מן הדמים או שיחזקו המצבע ויחזק פירורנו  
 צוקר ולא יתעו עז קמון. ואפשר לפרש להפקיע  
 שערים שיזיל פחתו משער שבאוק כדכתיב ואל  
 ויקטן חדש והעם לא ירע

אדם חומץ שנה' לה תזק משפא אצונך ציבו אסון מן  
החלמ' רע' שלא לעול המשפא שנה' לה שעשו עול  
במשפא' רע' שלם לעיות את המדוקה שנה' ולעשה  
לה תעשה דבר' רע' שלם לעיות אחרי רעים צדיק  
עפאת למוט שנה' לה תקיה אחרי רעים לעשות " ודין  
יתום חזקה ואמה' וצ'ים רכ' שלם לעיות משפא נזים  
שנה' לה תזק משפא ע' יתום ואמה' ואפסר שעשה  
חט' מן חזקה ידו כי מלאנו קעיר מלמ' חזק "

ולא תקח שחד ולא יעיד אהר

ולא תאכל יחד עפאת וצ'ים

רע' שלם לקח שחד ונא אחר ודין יתום כי לקחת הפסח'  
הוא לעיות מן האמללים והמשאלים' ולא יעיד אהר  
רפ' שלם לעיות קדין על כ' ע' אחר' ולא תאכל יחד  
עפאת וצ'ים קפ' שלם לעיות אכר מן החי שחאר  
ולא תאכל הנפא עם הכזר "

ולא תחמוד גמלה אשר תקח חפלה

ולא תאכל גבלה וצ'ים קשעירים

ולא תחמוד גבלה לעור שלם תגול גמלה מאחרו ולא  
יחמוד איש את ארצ' או הנה' כאחרו ומאדו אדות  
גמלה כי סוף החמוד הגמלה יזק שלם לעיות שנה'  
לא תגול אשר תקח חפלה שלם יאכל האכיר אהר  
בשעת נזר חסד' רפה שלם יקח האכיר יותר על  
אפסו שנה' וא' כפך לא תמך או שתי או הן עם ולעיות

לב  
ולא תשית יד-עם רשעים ומרעים

ולא תגא רעים ואחים פגורים

דלף שלם יעוד בעל עביוה שטף א תשת ירך עם כשע  
להיות עד חוס' ולא תגא רעים כל שלם תכע קלמה  
שעפה עליה שנה שפעת שאמר לה יגא את רעהו ואת  
אחיו ועל' את כעבי תגא ואמר יהיה לך את אחיך תשחט ויהי

עמוס עומד בגנותו ולא תאוב לקחתו

לאמנה בתו וליו עם ימים <sup>לעזוב</sup>

היך שלם לקח עומד השכמה שטף לה תאוב לקחתו לעז למוס  
ולאמנה יהיה וכבר נכר באחיו עלם תפאד זימך

אנת אצבע תקור וציונל תעבור

ספחים לה תקור ולא תבאור סורים

דכ שלם לעבור אדמה בשכיעית שטף ארך לה תורע דכ  
שלם לקור ספחי שפיעת רכב שלם לעבור אילך רכב שלם  
לאסוף פירות האלם וציונל תעבור תועע חעשות מלמט  
או אנוס ספחים לה תקור רכב שלם לקור ספחים וכל  
שאמר ולה תקורו את ספחיה ולא תבאור סורים דכ שלם  
לאסוף פירות יוכל שאמר ולה תבאור את סוריה

ולא תטרע תלמך לעזניה פן לחמך

ולא תמאור כמך ולא יעלה סורים

וְלֹא תַעֲשֶׂה רֵעוּת צַדִּיק קִרְבַּן עֲשֵׂת

וּמִשְׁקַל הַמַּעֲשֵׂת וְגַם לֹא בַמַּאזְרִים

אלה ימוד לאחד צמות החמה ולאחר צמות הנשמים  
ומשקל המעשות לכל אצבע המשקלת שידע כל אהר  
טוב השן משקלה והמעשה היו זה והוא שלם ימיו  
משקלתו כחמה ויש מי שקצו מעות כמפיס ותקן ונגם  
לם במאזורים והוא מעשה שלם במאזורים והוא רפס מאזוק  
בלאון זכרים כי כז יוע עשה נשם חמה שזה פועל  
חמנו והוא שלם ירתיח צמות הלם וביצ שלם יחחוק  
צבת אחת שלם יפחית לזקה ואין צריך למוד להיות  
ל מדק הסרה או יתוק שזה בעלל איפה ואיפה ואם ואם  
רעו שלם לעשות שלם סאפמ שט"ל לה תעשו שלם על שפמ  
בחדק סאפמל וכחאורה ומאור מדק קטע אחר  
מאלף ואלפים בלוג רעפ שלם יהיה למדס איפה ואיפה  
אכן ואכן שט"ל לה יהיה לך בבסך אכן ואכן ואפי שתיקן  
שלות ויקנה צמחת ויחבור באחרת כמון שהאחת יחבר  
ומען אחד ידוע והאחרת בקפך ואיפשל שזה בעלל בואל  
תקמין איפה צמדת היבצ ומאורה צמדת הלם

וְלֹא תִתֵּן אֶתְךָ צַדִּיק צִדְקָתוֹ אֶתְךָ

וְלֹא תִתֵּן יְדוּעַ מִלֶּשֶׁנִּי בַמַּתְרִים

פריז חלעת את כספך לה תתן לה כנשך והוא רצית צמדיע  
פן אכלך דבת ובמריצית לה תתן אכלך ובתי אע אז אהיבם  
טאון לפריע מלשני במתרים אלה ליעל אט"ל לה תלך רפל בעמך

ל  
כִּי אֵלֶּךָ לַפְּסוּעַ עַל הַחוּצָה שָׁמָּה וְלֹא תֵעָלֶה בַּמַּעֲלוֹת עַל הַחוּצָה  
וְלֹא תִמְצָח פִּמְחֵי לֶךְ תִּטַּל לִמְצוֹה אֶת הַפֶּסַח בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ  
וּכְבַר מִכָּיִם צִאֲמִירוֹ וְלֹא תֵעָלֶה לְבָטֵן עַל מַקּוֹם הַזֶּה

## וְהַלִּים תִּמְצָח וְהִחַלְתָּ תִּמְצָח וּתְצַרְפִּינוּ צִפָּרְיָא עַד אֲחֵר וְעֵצִים

וְהַלִּים תִּמְצָח שִׁיקְטִים וְיִחַשׁ וְלֹא יִנְיֵה הַחֹלֶן בְּקֶס וְאֵעִיב אֵלָּה  
יִשְׁמַח בְּקֶס צִפָּרְיָא וְהִחַלְתָּ תִּמְצָח שִׁבְעָהוּ וְלֹא יִשְׁחִין צִבְעוֹ  
וּתְצַרְפִּינוּ צִפָּרְיָא חֹלֶן עַל הַחֹלֶן וְצִפָּרְיָא (תְּחִלַּת צִפָּרְיָא קָרָא אֵלֶּךָ  
לְבַד חֹלֶן אַחֵר אֵת יוֹם אֲרֻבָּה עַד שֶׁאֵל לֵךְ תִּחַל עֲלֶיךָ  
חֹלֶן עַד אַחֵר וְעֵצִים יִכֹּן אֵלֶּךָ יִיבֵה חֹלֶן עַל צִבְעוֹ שֶׁאֵל  
וְלֹא יִיבֵה עַד חֹלֶן

## וְלֹא תִלְנֵחַ הַחֹלֶן בְּצֵר פֶּסַח עֲוֹן וְזֵר וְעַל חֹלֶן וְתִשָּׁב וְשִׁכְרִים

חֹלֶן כִּי בַּחֲפִזוֹ וְעוֹה קָבַע אֵלֶּךָ לְמַעַן חֲצֹק הַפֶּסַח מִן  
הַחֲצוֹה שֶׁאֵל לֹא תִעַל מִן הַפֶּתַח וְעוֹה וְזֵר קָבַע אֵלֶּךָ לְמַסַּל  
בְּצֵר הַפֶּסַח לְפָרֵשׁ מִשׁוֹר שֶׁאֵל לְבַד עַבְדֵּךְ לֵךְ יִאֲכַל בֵּן וְיִי  
קוֹרִים וְזֵר וְעַל חֹלֶן קָבַע אֵלֶּךָ לְמַסַּל עַל בְּצֵר הַפֶּסַח  
שֶׁאֵל עַל לֵךְ יִאֲכַל בֵּן וְפִרְחַן חֹלֶן חֲצוֹת הַמַּעֲלוֹת הַכֶּסֶן  
וְלֹא תִעַל חֹלֶן לְחֹרֶת אִוִּי הִיָּה חֹלֶן מִן מַעֲלוֹת וְזֵר אֲרִפָּה  
כִּי הַעַל חֲלֹו וְהַיִּלֵּב רְפוּאָה צִאֲמִירוֹ הַתְּחִלָּה לְבַד וְהִיָּה תְּמִים  
בְּפִיר הַעֲבֵלָה וְתִשָּׁב וְשִׁכְרִים קָבַע אֵלֶּךָ לְמַסַּל הַפֶּסַח  
עַד תִּשָּׁב שְׁמֹר תִּשָּׁב וְשִׁכְרֵךְ לֵךְ יִאֲכַל בֵּן

וְזֵר לֹא תִשָּׁב לְבַד עַל חֹלֶן



רַב־שֵׁל לַעֲבֹד פְּעֻתֵינוּל בֵּין אֲדָמָה בֵּין אֵילִם שְׁמֵהּ לֹא תִסַּךְ  
וְלֹא יֵעָלֶה קִדְוִים מֵאֲחֻזָּה אִזּוּ תִרְצֶה הָאֵל אֶת שְׂמֵתֶיךָ וְשֵׁמִי

וְלֹא תִאָּסֵף קָלִי וְלֹא יִקָּח וְיִמְלֹא

בְּיָדֶם תִּבְיֹא לִי רֵאשִׁית קִקְלֵיךְ

וְלֹא תִאָּסֵף קָלִי מִן הַחֹדֶשׁ שְׁמֵהּ וְלֹא יִקָּח וְיִמְלֹא לֹא תִאָּסֵף וְשֵׁמִי  
קִבְּצֵה שֵׁל לֹא כֹל פֶּת תִּבְיֹא הַחֹדֶשׁ קֹדֶשׁ הַקֶּשֶׁת

וְלֹא תִאָּסֵף עֲלֵינוּ בְּיָדֶם הַלְלוּ

וְלֹא תִהְיֶה זְלוּלִים וְזֶלֶם נְחֻפִים

קָבֵץ שֵׁל לֹא לִחֹל עֲבֹדָה וְלֹא תִהְיֶה זְלוּלִים רֵעֶךָ שֵׁל לִבְכֹּד אֶת  
הַזְבוּל בְּדִין שְׁמֵהּ וְלֹא תִהְיֶה כִּי זְלוּלִים נְחֻפִים כִּלּוֹם שֵׁל  
יִשָּׁב הַעֲשִׂיר וְעֹמֵד הָעֵץ כִּי יִבֹּא וְיִסְתַּחֲמוּ מֵעֵינֹתָיו

וְלֹא תִהְיֶה כִּינֹאֶה לֹא יִפְעֹל נִקְשָׁה

וְלֹא תִתֵּן אֶשֶׁה בְּעֵרִים וְנִבְרִים

נִקְשָׁה כִּלּוֹם קִשָּׁה יֹסֵף לֹא שֵׁל יִתְבַּע אֶת הָעֵץ צְרוּבִין  
כִּשִׁידֵע שְׁבוּעַ עַבְדֵּי שְׁמֵהּ לֹא תִהְיֶה לִי כִּינֹאֶה וְלֹא תִתֵּן אֶשֶׁה  
בְּעֵרִים וְנִבְרִים יִשָּׁב שֵׁל לִקְמִיר אֲמוּרָה בְּעֵל מוֹמִין שְׁמֵהּ  
וְאֶשֶׁה לִי תִתֵּן מִכֶּסֶם

וְלֹא יֵעָלֶה מֵאִיחֵי בְּמַעֲלוֹת עַל מִצְבֹּת

וְלֹא תִזְבַּח פִּסְחֵי עֵאֵר הַשְּׂעִרִים

# וְלֹא תֹאכַל מֵעֵשֶׂר דְּנֶגֶךְ צְאֵעִים

ק"ל א"ל לאכל מעשר ע"ש של דגן חזק לירושלם שאמר לך  
מאכל לאכל צאריך מעשר דגן וט"ו

# וַיִּיבֶקְוּ וַיִּתְקַבְּדוּ וַצְבֹרֹת צִמְדָּה

# וַצְבֹרֹת יֶדֶךָ וּמִצֵּד קַעֲרִים

ק"ח א"ל לאכל מעשר ע"ש של תבואה חזק לירושלם א"ל  
תירושך ק"ח א"ל לאכל מעשר ע"ש של יתרה חזק לירושלם  
א"ל ויתקבדו ק"ח א"ל לאכל צבד תמים חזק לירושלם א"ל  
וצבורות ק"ח א"ל לאכל הכבשם חמאת וא"ס חזק לשב  
א"ל בקרך וצאך והוא חזק לאוכל קדשים חזק לירושלם  
ק"ח א"ל לאכל כהן צבורים קודם אמת צערה א"ל לא  
תעב וט"ו וצבורות ידך ש"ו הצבורים ומצ"ל העל"ם ק"ח  
א"ל לאכל מצד עליה ע"ן לפע זריקת קדש סקלמז זריקה  
א"ל לא תוכל וט"ו ושלדך אשר תדור כעב ותרומת  
ידים וכל מצד עדים אשר תדור ל"א ודדשו חז"ל  
מצד עדים ש"ס חזן המוצר

# וְלֹא תֹאכַל עַל דָּם תְּמִידֵי קִנְיָדָם

# וּקְרִיבֵי קִדְשֵׁי אֱלֹהֵי אֲסוּרִים

ק"ח א"ל לאכל צבד קדשים קדם זריקת דמים א"ל  
לא תוכל וט"ו ועצמותך שקיה חזקה לבה"ס א"ל חז"ל  
מה שקוד מע"ש לה"ח הקרבות קודם זריקת דם תעב  
א"ל שא"ל א"ל לא תאכלו על קדם וה"ו תעדי הקדם

וּלְכַךְ לֹא תִאֲמַרְנָה לְתִתֵּן מִחֲסוּרֵינוּ:

לֵךְ תִּשְׁמַח אֶת עַמּוּךָ בְּעֵצֶיךָ אֲבָל חֹמֶה כִּי אֵתְךָ שֶׁלֹּא  
בְּכֹחַךָ עָלְהֵן קִיָּוִי שֶׁלֹּא יִשְׁחָט הַפֶּסַח וּפְחֹתָ קִיסֵי אֵת  
לֹא תִשְׁחָט עַל חֹמְךָ דֵּם זָבָח וְהִצַּתָּ קֹהֵל הַיָּהוָה לְבֵית  
אֲחֵר וְהַכְלִים תִּמְאַשׁ שְׂדֵהוּ פְתוּחָה לֹא אֲבָל מִכַּעַן סוּבַ  
הַבַּיִת אֵיחָד אֲוֹתוֹ וְלִכְךָ לֹא תִאֲמַרְנָה מִחֲסוּרֵינוּ  
דָּבָר שֶׁלֹּא לְהוֹשִׁיעַ מִלְּהַחַיִּיתָ עַם אֵת לֹא תִאֲמַרְנָה לְכַךְ

וְנִשְׂיֵא לֹא תִאֲמַר וְלֹא יִיָּאֵד אֲחֵר

וְלֹא יִלֵּן עַד אֲחֵר צָר לֵל אֲחֵרֵינוּ

סִיָּוִי שֶׁלֹּא לִקְלָה הַנְּשִׂיאִים אֲחֵר וְנִשְׂיֵא בְּעַקֵּר לֵךְ תִּאֲמַר וְלֹא  
יִיָּאֵד אֲחֵר דָּא שְׁלֵבֵי אֲחֵר אֲחֵר שֶׁלֹּא אֲחֵר לֹא יִיָּאֵד  
בְּבֵיתֵינוּ וְכֵן וְלֹא יִיָּאֵד לֵךְ אֲחֵר בְּבֵל גְּבוּלֵךְ וְלֹא יִלֵּן עַד  
אֲחֵר צָר לֵל אֲחֵרֵינוּ קִיָּוִי שֶׁלֹּא לְהוֹתִיר מִצָּר מִצָּר הַפֶּסַח  
קִיָּוִי שֶׁלֹּא לְהוֹתִיר מִצָּר פֶּסַח אֵת

וְחֵלְבֵי זָבָחֵינוּ וְחֵלְבֵי חֲנֻכָּה

וְתוֹדוֹת שְׁלֵמֵינוּ לְהוֹתִיר נֶאֱמָרִים

קִיָּה שֶׁלֹּא לְהוֹתִיר מִחֲנֻעַת אֲרֻבָּה עֵשֶׂר אֵת וְלֹא יִלֵּן מִן  
הַצָּר וְעָמָּה וְחֵלְבֵי חֲנֻכָּה קִיָּוִי שֶׁלֹּא לְהַעֲמִיד אֲחֵרֵינוּ הַפֶּסַח  
אֵת וְלֹא יִלֵּן חֵלְבֵי חֵג עַד צָר וְתוֹדוֹת שְׁלֵמֵינוּ לְהוֹתִיר  
נֶאֱמָרִים יִקָּבַע שֶׁלֹּא לְהוֹתִיר מִצָּר תוֹדָה אֵת לֹא תִתְּרוּ  
מִמֶּנּוּ עַד צָר

וְכִי יִצְעַר צָר עָלֵינוּ נֶאֱמָר

וְלֹא תַעֲלֶה לְרֵעֶךָ בְּעַל מְקוֹם חֵדָּוָן  
וְלֹא תִפְגַּע בְּבִגְדוֹ לְרֵעֶךָ בְּמַעֲסָקָה בְּעֵבְרִים

פֶּתַח שַׁלֵּם לְהַעֲלִית מַדְרֵשִׁים בְּחוֹץ אֶרֶץ הַשָּׂדֶה לְךָ כִּי תַעֲלֶה  
אֶת שַׁלְּמֵי לַפְּתוּחַ מִדְרֵשִׁים בְּחוֹץ וְלֹא תַעֲלֶה בְּפִיךָ לְרֵעֶךָ קִיּוֹן שֶׁלֹּא  
לְשׂוֹם קַדְשִׁים שֶׁמֵּאֵר וְלֹא תַעֲלֶה בְּבוֹר אֶמֶךְ בְּמַעֲסָקָה בְּעֵבְרִים  
כִּימְרוּ שֶׁאֵין מִן הַחֲתוּמִים מַעֲסָקָה יִשְׁכַּח וְאוֹלָם הִיא דֶּרֶךְ  
לְמַעֲלֵם וְלַהֲשִׁקוּתָם כְּדִי לִמְלֵךְ בְּקֶשֶׁם וּנְפֶס בְּעֵצוֹר שִׁוְיָהּ  
אֲנִי מֵבֹב וְנִלְן לְמוֹז אֹתָם בִּן לְחוֹץ אֹתָם אוֹ לִי זֶה עֵשֶׂן  
קִיּוּיָהּ כִּימְרוּ שֶׁאֵין כְּעֵדֶד הַקְּתוּבוֹת שֶׁעַל מִן הַחֲתוּמִים

וְלֹא תַמְיִיר בְּעֵמֶק מְקוֹדֶשֶׁת תְּבוּמָה  
וְלֹא יִחַסְלוּ תְבוּמָה מֵעֵמֶק שֶׁמֵּדָרִים

קִיּוֹן שֶׁלֹּא לַיִד שֶׁמֵּאֵר וְלֹא יַמְיִיר אֹתוֹ קִיּוֹן שֶׁלֹּא לַאֲמִית אֶת הַקְּדוּשָׁה  
מִקְדָּשׁ לְקַדֵּשׁ שֶׁלֹּא לִי יִחַסְפוּן קִיּוֹן שֶׁלֹּא לְבִדּוֹת צְבוֹר בְּהוֹם  
שֶׁלֹּא לִי צְבוֹר שׂוֹר וְעַל לִי יִשְׁכַּח קִיּוֹן שֶׁלֹּא לְבוֹר מַעֲסָר עֲהוּר  
שֶׁלֹּא לִי יִשָּׂא וְלֹא יִחַסְלוּ תְבוּמָה מֵעֵמֶק קִיּוֹן שֶׁלֹּא יִחַסְלוּ בִּין  
מֵמִיל תְבוּמָה שֶׁלֹּא אִישׁ מֵאִישׁ לְדוֹרָתָם עִם גֵּרִים קִיּוֹן שֶׁלֹּא לְבִדּוֹת  
זֶר תְבוּמָה שֶׁלֹּא וְכִי זֶר לֵאמֹר קִיּוֹן שֶׁלֹּא יִחַסְלוּ עַל תְבוּמָה

וְלֹא תַבְיִיא לְמִנֶּה מִחֵד כְּלֵב וְזוּמָה  
וְלֹא תִתֵּן לְבוֹנֶה בְּחִטָּת הַשָּׂעִרִים

קִיּוֹן שֶׁלֹּא לְקַדְשׁ אֹתָם קוֹנֶה וְחֹדֵר כְּלֵב שֶׁלֹּא לִי תִבְנֶה אֹתָם  
זוּמָה וְחֹדֵר כְּלֵב וְלֹא תִתֵּן לְבוֹנֶה קִיּוֹן שֶׁלֹּא לְתִתֵּן לְבוֹנֶה

כמו שאמרין משן של יהיה דבר קודם לתמיד של אחר  
של פיה השלה עלה ראשונה ומפני שהתפלת כנין תמוס  
תמוס אמרו חז"ל לה תאכל על קודם לה תאכל קודם שתתפלל  
על דמסי ופחלב והדס שני של אפודים של פחלב ולדס ולג

### ודב וחיק צניקם ועטות למיניהם

### בא סימניהם אפר צם נגרים

ק"ע שלם לאכל דג ממה ק"עב שלם לאכל עהמה ממה ק"ע  
שלם לאכל עוף ממה שאמר מבאים לה תאכל

### ומוס בן לא יקרב לתקריב פי יעב

### בגן לאו רב ופממים או עדים

פי שלם יכנס בעל מוס מן המזבח ולפנים יע שלם יעבד בעל  
מוס שלם אפר בן מוס לא יקרב ולא שלם יעבד בעל מוס  
עבד שאמר כל איש אשר בן מוס

### ומיד צם נכר לא תקריב אפר

### ולא יעבד אפר צבבורי אורים

ומיד צם נכר לא תקריב אפר כל איש בן מוס והוא עומד  
על מוס בן לא יקרב ואם הוא פוקד צם שלם לתקריב  
בעל מוס מן העיס שנה ומיד צם נכר לא תקריב את לחם  
למים מכל מה כי מפתים בנס מוס צם והוא אחר פפוק ואשן  
ובצות וטעוק וכרות לא תקריב לפי אל יעבד אפר צבבורי  
אורים ק"ג שלם יעבד בקדשים שלם לא יעבד צבבורי אור

ולא תאכל אפר

ל  
תיוס תבצר את המלך פזאת ותהיה זריז לעשותה ולקומה  
ס שנה צעה וצבך יצא ספוד ועמ

וחק אונתו ואת צביו בלבצך תלפיו  
וצבך למ תתנו למולך אכזרים

קח שלם למחוק אונתו ואת צביו ציוס אחדי שטאר ואור או ש  
אונתו ואת צביו ועמ בלבצך תלפיו חקר מן העברה הביא  
כי מצאה לדי אכזריות כל שאס שחז אחד חקס סיזכור  
ויחד שלם ישמוז הארז וצך למ תתנו למולך אכזרים  
והנה אמר למעך ולמ תעציר צבך וזאת אזקה של יתנו  
לבומרים שיעצרוהו למולך בלאחריק צבך ארבע מית  
העציר ולמ חקר וחקר ולמ העציר צבך שלם להעציר למולך  
באחריק ומחד עך למ תתן להעציר למולך וקראו מולך  
אכזרים שעצרו סורפים את בעקס וצב גתקס באש וצב  
אמר כי קעצרה היתה שחעצרים אונתו צאש למ סורפים

ועל מלמנה להקטות צערתותי לעזות

ומקראי מלכות ומקרא בבורים

אל מלמנה להקטות שלם לעשות מלמנה צערת לעזות כמו  
לרעות כיוס להלמס מאמרו אז תלמ הארץ את שצתותה  
ויס מפרשים לעזות מעשיר לפע האס ומקראי מלכות סכנ  
שלם לעשות מלמנה צערת של פמח ומקרא בבורים  
סכנ שלם לעשות מלמנה צח השצועות

ומקרא זכרון לעירק ולגברון

במנחת חומצ שנה' ולא יתן עליה לבונה. במנחת השעורים  
ק"ה של יתן לבונה במנחת פומה שנה' לא יתן עליה לבונה.  
ולא תקרב למזבח בצמח המזבח  
ולא תשים קריחה ואלרז בצמחים.

ק"ב של יתן צמח זית במנחת חומצ שנה' לא ישים עליה צמח.  
ק"ד של יתן צמח זית במנחת פומה שנה' לא יתן עליה צמח.  
בצמח המזבח פ"ב של לרז זר בצמח המזבח ואל תשים  
קריחה. ק"ע של לעשות קריחה על מנת שנה' ולא תשוחו קריחה  
צ"ע עניני למת' ואלרז בצמחים מה' של לתמיד שעמור  
לא תעבדו ונזידה ואנימק אחת היא."

קמורת לא תתקח ועיניך תתקח  
וכפר ולא תתקח לבנהי מקמרים

פ"ה של לעשות כמחבנות קמורת' וכפר לה תקח ד"ה של  
לתק כפר לעפ ד"ה לבנהי מקמרים ד"ה של לתק כפר  
עליות ד"ה בצמח שנה' ולא תתקח כפר לבוס א ער מקלשו

שמור לך פן תשק דבר גיד קריחה  
ומלאת לא יקשה בעיניך תמים

ק"ב של לרז גיד קריחה ואפסד כי בעער כי זאת המלכה ק"ה  
מהג' לבנותיו צ"ה ואל הוזהרין עליה אחר מנת תורה  
בפרש לא צלל חלב גדם אחר פן תשק' והלאת לא יקשה  
בעיניך תמים פרש לא יקשה בעשך בצלחך אותי חפשי ופרש





# וּמְקָרְאֵי קֶרוֹן וּמְקָרְאֵי כְּטוּרִים

שָׂבוּ לָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה מֵאִדָּה לְחַדְשֵׁי הַשָּׁבוּעִי (כְּדָרְוֹן וּבְשִׁלּוֹן)  
זְכוּתֵינוּ מִדְּעַלְמֵי עוֹלָם עַל מַעֲשֵׂי יְהוָה וְעַל מַעֲשֵׂי תְשׁוּבָה מִלִּפְנֵי  
שְׁמַיָּם לְמַעַן וּמְקָרְאֵי קֶרוֹן כִּי הָיוּ זֶה עֲמִיתֵינוּ לְפָנֶיךָ  
בְּעִשְׂבֵי שָׁבוֹת וְשִׁמְרָתָם לְפָנֶיךָ אֲדָמָה שְׂבַע יוֹמִים וְכִי וְהִתְחַלֵּת  
אֶת שִׁמְרַת מִשְׁבַּע שְׁבוּעוֹת הַיָּמִים מִשְׁבַּע וְכִי הָיוּ זֶה עֲמִיתֵינוּ  
לֵב וְלֹא עֲמִידִים בְּאֵת הַהֵל וְהַחֲלִיל לְךָ שְׂבַע שָׁנָה אֶלֶּה  
לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה בְּמַשְׁקֵי שֵׁן אֶת הַשְּׁבוּעוֹת אֵלֶּה שֶׁלַּעֲשׂוֹת מִלְחָמָה  
בְּמַשְׁקֵי שֵׁן אֶת וּמְקָרְאֵי כְּטוּרִים שָׂבוּ לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה עִוִּים

הַכְּטוּרִים  
וְיִיָּשֶׁה לָּךְ תִּשְׁפֹּרְךָ בְּלִיל צְלוֹתְךָ מִפְּנֵי  
וְתֵעָרֵךְ לָּךְ יַעֲבֹר עַל רֵאשֵׁי נְמִירִים

בְּלִיל צְלוֹתְךָ מִפְּנֵי מִן הַסִּקְרִי וּכְמֵאִסְרִי קִבֵּה אֶלֶּה לְשִׁבְרִי  
עַל שְׁבַע שְׁנֵי שְׁמֵרֵי וְעַל שְׁבַע שְׁמֵרֵי וְעַל שְׁבַע שְׁמֵרֵי וְעַל שְׁבַע שְׁמֵרֵי  
עַל רֵאשֵׁי נְמִירִים לֵב אֶל יֵלֶה הַמִּיר שֶׁלַּעֲשׂוֹת מִפְּנֵי לָּךְ יַעֲבֹר

עַל יָאֵשׁ  
עַל יָאֵשׁ מִפְּנֵי לְהַעֲמִיר לְבָבוֹ

וְלִמְחֻלּוֹת וְאֶחָיו וְיִתֵּר הַשְּׂמֵרִים

וְלֵב יָאֵשׁ מִפְּנֵי לְהַעֲמִיר לְבָבוֹ כְּמֵאִסְרִי לֵב יֵעֲלֶה בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ אוֹ לֵב  
אֶת יְדוּר גְּדֵר לְהַדִּיר וְלֵב יָאֵשׁ וְיֵהִי הַמִּיר מִיָּדָה כִּי מִיָּדָה אֶשֶׁר  
לֵב יְדוּר מִשִּׁדּוּר וְלֵב יָאֵשׁ וְלֵב יָאֵשׁ וְלֵב יָאֵשׁ וְלֵב יָאֵשׁ וְלֵב יָאֵשׁ  
כִּי שֶׁלֵב יָאֵשׁ מִיָּדָה לְהַדִּיר לְהַדִּיר לְהַדִּיר וְעַל יָאֵשׁ  
יָבוֹם בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁלַּעֲשׂוֹת מִפְּנֵי מִתְּלֵב יָאֵשׁ

לח  
צוה שהיה עשה מעשה לוקה שאינו חיוב חלקות עש  
שיעשה מעשה ואמר זהב הנביאים פינע אינה יעצרו

אמר לה תלפז צאו פשתים תבצ

ולא תקמידו לבצ תמרים וסאורים

מז שלם לבוא שמאני נבוא לצוק והערב ולא תקמידו  
לבצ תמרים וסאורים זה שלם יקמידו סאור או לבצ  
סאור כי על סאור ולא לבצ לה תקמידו ועל

ולא תעלו למזי ולא תסבן לשמי

במזבח פשמי אפי לפני עפרים

על שלם להקטר ולהקריב על מזבח הזהב שנהל תעלו  
עליו קמורת זה אפי לפני עפרים לפני הסוכה כלומר  
לפני הפרוט אשר לפני הארון כי שם היה עומד המזבח  
הזהב והוא המזבח הקמורת

כלי כסף לא תחמו וקנים לא תעשו

והגל לא תעשו כמזבת המזרים

מז שלם לשם באר מצרים שנהל תמיתן לשם ברוך  
היה עש וקנים לה תעשו שנהל לשם אחד מן המזבח  
שנהל ובאלהם לה תעשו והפסוק הוא מושך וכתוב ונתן  
ופות לה תחברו לניח ובאלהם לה תעשו והלא לה תעשו  
כי שלם לשנות את דבר זה שנהל לה תעשו את זה שחם

וחק לה יראו לברי תיראו



מאחר כי תלם מחנה ועלך יאשר למידיה טבורי זיך  
ניתדי אלוך לה יואה כך עזות דברים כאחרו והיק  
מחנך קדוש ולא יואה כך עזות דבר טבור לה  
תעשה עד איואה כך עזות דבר

**וְאָמַר לֹא תִתֵּן לְהַגִּיס עַל מִסְכָּן  
וְחֹק לֹא תַעֲשֶׂן כִּן לְעִיר אֲדוּמִים**

לה קתק כמור שלג יקום לו ערב ולא סרסור ולא  
עד ולא טורפ. דלה אלא להשיתיד ען להק למלה טעם  
שאל לה תשומן עליו שר. וחוק לה תעשון כמ קה שלג  
לענה בת פסיליםם שטמור אכר תאכדן וע' לה תעשון

**וְעֵינֶיךָ לֹא תַעֲלֶינָה בְּעֵינֵיהֶם וּבְנֹפְלֵיהֶם  
וְלֹא תַעֲשֶׂה אֲלֵיהֶם כְּכָל הַנְּעֻרִים**

רפ"ק אלה יתעלס מן האבדה שאלה לה חטל להתעלס רע  
אלה להנה טהור רובלת חמת מואה שאלה לה תראה לה  
חמור אחיך או שורו נופלים בדרך והתעלמות ועל וסת  
לה תראה את שר אחיך או שין שחיס והתעלמות ועל  
אלה תעשה גלים ככלי הנוכרים. שאלה לביות אחי עש  
שאלה ש תפיון א האלינס פרוץ אלה לקח בספר עין ודרך  
עבודתה אעב איו עובתה ואלה להיות בה ולא להורג  
ואפילו צדמות העוק אסור וכתב הרב ולעין זה  
טמור וכן תדוץ להיהם למור אינה יעבדו הגוים  
קלה ועל שדבר זה טוס להפיות אחריה ולעשות טו  
חס עשים שאלה ואלעה כן נס אג וכל הנפלה אחריה

לט

כל בעיניו שמצדקו צדק ופרי מדרך האמת או  
יהיה פרי צדק כלומר אע"פ אדם נשחית ונתעצם קם  
פרי כי כל יצול צדק מלפניו קם כמו אצדקו צדקו נאדרי  
ויש מלפניו וקוראים ודבר לה תנאן כנאליהם פרי  
כפריהם האומים והעומים שדרכם לנח ולשאלו כדברי  
אמרי כמו שאלו שאלו באו

# וְצַדִּיק לֹא תִבְזֶה תְּהִלָּתוֹ מִיְהוָה וְלֹא תִמְאָל עֵינָיו לֵב אֲזוּרִים

ק"פ של לה להכל צדק צדק אע"פ לה תבזל וזי נחלב אמו  
ק"פ של לה להכל צדק צדק אע"פ לה תבזל קום שנה והוא  
כתום צדקה של פועים אחד לזיכור צדק ואחד לזיכור  
אכיל. ואחד לזיכור המעלה ופועת אישורו. ואחד להכל  
מהתבזל. וזה תבזל צדק וזה לל שחזרים יקום של לה להכל  
מנאק הפסח טו ומהאש אע"פ א תבזל מנאן טו וצדק וע"ה

# וְצַדִּיק לֹא תִעָנֶה אֲזוּרִים כֹּהֵן וְהַעֲבָדִים תִּמְאָן בְּלִמְתָם לְדַוּוּרִים

ל"ג של לענן אע"פ לה תעננו ואולי אמר אצדק כונן כירוב  
המעוננים הונן בלמתי לזכר אם העת מוסר או רעה ואמר  
איכונן דרכו לשאר הלואו לא לבון דרכו צדקים והעבדים  
תמון בלמתי לדוורים הקדומה ללוא הפסח אחריו אפסר כי  
חצת עם לה תעונן של ידע צדקו לשלוא פ נח אצדקו  
הפסח בלוא סמו אצדק לזכר או של ינח של יצק להעטק  
מפס אהוא צדק אצדק כאמר איקו מנח זה האומים  
אא חזק הונן מנח אצדק הונן

0

ק

# וְחַיִּים תִּתְּלֵאוּ וְשֵׁלֶם בְּתַקְרִים

קָיִן שֶׁלֶם לַעֲלֹת לְהַגְדֵּל עֲלֵיךְ קִרְבֵּן שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא יִרְאוּ פַּעַם רִיב  
וְחַיִּים תִּתְּלֵאוּ וְשֵׁלֶם בְּתַקְרִים וְיִהְיֶה כְּנֶגֶד שֶׁלֶמַךְ  
כִּי אֲמַר וְהִרְחַצְתִּי אֶת גְּבוּלְךָ וְלֹא יִסְמַד אִישׁ אֶת אֲדָמְךָ  
עַל מַחְךָ לְרֵאוֹת אֶת פֶּה יָדָא שֶׁהֵיךְ עֲלֵיךְ פַּעֲמִים בְּשֶׁנֶּאֱמַר

## וּבְדַבַּר לֹא תִשְׁקַץ מֵאֵד חֲזָקוֹ וְאֵלֶיךָ וְנִבֵּר לֹא תִלְחָץ כִּי קִיָּתִים יָבִיִם

קָיִן שֶׁלֶם לְכָל שֶׁלֶם הָאֵד קָיִן שֶׁלֶם לְכָל מִזֵּב קָיִן  
שֶׁלֶם לְכָל מִלְּעֵת הַפִּירֹת קָיִן שֶׁלֶם לְכָל שֶׁלֶם בְּמִים  
שֶׁנֶּאֱמַר אֵל תִּשְׁקַץ אֶת נַפְשׁוֹתֵיךְ בְּעַל הָאֵד הַשּׁוֹרֵף עַל הָאֵד  
וְכֵן וְלֹא תִשְׁמָחוּ אֶת עַבְדֵיכֶם בְּהַמְדָּה וּלְעַמְּךָ וְעַל  
הַמַּעַל הַמְדָּה וְכֵן כִּי אֵל הַמְדָּה אֲמַר וְעַל  
וְאֵמְרוּ אֵל יָדָא אֲמַר מֵאֵד חֲזָקוֹ וְאֵלֶיךָ וְנִבֵּר לֹא תִלְחָץ  
דְּנֶגֶד שֶׁלֶם לְהִוִּית אֶת הַבַּיִת צַדִּיק וְמוֹעֵד שֶׁנֶּאֱמַר וְעַל  
תַּעֲבֹר וְלֹא תִלְחָצוּ

## וּבְדַבַּר לֹא תִשְׁקַץ מֵאֵד חֲזָקוֹ וְדַבַּר וְנִבֵּר לֹא תִלְחָץ כִּי קִיָּתִים יָבִיִם

לֵךְ שֶׁלֶם לְמַעַן שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תִשְׁקַץ מֵאֵד חֲזָקוֹ וְדַבַּר  
לְמִים הַמְדָּה לְעֹת הַכֶּבֶד חֲזָקוֹ וְדַבַּר בְּמִים הַעֲתִידוֹת  
וּבְדַבַּר לֹא תִלְחָץ רָחֵם שֶׁלֶם לְכָל מִזֵּב שֶׁנֶּאֱמַר וְעַל  
תִּשְׁקַץ וְלֹא תִשְׁקַץ אִישׁ עַמְּיָתוֹ כִּי נַפְשׁוֹתֵיךְ כִּדְרֵךְ  
הַפְּחֹתִים שֶׁהֵם עַתְעֵבִים וְנַפְשׁוֹתֵיךְ מִתְּרַעֲבִים וְיִצְאָא וְסִלְיָא



וְלֹא יִרְעוּ לְצַדִּיק בְּתַתֵּן לְתוֹשָׁבִיבִים

וְלֹא יִתְאֵלֵם עָבֵר קַטְמִים וְחַצְרִים

וְלֹא יִלְדוּ לְעֵץ דֹּלֵג שֶׁלֵּם יוֹשֵׁב מְלַחְלוֹת לַעֲבֵי שֵׁטַח הַפְּאֹר  
לֵךְ כִּי יִהְיֶה לְדַבַּר עִם לְעֵץ סְלֵעַל וְהָיָה טַעַם תִּתֵּן לָהֶם וְלֹא  
יִלְדוּ לְעֵץ בְּתַתֵּן לָהֶם וְלֹא יִתְאֵלֵם עָבֵר קַטְמִים וְחַצְרִים לֵךְ  
שֶׁלֵּם לְקַמּוֹס וְשֶׁלֵּם לְחַסֵּד חַבֵּד

וְלֹא תַעֲבִיר צַדִּיק וְלֹא תִשְׁחִית זָקֵן

וְלֹא תַחֲוֹם עֵינַי לַעֲלוֹת קַמְרִים

וְשֶׁלֵּם לְהַעֲבִיר לְחַסֵּד וְכִפּוּר אֲחֵר וְכִפּוּר לֵךְ תִּתֵּן לְחַסֵּד  
אֲבִירִים וְזֶה אֲחֵר לְהַעֲבִיר לֵךְ אֲחֵר וְהַכֵּץ עֲשֵׂה  
הַשְׂעָקָם לְאוֹ אֲחֵר וְלֹא תִשְׁחִית זָקֵן  
אֶת הַזָּקֵן וְלֹא תַחֲוֹם עֵינַי לַעֲלוֹת קַמְרִים לֵךְ שֶׁלֵּם  
לְחַסֵּד עַל כַּמִּצֵּחַ שֶׁלֵּם לֵךְ תַחֲוֹם עֵינַי לֵךְ שֶׁלֵּם לְחַסֵּד  
עַל הַיְדוּתָא שֶׁלֵּם וְקַטְמֵה אֶת כַּפֵּי

וְלֹא תִבְרוֹת לֵקֶם צְרִית וְלֹא לֵקֶהֶם

וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּפֶה צְרִית וְשֶׁצְרִים

חַיָּה שֶׁלֵּם לְבָרוֹת צְרִית לְשִׁבְעָה עֲמֻמִּים שֶׁלֵּם לֵךְ תִּבְרוֹת  
לֵקֶם וְלֹא לֵקֶהֶם צְרִית וְאֲחֵר לֵקֶהֶם עֲבֹר אֵלֶיהֶם שֶׁלֵּם  
תִּלְוֵד מִחֲשָׁיו אֶת מַהֲדָר שֶׁלֵּם תִּבְרוֹת לֵקֶם צְרִית וְלֵךְ  
אֲחֵר אֲחֵר וְלֵךְ תַעֲשֶׂה כְּפֶה צְרִית וְשֶׁצְרִים שֶׁלֵּם כַּמִּצֵּחַ  
אֲחֵר אֲחֵר אֲחֵר יִשְׁעֵם צֶלֶם לֵךְ תַעֲשֶׂה צְרִית וְשֶׁצְרִים קִים

כ

ולא תבע חקם למלאות את סתמם

ולא תשלים ריקם מחודים ונעורים

ולא תבע חקם שלם לשלם עמד עברי ריקם ונעורים  
מאחרו שור ודיק

ולא תעבוד צהם עבדות עבדיקם

ציען כיליקם עבדים נמכרים

רצו שלם לעבוד עבד עברי עבדות עמד שנה לא תעבוד  
צו עבדות עבד ויש קוראים עבדות עליקם כמו שקיו  
עבדים צהם אדוניהם הראשונים כלומר האללים

ולא תקפץ כפך ולא תקצה עיפך

ולא תתן כפך צנף כהירים

ולא תקפץ כפך פריה חלק שנה לא תאמן את לצנך ולא  
תקפץ את ירך מאחיק האפון וכבר זכר ולבד לא תאמן  
ולא תקצה עיפך אלא ויעפוש לא תקפו עוד ולא מעלה  
הרב ואל סוף כפך טעם כהירים והוא רפת כפך וכבר  
אמר ומשך תחלה והוא שלם לרגבות על המע ואחר  
ולא תתאכלך בחוצות והוא רבות אונג והרצ כלל הכל יתה  
שלם להלות צרות נשאל שנה את כפך לא תקפץ צנף  
ובחוצות לא תתן אכלך לא תקח מאתו שך ותרפת לא  
תחיון עליו נשך ולבד שור לא תתן מכפול וקלוק על  
צהם לא תשך לאחך ולבד עוד לא תתן מכפול



וְחָרַם שֶׁשׁ עֵצָא בְיַד לֹא יִדְעָן

וְהָיָה תַל אֶבֶן מִקְפַּצְת זָרִים

כִּד שֶׁל לַחֲסוֹת מִחוּץ עֵינֵי הַעֲרֵת שֶׁלֹּא וְלֹא יִדְעָן עֵינֵי  
מִחוּץ לְחַן הַחֲרֵם וְנִצָּן פֶּלֶא מִן וְעֵבֶק רוּחַ הַלְעִים וְהָיָה  
תַל אֶבֶן שֶׁתֵּבֵא לִפְעֵר וְלֹא שֶׁלֵּה עֲשׂוּתָה עַשְׂוֹתָה  
לְמִצָּן מִקְפַּצְת זָרִים מִקְפַּצְת פְּדוּם וְעֲשׂוּתָה כִּמְחֵר  
וְהָיָה תַל עֲלֵם לֹא תִבְעָה עוֹד וְכִי אֲחֵר וְהָיָה לֹא תִבְעָה  
וְלֹא שֶׁתֵּבֵא תַל עֲלֵם שֶׁמֹּתֵר לְעֲשׂוּתָה נִיזוֹת וּפְרִדְקִים פֶּלֶא  
שֶׁלֹּא לְעֲשׂוֹד וְלִרְוֹע בְּעַל אֵיזֵן שֶׁלֹּא לֹא יִעֲבֵד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע  
לֹא מִחוּץ מִחוּץ זֶלֶק זֶה לְעֲשׂוּתָה נִיזוֹת וְלֹא מִחוּץ לְעֵבֶר  
קִפְפִּיז אֲשֶׁר לֹא יִעֲבֵד בּוֹ הַזֶּה תִּכְרַח עַל אֵיזֵן וְלֹא לְמִחוּץ וְלֹא  
בִּלְבָד מִחוּץ אֲשֶׁר כִּי שֶׁאֲחֵר יִי אֲשֵׁיזֵן שֶׁלֹּא מִחוּץ אֲשֶׁר  
לֹא יִעֲבֵד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע לְעֲבֵד דְּצִי זֶה יִי אֲשֵׁיזֵן

וְעֲשׂוֹת תִּכְרַח וְהוֹאֲרֵי תִכְרַח

וְלֹא יִזְרַע מִחוּץ בְּמִקְדָּשׁ עַם עֲבָרִים

וְהוֹאֲרֵי עֲשׂוֹת וְהוֹאֲרֵי בְּתֵּי שֶׁרָא לְעֲלֵם שֶׁלֹּא לֹא יִזְרַע עֲשׂוֹת  
וְהוֹאֲרֵי בְּקִל פֶּלֶא וְלֹא יִזְרַע מִחוּץ בְּמִקְדָּשׁ עַם עֲבָרִים שֶׁנִּיזוֹת  
שֶׁלֹּא מִחוּץ בְּתֵּי שֶׁרָא שֶׁאֲחֵר לֹא יִזְרַע מִחוּץ בְּקִל אֵץ

וְלֹא תִדְרוֹף שְׁמֵימִים לְמִחוּץ וְקִלִּים

וְלֹא תִשִּׁימֵימִים לְהֵבֶל מִחוּץ

זֶה שֶׁלֹּא לְדִרוֹף שְׁמֵימִים לְעֲשׂוֹן וְהוֹאֲרֵי שֶׁלֹּא לֹא תִדְרוֹף שְׁמֵימִים



השנים שיא להם עומת אדם. וגם חללים נקראים ורקיים  
מעבד כמו בבורות הרקיים צדקתי אותי עשנו מקור מים  
חיים להקב להם בורות בורות שצריים מקראים נשפטים דרך

ולא תלך אחתם בחקות משמרתם

ולא תחיה אותם ולא תחזן צריים

לא שלם ללכת בחוקות עש. שאל ולא תלבו בחוקות העי ועלם  
ולא תחיה אותם חזי שלם להמות משבעה עממים שאל לה  
תחיה על שמך. ולא תחזן צריים. לא שלם לחזן על עוצדי עש שאל  
לא תמנע לה תתן להם חזן אסור למר כחך טה לייזק וקרא  
צריים שבעה עממים מפני שהם עוצדי עש כי העודה לבדו  
קרא אויב קצם ולחזן כיקח מכויו אומסיר מאשלתו

צארכם לא יצפנו ונש לה תתחיתו

ומחזית לא תתנו פהכלי שוא שומרים

טה שלם להושיב עוצדי עש צארכו שאל לה יצבו צארכי ופי  
לא תתחיתו עש שלם להחזק עוצדי עש שאל לא תתחיתו עש  
ומחזית לא תתנו שלם לתת אצן מחזית שאל ואם מחזית  
לא תתנו צארכם

ולא תשאיר עונה צעירה עלי תזנה

והיא לא תבנה אצל הקדם תחזים

עונה כחמר שרד ופצץ תטה מאמרו ותטה עלנו פלגאי ומי  
לא אצל האק להחם כאמרו הכה תטה את יצבי דעבר פנים  
לפי חרב ופיס לא תבנה כג שלם לבנות עש העמתי





תשים דתים ללכת מחזורים פנוץ רשות דלם שלם  
ח מחפון שחמר ולא תשים דמים צבתי

ו תקרב נקיים וצדיקים עניים

אל תשוב לעיים ולא יתלו עניים

דל שלם החתך הדין באורד על עדים שעה ונקי וצדיק  
תהוה ולא תשוב לעיים רכז שלם לשוב הלויים שחמר  
החמר לך פן תשוב את הלוי ולא יתלו עניים קסתי שלם יקח  
כל פכז לוי חלק באף שעה וטלה לה יהיה לך קע שלם יקח  
שכז לוי חלק בצומק בשעת כבז האצף

ולא תרחש אן מת אשר אין עשו אמת

והמכף קלמת אצ ערוס יערים

לה שלם לרדף צלום מן מותים שעה ודעז א המותים אשר  
אין עשו אמת כי קל דמויות שקר ישינס אחר שיר עיב ארז  
עלמו או שלם יהודי צעז הקצרות ולכן על כל ענין שחמר  
המאורד כפל ונבערים והכל ועבד והמכף קלמת שעה  
שלם להמות מכף שעה מפכה לה תחיה והוא שעה מלפז  
כאפים אצל האוחז את קעעם והוא שחאה ששק והוא לה  
עשה לקה מכת מרדות אשר עיוס יערים למד שקל קבל  
ועלם ושקר

ולא תסין וצול צלמת שונק זבול

ולא תשחית עין יבול צעז תבנה מלכרים

הונו שלם להפע וצול שעה לה תסין וצול רעך והלם כזר אמר

וְלֹא יִרְצֶה נַפְשׁוֹ וְקוֹסִים וְעֵצִים

וְלֹא יֵשֵׁב חֶפְצִים לְאַחַךְ הַמַּלְאָכִים

אֲמַר אֵלַי יִרְצֶה לְנַפְשׁוֹ וְלֹא יִרְצֶה לְנַפְשׁוֹ וְקוֹסִים  
אֲמַר אֵלַי יִרְצֶה לְעַלְמֵךְ קוֹסִים אֲמַר יְיָ לֹא יִרְצֶה לְקוֹסִים  
וְלֹא יֵשֵׁב חֶפְצִים לְאַחַךְ הַמַּלְאָכִים מִשֶׁ לֹא יִרְצֶה לְקוֹסִים כִּי  
כִּי אֲמַר אֵלַי יִרְצֶה לְאַחַךְ

וְלֹא יִסְרֹךְ לְרַגְלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְכִפַּף וְהִקְטִיף וְהִמְלִיךְ הַמַּלְאָכִים

וְלֹא יִסְרֹךְ לְרַגְלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִפַּף וְהִקְטִיף וְהִמְלִיךְ הַמַּלְאָכִים  
וְכִפַּף וְהִקְטִיף וְהִמְלִיךְ הַמַּלְאָכִים וְכִפַּף וְהִקְטִיף וְהִמְלִיךְ הַמַּלְאָכִים  
וְכִפַּף וְהִקְטִיף וְהִמְלִיךְ הַמַּלְאָכִים וְכִפַּף וְהִקְטִיף וְהִמְלִיךְ הַמַּלְאָכִים

וְלֹא תִמְכֹּר עֵבֶר עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ

וְלֹא תִתְעַב אֱלֹהֶיךָ צְבָאוֹת לַעֲרָבִים

לֹא יִמְכֹּר עֵבֶר עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ וְלֹא יִמְכֹּר עֵבֶר עֲבָדֶיךָ  
וְלֹא יִמְכֹּר עֵבֶר עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ  
וְלֹא יִמְכֹּר עֵבֶר עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ

וְלֹא תִתְעַב אֱלֹהֶיךָ צְבָאוֹת לַעֲרָבִים

וְכִפַּף וְהִקְטִיף וְהִמְלִיךְ הַמַּלְאָכִים

וְלֹא יִמְכֹּר עֵבֶר עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ

וְלֹא יִמְכֹּר עֵבֶר עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ

א

ועתה הנה לא יאמר  
לא תאכל מעורר  
כעלך אחינו

כח טביר הארץ חיים שגב סמם של שאל יעמ  
היבנה לאמר יתורה יפה לענין תורהם יונט לשכר רעו  
עמשים קלם לא יאמר סוד קדוש שאל ולמד לא יאמר

ולא תהיה קדאה  
ולא תלבא קאה  
לבא יעבה ס

בסוד רע סוד אלה <sup>באורם לכתוב</sup> אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים  
לא תהיה קדאה והיא תעלה לא קדוש ולא תלג  
אשק לא אלהי תערה אלה עש אלה לא יהיה  
עב עש אלה

ולא ילבאו אנשים  
ולא יהו קדשים  
בבנים נכזרים

תשאלן עשה אלה עב אשק שאל ולא ילבאו זכור  
תאב ולא יהיה קדוש בני וסיהם קדוש ואיתא  
וקום המזהם שאל יאמר עם זרע יאמר שאל  
לעלב עתה אב עמנו טוב שאל לעלה עתה לחיוב  
עמנו

ולא תעבד עב  
ולא תמלך עב  
אם צטק חוק

רעו ולא יעבד בעוב עבד חסד ולא תמלך עב אב  
ולא תמלך על אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים



מִד  
תהיה למה חכה יקחו ואמר מסן כל מפד אורל קת  
מחשבים יקחו אותה אבל השל אמות לב נון קנה אל  
יקח מסק זונה קנה של יקח חלה קם של יקח נוסה

# וְלֹא יֵרֵד פֶּרַע וְלֹא יִפְרוּס קֶרַע וְלֹא יִמְלֵךְ זֶרַע וְהַקֹּדֶף הַמְצֻרִים

קָרַן שֶׁלֹּא יִבְרַח סוֹן עַל לַמְקִדָּה פְּרוּעַ חַף שֶׁאֵל רֵאשִׁים אֶל  
תַּפְרֵשׁ וְכֹהֵךְ גַּל פֶּרַע שְׁלֵשִׁים יוֹם כִּמּוֹן נְמוֹד שְׁמִתּוֹ  
שְׁלֵשִׁים יוֹם אֶל כֵּן זֶרַע אֲנֵיב שֶׁלֹּא יִכַּף לַמְקִדָּה אִסוּר לֵע  
לְגַל פֶּרַע יוֹתֵר מֵחֲצֵהה יוֹמִים אִלּוּ מִתַּפְרֵשׁ עַרְב שֶׁפֶת  
וְאִפְלוּ אֶת כְּרִי שֶׁלֹּא יִתְנוּג וְלֹא יִפְרוּס קֶדֶע יִקְרָד  
שֶׁלֹּא יִבְנֶה לַמְקִדָּה קְרוּעַ צִנּוּס שֶׁאֵל וּבְצִנּוּס לֹא תִפְרִימוּ  
וּכְהֵן זֶרַע אִיִּם קֶרַע אִפְלוּ עַל אִסוּר וְעַל אִתּוֹ אֵל מִלְּמַעַל  
וְאִם קֶרַע מִלְּמַעַל לַקֶּדֶה וְלֹא יִחַל זֶרַע קֶרַע שֶׁלֹּא יִתְנוּג  
כֵּן זֶרַע שֹׁמֵה וְאִפְלוּ עַל קְרוּשֵׁן מִפֶּת שֶׁחֲלֵלָה וְשֶׁאֵל יִ  
וְלֹא יִחַל זֶרַעוּ צִנּוּסוּ רַב הוּא מוֹחֵד שֶׁלֹּא יִחַל כִּסְפֵי  
וּמִקֶּדֶף מְצֻרִים מֵאוֹמְרוֹ וּמִן הַמְקִדָּה לֹא יִתֵּן וְלֹא יִחַל  
אֵת מִקְדָּשׁ אִתּוֹ וְהוּא עַל רֵגֶל זֶרַע לְפָנָיו לֹל שֶׁאֵיִן  
צִיָּד לְמַת וּמִקְרִיב אֹנֶן וְאִתּוֹ מִחַל הַמְקִדָּה כִּלְ  
הַעֲבֹדֶה אֶת כֵּן אִמֵר שֶׁמְקִרִיב אֹנֶן בְּזִמְתוֹ חֵל עֲשֵׂתוֹ  
וְאִן זֶה לֹא וְלִמְעַל סִמְקֶדֶשׁ וְתִקַּע וְזִלְתוֹ קִאוֹ מְצֻרִים  
אֵל לְהוֹדֵעַ צִמְקִים נֶעֱמֵה סִמְחִיז הַמְחַמֵּס אִם בְּמְצֻרִים

# וְלֹא יִשְׁמַח עַמּוֹ לְמִצְוֵי וְלִמְחֵו

אֶת עַל מֵת עַמּוֹ אֲשֶׁר אֵין לֵע קוֹבְרִים  
קָמוּ שֶׁל יִעֲמֵד כֵּן כְּדִיּוֹ אִפְלוּ לְשֶׁמֶר מִתִּים שֶׁלֹּא יִתֵּן

א

שאלה ותשובה ארוגי ועמי. ולם ינה שפוע פועים ונחמים  
שם של יקה פרים צתישראל. שאלה לם יסא פוע דסא

ולא תלא עברית אשר דקח עברית

כאלת אחק עברית באפי איברים

אין זה לא אמר אחר שמינו דין אמר אם היתה אלה  
בו ושלמה להפסי על איזה שיראה אינו ענין עליו

ואם יבנה גבירה והתורה באחדה

ולא ימאול למסדה כידע מחברים

רוב של לבסוף אשת יפת תואר שאלה לה חשבוני דה  
שאל יוסר אחק עברית למר. שאלה לה יחמול לענה

ולא יבוע אותה אורה ונקותה

ומאכב עונתה בקחתו צת אחים

רוב של לדוע מאחוק עברית אור צמות ועוט שאלה  
ארה כמותה וענתה לה יבוע

וארבע שנים קן אסורות לבנה

וקחת מהן כשירה למחרים

אחרים לפק כלומר לפק נחל. קמה של יקה סון נחל  
אנה ונחמה שאלה שונה ונחמה וחלה חנה את של לם יקה  
כזה למחרים כלומר לשאר הכתובים שאלה והאנה אשר

מה

ולא תאכל בתו צמחתה צר פתו

אכל תאכל אמו צאונה כשערים

קלם שלם תאכל חלה קדש שטף וצת כמין בתל וטל

אם לא יאכל פן שכירו ותושבו

ועל מית לה יצא צאהני תאחזרים

קלם שלם יאכל תושב סון ושכר תרומה שטף תושב סון ושכר

לה יאכל קדש ועל מית לה יצא צאהני תאחזרים קלם שלם

יכנס סון תושב מית שלם ועל כל פשות מית לה יצא

ואחזר תאחזרים יצא קדושו

ולא יאכל פשמיית במדון ובתרימית

ולא יצור לקמית סמועי קתורים

קלם שלם לאכל עזר חמאת העשית צבנס שטף וכל חמאת

אשר יוצא חמאת ש אהל מועד וטל צדוק וכתומית צפק

כל הכמים שתעבבו ובספר קדבנות הלכות פסול

המוקדשין פדק-שני דם חמאת העשית סוף וכו' אכילון

חמאת יחיד הטאלת סעבנס צה להילם חמאת שטף וכל

חמאת אשה יצא חמאת וטל וסעב דם חמאת שהכנסו

לכפר בו צבנס ולא כפר לא הצטלו ולא חמאת חמאת צבנס

כלום חס הכנסו צאנה קדושה כפר וחמאת חמאת צה

שקרו לה כפר צדק ואם הכנסו חמאת פסול ופרוש צדוק

ובתרימית יצא להכנס צן לחערים או צן שהכנסו כל א



למ ימיה צעויו כי אם לאמר הקרוב אין קרוב שלם  
ימיה כהן גדול ואכיל לקרובו שעה לבין ולמנו ימיה  
הכל על לית עשו אש אין לו קרובים אחר אחר ועל  
כל נפשות שנת לא יבא ליה אחר לקרוב ולמנו לא ימיה  
ולשד כלבין ולמנו אינו מיעוץ אבל מיעוץ הוא למת ולעם

**וְצִדְקָתוֹ לֹא יֵלֵךְ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל**

**וַיְבַלְעוּ עֵת יִשְׂרָאֵל כְּחֶמְתָּן מִחֻדְרֵיהֶם**

קפיה שלם לא הכהן מן העמק צועת עבודה שעה ומפתח  
אבל מועד לא תלא ועל ויבלע עת יתק שלם יש כהן גדול  
מן המקרא או מפתח ביתו אחר ביתו מאוס מעלת סגור  
גדולה והוא מקריב צליוס מנחת הציתן כהן מחודשים  
כהן איתו שלם מנחתו שלם לכת במלחמה או למנו  
עם העם שתקף אחרתו לצע אי שלם יתחוב הרק  
צרכי רצוים כל שעה לא יתק צלם

**וְצִדְקָתוֹ לֹא תִבְעָה נְדוּלְתוֹ תְרִבָּה**

**וַיִּנְרוּ לֹא יִבְבֵּה וַיִּזְרַח כְּמֵאוֹרֵים**

כא שלם לבנות אש המזבח שעה והאש על המזבח תוקד בו  
לא תבעה גדולה תרעב ונרו לא יבב וזרח כמאורים אפס  
אבא צרם ואכפד שפלא מידעת רחוק לשלם מערכות  
שלם שהיו עושם צליוס על המזבח הראשון נקרא  
מערכה גדולה שעליה מקריבים הקרובות שעה צעה  
קעה שמוק לקמים אש במזבח לקעה קעה צעה  
אם מעבד שלפית אין עושים עלה כלם של לקים מות  
אש שטמר והאש על המזבח תוקד בו לא תבעה

צ

סביב צות החקדץ שט' ואחרתם את משמרת הקדש ס'ה  
 שלא יכנס להיכל בגל עת שט' וא יבא בכל עת א הקדש "   
 ומלא ק' יבלע ע'ה שלם יעבד סמן מלא שט' וינחזו מקד   
 צני ישרל" ע'ה שלם יעבד עבול יוס ער שיעיב שמשו שט'   
 ולג יחלו אס שהיהס" ע'ה שלם יכנס ממו לעגה שט' ולג יעמאו   
 את מחטתס" ע'ה שלם יכנס ממו צמחטק לים ואמר ק' יבלע   
 שכתוב צגס ומחז ט' ולא ימות ונכרתה "

ולא יעבד אורה ויהיה למורה

ולא יהיה פורה ורעיון המורים

ולג יעבד טבואו ולג יעת כאומרו ולג יעבדון אורחותם ועניו   
 לג יעבד על הכהונה ולג כהנה סרפ ואפסד סקוא שב   
 למלא פן יבלע ואמר שלם יכנסו ולג יעבדו אחר שאיש   
 מבורים וכשרים לעבודת כחו שעה קרה ואמר ויהיה למורה   
 לבובל ולמלא מאומרו מדשכס ומועיהם שט'ה נפאי קיו   
 עלי למורה"

ולוי הקמן" עבדורה לא יתקן

ולא תקח אס קן על פני הקברים

עבדורה אל יתקן" שט' ומחז חמשים שט' ישוב מלפני העפרים   
 וזה הים בעבודת מלא המסכן אל צמקדס אינו נפסל   
 אלא לנבי שיר בלגס אס נפסל קול מפי מקדס הוא פסול   
 לשיר ואפסר כ השיר קרא תקן קעבודה י"ל תקח אס קין"   
 שלם לקח האס על הצגס שט' לג תקח האס על הצגס"

וימיר יאפיר צלעת לא תפיר

אהבנם קצתו עון שקבל קדים צאתי כוסות והבנעם אחי  
 מהן פסול יאובין שהיה או ען של הזו מאחר שהכעסו  
 צחצח יאכל והוא שהכעסו לדרך קצתה אבל אם הכעסו  
 לדרך חלקן לא קרינעו צוק יוצא ולא יסוף להלכות קיב שלח  
 יצוהו בהעצת הענין שאלו ומלך את ראשו מוחל ערפא ואלו  
 להלכות להכרית לטוב של יתני קרא עי שיהיה גפדול  
 מן הענין שמועני התורים בעשלת הענין צתי ושפכ אותה  
 צנפיו לא יצדיל לטוב איי וצריך להכדיל עט לפני חלקים  
 שיעשהו גמתיג ואם הבהל פסל אכל צולקת ראשו שנת  
 צו ומלך את ראשו ולא כתב צו לא יצוהו אם הצדיל לא  
 פסל ואולם רב יסודאי קצו צנפיו ולה יצדיל

**וְלֹא יֵאָכֵל מִמֶּנּוּ תְלִילֵי פִי יִחַת**

**וְלֹא יִזְנֶה מִשַּׁחַת צְאִיִּים עֵשׂוּרִים**

קלם שלם תאכל ממת כהן שנה וכל ממת כהן תליל  
 תהיה לה תאכל וכן ל אמורים ען לפע זריקה צין לאחר  
 זריקה כל שהיה כלל למזבח אכלתו עלה תעשה ואל תזנה  
 משעת צאים עש כיום סאמר כ משחתם צגס מוס צם  
 צב שלם לשחוט בעלי מומין לאס קרצין צה שלם להקדוש  
 בעלי מומין למזבח " צב שלם למדוק לס בעלי מומין לגבי  
 למזבח צה שלם להקריב בעל מוס עובד

**וְזָר לֹא יִתְעַלֶּה רֵאזוֹת קִדְשׁ בְּבִלְע**

**וּמִמֶּנּוּ יִצְלַע צִיָּאון וְשִׁרְיִים**

ואל יצאו לזאת בבלע את הקדש סז שלם להשבת שחיה



בדת אהרן מעל קרובך שכתוב על משה ק"ס. אלה  
לעשות שיירי משה הוא שאלו לא תאבה חזק חלקם  
נתתי אפילו חלקם לא יחולו ונתתי לה תעשה חזק לוייב  
על כל עשית ועשיה שנה

**וְיָתֵר לָא יִמָּחַ בְּהַלְוֵת לָא יִזַּח  
וְהַלְוֵת פֶּן תִּפְסַח שְׂתֵימָה לְאֹהֲרִים**

כלומר אם תפסח שתימה ימח לא יחרצ ביתך או בית  
החוקר. פ"ה שלא יחזק כהן שאלו לא ימח חזק מעל האט  
פ"ה שלא להזניק כדי לארץ שאלו לא יפגרו חזק פ"ה שלא  
יקרע החזק ואלו תפסח שתיים שתיים חזק יא חזק יא  
פלאר זכור את אהרן עשה לך עולם שכתוב על המכה  
והשני פ"ה תפסח את הלווי וכו' אמר ולא תפגרו לויים  
ויא אהרן פ"ה חזק ואחזק כעצם פ"ה חזק את הדברי  
אשר לאו עשך והשני פ"ה חזק את הלווי שביך פ"ה אלה  
ימח חזקו מעשה עולם שאלו לא תפסח

**וְהַלְוֵת לָא תִבְעֵרוּ וְהַלְוֵת לָא תִשְׁקְרוּ  
וְהַלְוֵת לָא יִמְפְרוּ שְׂדֵה וְהַלְוֵת עֲרִים**

אלה להדליק כ"ה חזק שאלו לא תבערו אף ומה אזהרה שאלו  
לעשות דין שרפה חזק כי הדבעה ככלו לא תעשה חזק  
פ"ה ירושלים ל שילם חזק יעמי אומר חזק לבתי דיין שאלו  
יהודים חזק ואלו תשקרו יחזק שאלו לא תפסח על חזק  
חזק שאלו ולא תשקרו ואלו תפסח לוי חזק דר"ה שאלו לשמות  
שדה חזק חזק ואלו חזק שאלו ואלו חזק עינים לא יחזק  
ק"י. אלה חזק שדר חזק ק"י. אלה חזק שדה חזק

# ואזכר לא יחשיך צאקן לא סדרים

ויחיד אמשך דכתיב ויהי אחיך עמך צדקת לא תשיך דלא  
אלה לעלות ברפת שאל לא תשיך לאחיק ועל למען יצחק  
לא שחך על משלה ידיך

## ולא תמוז רפת נמלת נבול שפת

## ואחז מנחת מחצת אמיתה תנורים

עכא אלה להך חזן לתמוז בשבת שאל לא יחז אה  
ממקומו דזיס העציעי וכיוצא אס תשאור חלעת  
נבול שפת לא תמוז יצחק ממאורו לא תמוז רצק  
והזן מנחת מחצת מאורו ואס מנחה על המחצת  
קרבן והוא קדין מנחה שקרובה פלת והוא קדין  
מנחה מרחשת שכתוב בה ואס מנחה מרחשת ומנחה  
והמרחשת יסלה ספידה והצמק שאופן אונת עה קשה  
כדי שלא יחז ונא חקה תנורים נכס שני מינים מהן  
חלעת ומקן כקייקין ועוד מין אחד שהוא חלעת חלעת  
ואפני אחד כך וממנון מחצת אחד כך וזהו שאמר  
תפני אפיות קרבה והוא הקרא חציתן כען תפני  
אפני קרבה ואל שאל היה מבושל קרבה יצו אלה לחן  
תפל שאל וכל קרבן ממנוך צמלח חלעת וזהו צפנת  
מנחת מרחשת אחד מנחת מחצת ומנחת פלת ואעפ  
שהאלה קוזמת על קרבן כאמרו על כל קרבן תקור  
חלה היה צאה כטוב צפנת מנחת ועל כן אמר  
וחז מנחת מחצת ועוד צפנת הקציות אס לא קצית  
חלה אעפ שנקא שכבר עבר על ולא תצבת חלעת

הבשר שיהיה בו  
דב ואלה שבהן  
נת קשה ויבט

# וְחֹק מֵאֵלֶיךָ אִם רָע וְאִם עֲלִילֹת דְּבָרִים

שׂוֹד אֵל לַעֲבוֹד מִלֵּל מֵלֵט הַתְּרָה שֶׁלֹּא וְלֹא תַעֲבֹד מִמֶּנּוּ וּפְרוֹץ  
לֹא תַעֲבֹד לֹא תַמְרָה וְלֹא תַחֲמִיק וְיֹחֵק מֵאֵלֶיךָ אִם רָע אִם  
שֶׁלֹּא יִנְצַח מֵאֵלֶיךָ אִם רָע " שֶׁנֶּה שֶׁלֹּא יִנְצַח מֵאֵלֶיךָ אִם רָע "

## וְהִלַּצְתָּ לֹא תַעֲנֶה לַעֲוֹנֵי לֹא תַחֲמִיק

## וְהִלַּצְתָּ פֶקֶדוֹתֶיךָ לְהַבִּיט בְּנַפְשֵׁי

וְהִלַּצְתָּ לֹא תַעֲנֶה לֹא תַעֲנֶה עֲלֵיהֶם עֲוֹן אֲשֶׁר שְׂמֹת תַעֲבֹד  
וְכֵן אִמַר וְהִלַּצְתָּ לֹא תַעֲבֹד וְכֵן הַרְצֵב לֹא אֵין שְׂמֹת כְּרִי  
שְׂמֹת עַד כְּפֹרֵן כִּסֵּן אֵל שְׂמֵיךָ פְּסוּלָה לְבַד וְלֹא מִזְכָּר  
שֶׁלֹּא אֲשֶׁר שְׂמֹת תַעֲבֹד וְהִלַּצְתָּ הֵיוּ מֵאֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֲשֶׁר הַמִּצְוָה  
וְהִלַּצְתָּ הַקִּדְקִיעַ אִם הֵיוּ הַמִּצְוָה וְהִלַּצְתָּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁר הַמִּצְוָה  
בְּחֹדֶר הַמִּצְוָה אֵלֶיךָ עִם אֵלֶיךָ עִם כִּדְרֵךְ שְׂעוּסִים מֵאֵלֶיךָ  
הַיִּצִיף וְכֵן הֵיוּ חֲלָקֹת עַל אִם פֶּקֶד וְכֵן הַרְצֵב עֲוֹנוֹת  
אֲחֵר שִׁיחִין וְעֲוֹנוֹת הַמִּצְוָה וְעֲוֹנוֹת הַמִּצְוָה שֶׁהַרְצֵב  
עַל לֹא יִמְנוּ אֵל אֵלֶיךָ וְהַמִּצְוָה לְהַרְדִּיק אֵימֵן בְּדִין שֶׁהַמִּצְוָה  
יִנְקֵי עַל הַמִּצְוָה וְכֵן עֲוֹנֵי כֵתֵב כִּי שֶׁלֹּא הֵיוּ חֲלָקֵי הַמִּצְוָה  
בְּמִקְוֵי אֲחֵר עֲוֹנֵי וְהִלַּצְתָּ הַמִּצְוָה חֲפֵצֵי שֶׁהֵם יִתְּרֵי קִשּׁוֹת לֹא  
יִצְתּוּ מִמֶּנּוּ וְהִלַּצְתָּ אֵלֶיךָ שֶׁלֹּא הֵיוּ פְּעוּלֵי כֵתֵב שֶׁהֵם  
עֲוֹנוֹת הַמִּצְוָה וְהִלַּצְתָּ יִנְצַח עִם כִּדְרֵךְ אֲשֶׁר יִפְסֹס אֲחֵרֵי  
וְהִלַּצְתָּ אֵלֶיךָ פֶּקֶדֶת הַמִּצְוָה וְהִלַּצְתָּ אֵלֶיךָ לֹא יִנְצְחוּ מִן הַמִּצְוָה  
כִּי פְּרוֹץ לֹא תַעֲבֹד אֲחֵרֵי הוּא כִּי חֲרָבֵךְ הַמִּצְוָה עֲלֵיהֶם וְהַרְצֵב  
כֵּן כִּי אֵין שְׂמֵיךָ עַד הַמִּצְוָה אֲשֶׁר שֶׁלֹּא שְׂמֵיךָ פְּסוּלָה לְבַד  
הַמִּצְוָה וְלֹא כִּי שֶׁלֹּא כִּי חֲרָבֵךְ הַמִּצְוָה עֲלֵיהֶם וְהִלַּצְתָּ וְכֵן  
הוּא אִם שֶׁלֹּא עַד אֲחֵר שְׂמֵיךָ וְהַמִּצְוָה אֵין שְׂמֵיךָ עַד עֲוֹנוֹתֵיךָ

וּמְלֵאֲתָהּ בְּלֵאִים וּרְכַב וּרְחִים

וְאֶבְרֵי מֵאֲזוּרִים צְבִים מִמְּחִים

קָדְדָה שֶׁלֶּה לְמַכּוֹל בְּלֵאִי קִפְרִים שֶׁנֶּאֱמַר מִן תִּקְבַּץ הַמַּלְאָךְ הַקָּדוֹעַ  
רִמּוֹ שֶׁלֶּה לְרִוּעַ בְּלֵאִי הַכֶּסֶם שֶׁנֶּאֱמַר אֲדָרְךָ לֵךְ הַסְרֵעַ בְּלֵאִים לְרִיחַ  
שֶׁלֶּה לְהַרְטֵעַ בְּמִהַר מִיִּן צְבִים וְיִמְיִן אֲשֶׁר בְּמִחְתֵּךְ לְהַרְטֵעַ  
בְּלֵאִים וּרְכַב וּרְחִים יִמְצָא שֶׁלֶּה לְמַכּוֹל בְּלֵאִים שֶׁעֲשִׂים צְבִים אֲוֵל  
נִפְסֵי שֶׁנֶּאֱמַר לֵךְ יִחַרְבֵּךְ רַחֲמִים וּרְכַבֵּךְ וְחַס חֲסִי רַחֲמִים וּרְכַב חִיב  
אֲתִים וְאֶפְרַיִם שֶׁלֶּה נֶעֱשָׂה בְּצִטְקָם אֵל מַלְאָכָה אֲחֵרַת שֶׁנֶּאֱמַר לֵךְ יִחַרְבֵּךְ  
רַחֲמִים וּרְכַב לְחִיב עֲלִיָּקָם אֲתִים וְאֶבְרֵי מֵאֲזוּרִים צְבִים מִמְּחִים  
לֵךְ יִהְיֶה לְךָ צְבִים קְרִיבִים וְאֶפְרַיִם וְהוּא בְּלֵאִי וְלֵךְ תִּקְרָא חִיבֵי

וּמְלֵאֲתָהּ לֵךְ תִּחְצֹל עֲלֵי פִתְחֵי תַּמְבֹּל

וְחִילְךָ לֵךְ יִצֹל וְפִרְה פִּתְחֵי חִיבֵי

וְהוּא שֶׁלֶּה לְמַשְׁכַּן הַלְּמִנָּה שֶׁנֶּאֱמַר וְלֵךְ תִּחְצֹל צִדְקָה אֲחֵרַת עֲלֵה פִתְחֵי  
תַּמְבֹּל עַל הַמַּלְאָכָה בְּלֵאִי תִשָּׂא קַמְשִׁכּוֹן עַל מַסְתַּכְךָ וְחִילְךָ לֵךְ  
צִדְקָה וְפִרְה פִּתְחֵי חִיבֵי שֶׁנֶּאֱמַר וְנִכְרַת כִּי עֲבַד הִיָּת פִּתְחֵי חִיבֵי

וְחִק לֵךְ מִקְיִם וְחִק לֵךְ תִּקְיִם

וְחִק לֵךְ מִקְיִם פִּתְחֵי חִיבֵי וְחִק לֵךְ מִקְיִם

שֶׁעַ שֶׁלֶּה לְמִקְיִם עַל מַלְאָכָה הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר לֵךְ מִקְיִם עֲלֵינוּ וְחִק לֵךְ  
מִמְּחִים שֶׁנֶּאֱמַר וְלֵךְ מִמְּחִים אֶת הַאֲדָרְךָ וְלֵךְ מִמְּחִים כִּדְבַר וְחִק לֵךְ  
מִמְּחִים שֶׁלֶּה לְמִקְיִם פִּתְחֵי חִיבֵי שֶׁנֶּאֱמַר לֵךְ מִקְיִם פִּתְחֵי חִיבֵי

וּמְלֵאֲתָהּ לֵךְ תִּבְרַע לְעֵלֵי לֵךְ תִּבְרַע

והק' לה בעצת' של' למל' מעשר שנ' אל' כעצת'  
מח' ל' וז' וז' לה עת' ק'נ' של' לח' מעשר שנ' עמ'  
ד'ים לא זכ'נה שנ' ולא עת' מח'ו ל'ת'

# וּבְתוֹעֵדֵי הַעֲבָדִים בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְּזוּ

## וּפְרֵצֵי קְדֵימָה וּפְרֵצֵי אֲזִיזִים

ל'ן של' ימ'ק בעל' חוב צד'וע שנ' לו' תש' ל' צ'מו לע'עו  
עצ'ו' לו' של' לע'נ'ע ה'מ'כ'ן מ'צ'ע'לו הע'ע שנ' לו'  
ת'ש'כ'צ ע'ע'צ'ו'ן ופ'ת' ע' צ'ל' ה'ש'מ'ש ת'ש'י'ב'ן ל' ופ'כ'צ'  
ה'ד'ו'ת'ו' מ'ש'ו'ה מ'ל'מ'ק של' ת'ק'כ'ן וצ'ול' שנ' ונ'ש' ה'ס'ן  
ו'כ'ר ל' ק'ש' ש'מ'ע'י'ש'נ'ל א'ח'ס ק'י'כ'ים כ'ו'ס ל'ת'מ'ק' ע'ל'ו'  
ש'ל' י'ח'ו'ל'ע י'פ'ח'דו א'נ'ש'י' ה'מ'ל'מ'ק שנ' לו' ת'ע'ר'ן מ'כ'ע'ק'ם  
ו'פ'ר'צ'ת' א'ז'י'ז'ים שנ' ו'ד'צ'ו ה'א'ז'י'ז'ים ל' ה'ש' ל'א'ח'ד ל'ז'  
כ'ו'י'ש' ו'ע'ל' מ'י'ה'א'ז' ה'ל'ל' ו'ע'ל' ו'מ'א' צ'ע'ן פ'ר'צ'ת' ה'ח'ו'ז' ו'נ'ש'ת'ם

## וְעַל פְּרֵצֵי אֲזִיזֵי מִפְּקֵי תוֹשֵׁבוֹת

## אֲשֶׁר הֵם צְדָאוֹת מִקּוֹס הַהָרִים יִאֲזִיזוּ

מ'כ'י'ק'י' ת'ש'ו'ת מ'ז'ע'מ'ים ו'מ'ש'פ'ע'ים ח'כ'מ'י' א'ל'ד' ק'ס' צ'ד'ו'ת  
ק'ס כ'ל'ו'ים ר'כ'ים ע'ל א'ז'ן ע'ק'

## וְאֶחָד וְאֶבְעֵים קָם חֲרוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם

## וְאֵלֶּה פְּקוּדֵיהֶם בְּיַמֵּי נְבוֹזַדְנֶשֶׁת

ח'ר'ו'מ'ים ב'מ'ע'ש'י'ק'ם א'כ'ס י'ג'ב'ו'ת מ'ש'פ'ע'ים ע'ל ק'ס' צ'ד'ו'ת  
מ'א'ח'דו'ן כ'ן מ'ש'פ'ע'י'ך א'ת'ה ל'א' נ'ש'ת'ם מ'ש'פ'ע'ים





כמחנה או ככנף לירק שנה לא תבנה אתה נבית וסבול  
 ונבית לא תבנה כלשון לא תבנה אתה נבית לזוהר של יונה  
 מחן אחר סיגע בין הצדל והציה לזאת לא תעז כלשון לא  
 תעז עליך צדל שאפילו סגע זה אחר שנבעת אע"פ שלא  
 פעה כפולה ואמר' לא תחטף כלומר אפילו תעז הצדל  
 לבדד ולהדור להחניק האזן כדי שתהיה קצת יותר שלמה  
 על פס יחלה בלחות ובלחות פ' יוסף של  
 יוסף שלקחת כעמית' שלה לא יוסף ק' יוסף להבדיל  
 על ג' מה רצה"

**והק לא תתנו והק לא תערו**  
**והק לא יסורו והק אבועת אקרים**

מה של לער אחר ממשתת הלב ונבית העיני שנה ולא  
 תתנו אחר' לצעם ואחר' עיניש ועל' והק לא תערו  
 קעו של ירא קדין האדם דע שנה לא תערו מפני א"ס כ"א  
 של יושב מקרינת נבית שקר ולא ירא ממנו שנה לא תערו  
 ממנו והק לא יסורו שנה לא השאר ק' וסמור נפסך מאד  
 פ' תשנה את הדברים אשר ראו עיניך ופ' יסורו חלוצך  
 ושנה שפא והק לא יסורו ממנו וכבר זכרנו על אמת  
 להיח מה שאה מקומו והק שבעת אקרים קנה של לערו  
 על דבר שאמר אדם על נפשו שנה לא יחל דברו"

**והק לא תעלתי והק לא בערתי**  
**והק לא עתתי ליתנים בנקרים**

קנה של לחל העזר שע באפנות שנה לעלתי מאד ממנו

# וּמַדְיָה עֵינַי וּמִקְלִי

דָּם אֵלַי לְבַסִּיתִי שֶׁנֶּהְיִיתִי מְדֻמָּה וְלֹא יָדָעְתִּי לַעֲשׂוֹת וְעַלֵּי נִשְׁחָל  
כְּלוּמַר מִמֶּלֶךְ שָׂבִיתִי עֵינַי אֵלַי לַעֲשׂוֹת מַלְאָכָה בְּצַדִּיק וּכְבֹד זָכוּ  
וְיָן מִזֵּד וְזוּל כְּלוּמַר סוּדֵר וּמִזְרָק וְלֹא קִיְיַמָּה בְּמִקְלִי  
וּמִכֶּה כְּלוּמַר אֲבִיו וְאִמּוֹ שִׁיפָּה בְּגַם חֲמוּדָה אֵינִי אֵלַי לְבַסִּיתִי  
אֵת וְאִם שֶׁנֶּהְיִיתִי מְדֻמָּה אֲבִיו וְעַלֵּי וּמִדְיָה יָנוּ אֵלַי לְבַסִּיתִי אֲנִי  
וְלֹא יִשְׁמַע עָלַי פֶּה וְלֹא הַצַּעַם בְּמִקְלִי

## וּקְדוֹשׁ סֵבֶה בְּגַם עֲבֻדָה זָרָה וְכַעַל אֲזוּב לְמִתָּה וַיְדַעְנִי בְּקָרִים

וְהִזְכִּירְתִּי מִמֶּנִּי דַבַּר מִדֵּי אֵלַי קוֹל כְּמוֹסִית וּכְן טַעַם  
עַל חֲשֵׁה שֶׁנֶּהְיִיתִי בְּמִקְלִי כִּי סִמָּה דַבַּר עַל אֵלַי מִזֵּד מִתְּשֻׁבָּה  
בְּגַם עַל אֲפִילֵי כִּינֵן כְּלֵמָה לְמַד אֵת מִתְּהוֹר וְלִמְטָה אֵת  
הַמִּזְוֵה חַיִּב פֶּה אֵלַי לְהִתְשֻׁבָּה בְּגַם עַל שֶׁנֶּהְיִיתִי מְדֻמָּה וְדַבַּר בְּגַם  
לְהִים אַחֲרָיו וְהוּא בְּחֵם וְכַעַל אֲזוּב לְמִתָּה כְּלוּמַר תְּחַזְקֵנוּ  
מֵאֲחֵר אֵלַי לַעֲשׂוֹת מִעֲשֵׂה אֲזוּב אֵלַי אַ תְּבַנֵּן אַ קְלוּבֵר  
וַיְדַעְנִי בְּקָרִים יָן אֵלַי לַעֲשׂוֹת מִעֲשֵׂה וַיְדַעְנִי שֶׁנֶּהְיִיתִי וְאִי הוּדַעְנִי  
וְאֵינִי בְּמִקְלִי

## וְנִסְתָּ רִאשִׁית לְפִתֵּי וּפְתֵי וְעַם עֵיר עֲצֵי מִגְדָּה בְּקָרִים

לְפִי אֵלַי לְהִיוֹן עַלֵּי שֶׁנֶּהְיִיתִי לֹא תִדְעָה מִגְדָּה בְּקָרִים שֶׁנֶּהְיִיתִי  
בְּמִתָּה שֶׁנֶּהְיִיתִי עַלֵּי לֹא תִדְעָה לְהִים וְלֹא תִדְעָה לְפִי  
שֶׁנֶּהְיִיתִי עַלֵּי בְּמִקְלִי וְאֵינִי עֵיר מִתְּהוֹר בְּמִתָּה

אם הדנים ימיו אעבול אה ים מיתה צידי אמיסאו מיתה  
 צידי אדם או כתי ואלה פקודים במופת נכרים מר נב  
 יהוואי זכרם יה צמקיה וי צרפה וצ סדין וק צמק  
 ונ צבת ויא צחיה צדי שמים והדצ מה נמקעם  
 יה ושרפסין ונהתים צ' ונהתים י' כיהם המיעל זולמו  
 צתמן וטעלה ואלו זכרם המאור לש טו שזכרם הרצוה  
 פעם אקאים טענים צקס' וצר הדב כ' א שיש צקס כ' צת  
 ואין צקס מיתת צ' אלקים עליהם וזכרם לש ועד אנים  
 מי אלה מל נומי אלה עק פמה והרצ' לה זכרם צמק עם  
 פאחרים כי אין לקים עליהם מפני שאין צקס מעשה וקצו  
 המאור מחויב מיתה צדי שמים אדם בלא תעשה ויש צקס  
 מעשה אלקים עליהם וצ זכר שאינו רחוק צמקו כורים  
 אין לקים עליו מפני שהוא חלפת עק והנה לה זכר נציה  
 צכפ' או שעצר על דני עמו או העצר על דברי נציה  
 שאלתם צחיה צדי שמים ואין לקים עליהם מפני שצקס  
 מכלל עק והרי הוא בעק ואין לקים עליו ומה נמרו רצם  
 מלה האחר וצענים צמק שעברו רצם חסם שלה נמרו עקם

**אשר יתן מעדע למולך צרוב רשע**

**ומהצד יסע אשר ידון ירים**

צרוב רשע צאכודיות טו שאחר למולך אכודים י' אלה  
 להעבר למולך והמעצ יסע י' שאין מוקדים על צרוב  
 חסם אה' אהים לה תקל אשר ידון ירים ל' המודק עטם אפיו  
 אמת אע"פ שלה עברה הרי הוא מעצ את חסם עמורו והעפ  
 אשר תעשה צד חסם מן מלצה ומן קצ את א' הוא מעצ

**ומקדת ומחלי וצן פניה ומול**

צ"ב  
שבע

מלתו ומאחוריתו סגחית האזן כורע קשר עס צמח  
 פעולתה לה כפריות קאילן קנאוע ומארוץ צ"ב וצ"ב  
 צ"ב נס אפסר שאמר כלל כנסק לחדיע כי ה"ק א"ב  
 שבעה לחופה אס ע"ע"ה ק"ח צמקילה כדן אחסוק אחר  
 או ח"ח צ"ב כנסק שתיס ש"ן צמקילה י"ב כ"ג  
 אשת צ"ב ע"ן אחסוק ע"ן נפואה ואפ"ל נעלה וט"ה  
 כנסק טו"ח שבעה לחופה לה נעלה ונע"ה צ"ב  
 נעלה צ"דינה סאשת מ"ל"א אס דע ש"ה צמקילה ואפסר  
 ש"ק"ט כנסק ע"ן כ"ה וצ"ה ה"ו א"ע פ"תם צמקילה  
 ש"ל העריות ש"ן ד"ך להאמר מ"ן ה"חוד וד"ך ש"ח"ל  
 תמיד ע"ו צ"ב"ה ה"ן צמקילה לדח"ק ק"א"ס ו"ה"ס א"ב  
 ואשת א"ב וכלתו והא"פ"ע ע"ן ו"ה"א"פ"ע ע"ה  
 והא"פ"ע ק"א"ב"ה צ"ה"ה ע"ה א"ב ע"ה לה ט"ה צ"ה  
 כי א"ס צ"ב א"ש וצ"ה ו"ע צ"ה א"פ"ק פ"ח צ"ה  
 נע"ת ש"ה א"ל ל"כ ע"ש צ"ה ו"ה"ל ע"ל ז"ס י"ל  
 ה"ג ע"ל ה"כ"ר ש"ן א"ל ל"כ ע"ש צ"ה ש"ה א"ל ל"ת  
 ע"ת א"ל ע"ח"ו א"ב א"ל ל"ת ע"ת א"ח א"ב"ו ע"ח"ו ו"ן  
 ה"ח"ח צמקילה ונ"כ"ו כ"ה י"ה"ו ק"ד"ס

**נ"א על אשת י"ז** **מ"ח י"ח פ"ד י"ז**

נ"כ י"ז

**נדודתו מ"א** **ש"ק"ס נ"א**

יח"ר וצ"א"כ כ"ט על נ"ח נ"ב וק"ן י"ל"ה וד"פ"ה לה  
 ד"ח"ה א"ח"ו א"ל ל"ת ע"ת א"ש ופ"ח צ"ח וד"ד"ה  
 מ"א"י ש"ק"ס נ"א"ס ס"ח"ר ק"ס כ"ט ש"ח א"ל ל"ת ע"ת  
 א"ש א"ח"י ק"ב ע"ה ע"ת א"ח"י א"ל ל"ת א"ש א"ל ל"ת  
 ד"ח"ך ה"ח כי א"ח"ו א"ב"ו ק"ח"ה ע"ה א"ל ל"ת א"ח"ו א"ל  
 א"ל א"ח"ו וא"ח"ו ש"ק"ס נ"א"ס כ"ט ע"ח"ו י"ח"ו

וְעִיּוֹן מִדַּעַת תִּנְסָה תוֹלַעַת

וְאִשָּׁה נִרְצַעַת לְבַקְמַת קִיּוּעִים

כִּי אֵלֶּה לְהַתְּעֵא בְּזַקֵּךְ שֶׁנָּא אִשֶּׁר יִיזֵד לְךָ דַּעַר בְּזַמְנֵי  
אִשֶּׁר לֹא מֵיִתִּיבוּ לְךָ תִּנְסָה תוֹלַעַת וְהוּא צַחֵק וְאִמְרֵי מִדַּעַת  
כֹּל מִדַּעַתוֹ כִּי לֹא מוֹקֵר וְאִפְּיֵק מִקֹּדֶם חֲצוֹן וְהוּא צַחֵק לֵה

וְקִפָּא עַל אֲרוֹסָה וְעַל פֶּלֶה בִּינוֹסָה

וְעַל צְהוּמָה אִינוֹסָה וְקִפָּא עַל זְכָרִים

אֲרוֹסָה פְּרוֹץ בְּזַמְנֵי קִטְעָה אֵין עֵקֶה וְהוּא צַחֵק אֲרוֹסָה אֲרוֹסָה  
אִם צַחֵק אֵין עֵקֶה לְחֹפֶה אֵעֵפֶי אֵלֶּה עֵבֶלֶה אֵין מִסְתָּה קִיפָּא  
לְעֵלְמוֹ הַעֵלֶה וְזַמְנֵי צִדִּיק הָיִי הוּא צַחֵק וְהוּא כֹּל אֲרוֹסָה  
עַם אֲשֶׁת אִישׁ צַחֵק מִלְּחֹן אֵעֵפֶי אֵלֶּה אֲרוֹסָה וְעַל פֶּלֶה  
בִּינוֹסָה שֶׁנָּא לְעֵלֶה עֵבוֹת אֲשֶׁת כִּי וְאִפְּיֵק שֶׁנָּא

זכר עיניו  
ספר למה

כִּלְתֵי צְהוּמָה שֶׁכֵּן תִּקְוִי לְעוֹד לְאִשֶּׁר הָיִי בְּךָ תִּבְעִסְתָּה לְחֹפֶה  
עַם אֵין לְךָ עֵבוֹת לְחֹפֶה אֲדַרְכָּה לְחֹפֶה עַל יְדֵי שְׂאוּלֵן צַחֵק  
חֵן מִלְּחֹן הַצֶּה וְאִפְּיֵק שֶׁנָּא חֲמוֹסָה וְכֹלֶה בִּינוֹסָה אֲרוֹסָה  
כִּמוֹ שְׂאוּלֵן לְחֹפֶה עַל אֲשֶׁת מִקֵּץ אֲשֶׁת אִישׁ נְמוּנָה וְאִם  
דִּיעֵקֶן חֲמוֹסִים וְזָכַר צַחֵק עֵין אֲרוֹסָה וְדִין כִּלְתֵי וְאִפְּיֵק  
שֶׁנָּא כִלְתֵי כֹלֶה מִסְעֵי שֶׁלְּבָרֵךְ הֵהוּא הוּא תִּבְעִסְתָּה כִּוְנָה  
הָאֵשֶׁת לְחֹפֶה לְעוֹד הָאֵדָם אִם זָכַר וְהוּא לְחֹפֶה חֲמוֹסִים וְחֵן  
וְכִלְתֵי כִלְתֵי אֵין הָאֵשֶׁת כִּוְנָה צַחֵק אֲרוֹסָה לְחֹפֶה לְחֹפֶה  
אֲרוֹסָה כִּי כִלְתֵי עַל שִׂישְׁתָּה הוּא עַלֶּה לְעַד צַחֵק אֲרוֹסָה  
וְתִבְעִסְתָּה וְלִעֵשֶׂה קִרְיָה אֲשֶׁת הָיִי כִלְתֵי כִי צַחֵק חֲמוֹסִים  
נִמְעוּ וְעֵבוֹת מִיָּבֵן וְכִלְתֵי עַם אִם לְחֹפֶה הוּא כִלְתֵי

ד

נב  
ועל ענה בצנתה לגלות משמרים

כבר זכר צת אשמו וחמותו ודרכו לה זכרון צמחן הלואי יצא  
אלו לעלות עבות אשה ונתה שטף עיות אשה ונתה לה תלה  
שלה שטף שלם לעלות עבות אשה ונתה נהג ונתה צנתה ונתה  
צפרסר צחיי אשמו שטף ואיש כי יקה את אשה ואת אמה  
זמה ביה באז ישרפ אוחו ואתהן ואי אפשר לומר שמתנהן  
יהיו צפרסר לא אחת מהן ואולי על לחודת כי דוקא שכן  
צפרסר על אחת מהן צחיי אשמו אצל אחד מיתת אשמו  
הוא צנתה לצד דכתיב על אשר יעשה חסל קתועמות קלה  
ונפשו קתועמות ועמו ועל ענה בצנתה לגלות משמרים אפילו  
צחיי עוקר ע שחובול שמו שלם לעלות עבות אשה ניה והוא צנתה

ועל אשת אביו ועל אשת אחיו  
ואם חמותו וחמיו על אלה חסורים

שמו שלם לעלות עבות אשת אה והוא צנתה ואם חמותו וחמיו  
או אם חמיו והוא כלל כל לו עש אשה ונתה נהג ואשה וברת  
נתה צפרסר הלואין יצא אה אשורים יאמש דיסקס חלקים

ומאפי צנות כהן ומאפי צוממיקין  
ומאפי צועלמן להשמיד ולתחורים

בת כהן שזנתה וקורב כלל זאת וסק צלל אשת איז אע"פ היא  
לה לין אחר נאשה לו צפרסר כלומר הוא חק ונתה כהן שזנתה  
היא ולא צועלה ומאפי צוממיקין ומאפי צועלמן שניהם צוממ  
נא על אשת איז אחר דכתיב באש תאריך הוא צפרסר ולא

וּבֵא עַל יוֹלְדֵינוּ וְנִתְּכֵינוּ וְנִתְּכֵינוּ

וְנִתְּכֵנוּ וְנִתְּכֵנוּ לְפִי אֲזוּל נִפְגָּים

עַל יוֹלְדֵינוּ כְּלוּמַר אֲמִן כָּל אֵל לַעֲוֹת עֲבוֹת אִם וְהִיוּ צַדִּיקִים  
וְנִתְּכֵנוּ וְנִתְּכֵנוּ אֵל לַעֲוֹת עֲבוֹת בַּת הַקֶּץ אֵל לַעֲוֹת  
לַעֲוֹת עֲבוֹת בַּת הַקֶּץ אֵל עֲבוֹת עֲבוֹת צִדִּיק אִם עַתְּמָךְ לֹא  
תִּגְלֶה וְנִתְּכֵנוּ לִיחַד אֹתָהּ מִכֵּן אֵינֶה כְּתוּבָה עֲבוֹת אֵל  
אֵל לַעֲוֹת עֲבוֹת הַקֶּץ וְנִתְּכֵנוּ כִּלְכֵּן קִדְּשׁ עִם אֵשׁ וְנִתְּכֵנוּ  
עַם עַתְּ כִּלְכֵּן אֵשׁ וְנִתְּכֵנוּ וְלִקְ חֲצֵם לְפִי אֲזוּל נִפְגָּים  
אֲרֻבְעִים צִדִּיקִים וְעַל קְ אֲמִן נִפְגָּים שִׁיעָה מִהֶם אִפְרִי

וְקִטָּא עַל אֲחֻוֹתָיו וְקִטָּא עַל אֲחֻוֹתָיו

וְקִטָּא עַל אֲחֻוֹת אֲשֶׁרֶנּוּ וְקִטָּא עַל אֲחֻוֹת הַקֹּדִים

אֵל לַעֲוֹת עֲבוֹת אֲחֻוֹת פְּרוּצֵי צִדִּיק מֵאִינוּסֵת אִם אֲחֻוֹת  
אֲבִיו צִדִּיק מֵאִינוּ אִם הַנְּשׂוּאִין צִדִּיק מֵאִינוּ עֲבוֹת אֲחֻוֹת עַת  
אֲבִיךָ אִם עַת אֲחֻוֹת מוֹלֵט עַת אִם מוֹלֵט חוּץ אֵל לַעֲוֹת  
לַעֲוֹת עֲבוֹת עַת אֲשֶׁר אֲבִיו יִשׁוּב עַת אֲבִיו מִנְשׂוּאֵת אֵל  
אֵינֶה עַת אֲמִן אֵל עֲבוֹת עַת אֲשֶׁר אֲבִיךָ מוֹלֵט אֲבִיךָ אֲחֻוֹת  
הֵיא לֹא תִּגְלֶה עֲבוֹתָ וְהִיב עֲלֶיךָ שְׂתִים אֲחֻוֹת מֵאִינוּ אֲחֻוֹת  
וְאֲחֻוֹת מֵאִינוּ עַת אֲשֶׁר אֲבִיו וְהִיא עֲבוֹתָ וְקִטָּא עַל אֲחֻוֹת  
וְהִיא צִדִּיקִים וְהִיא עֲבוֹתָ עֲבוֹתָ וְנִתְּכֵנוּ עַל אֲחֻוֹת אֲשֶׁרֶנּוּ  
אֵינוּ אֵל לַעֲוֹת עֲבוֹת אֲשֶׁרֶנּוּ אֵינוּ אֵל אֲחֻוֹתָ לֹא תִּקְרַב  
זֶנֶן עַל אֲחֻוֹת הַקֹּדִים צִדִּיק אֲחֻוֹת אֲבִיו בֵּין אֲחֻוֹת אֲמִן אֵל  
לַעֲוֹת עֲבוֹת אֲחֻוֹת אִם וְאֲשֶׁרֶנּוּ בְּכִתָּב

וְעַל אֵשׁ וְנִתְּכֵנוּ וְנִתְּכֵנוּ וְנִתְּכֵנוּ

פתח קלוב על למג פגול וסדרתיו סלעת עשק וקלוב דק יתק  
 מצא בטור'ו סגהוה אז ינ' סגס כ'אם לשרפה באמרו והינותר  
 מ'באר יהבם סוס השלשו בא' ישר' ואוכל צגת ובוכס  
 כמו כירות דכתי' בי'עשה עבד אש ע'ע'ם

**וְצִדְקָתְךָ יִתְעַלֶּה**      **לְאוֹחַז עֵינַיִם**

**וְנִקְיוֹן פְּנֵיךָ**      **לְאוֹכֵל בְּרוּחִים**

לאוח עינים כלומר למבאח' ל'י' שלם לשפ' שג' לא יתעל' כ'ן  
 מעבד כ'יו' וכתו' בא' ושא' ומבאח' וקו' במקילה' ולק' אחר  
 ואצ'ק' מ'פ'ע'ם' ונק'יון פ'נ'ים ק'לה' חסון' הואכל' כ'ס'וכ' א'ם  
 אז עת'י' לה'ם עק'ן ש'ע'ם ע'ל ע'י'נ'ם ומו'ר' ע'ל' (או'ל' מ'א'ר'ים  
 ק'לה' שלם למג' י'ות'ר' וקו' צ'ג'ת'

**וְשִׁעֲרֵי תַבְלִיטֶיךָ לְגִילֵי יְהוּדָה**

**וְאוֹכֵל מִהַחֲלָתִי בְיָמֵי נְשֹׂאֵרִים**

ועוד ח'פ'ל'ת' מי' ש'ע'ב' ע'ג' ק' שלם לה'ש'ח'ו'ות' ל'ע'ן' א'ע'ם  
 ס'א'ן' ד'ק'ך' ע'ג'ו'ת'ה' ע'ב'ך' ש'ט'ל' ל'ה' ת'ש'ח'ו'ק' ל'פ'ס' ו'ב'א' ה'ד'ק'ז'ו'ע'ם  
 ו'מ'ק'מ'ר' ו'מ'ע'ק'ר' א'ז' ק'ו'ר'ך' א' ש'ל'ם' ל'ע'ב'ד' ע'י'ך' ע'ד' צ'ר'ים' ש'ד'ר'כ'ך'  
 ל'ה' ע'ב'ד' ע'ם' ש'ט'ל' ו'ל'ה' ת'ע'ב'ד' ו'ה'א' צ'מ'ק'י'ל'ה' ו'או'ל' מ'ח'ל'ל'ת' ס'א'ם  
 נ'ש'א'ר'ים' כ'ל'מ'ו'ר' צ'מ'ח' ש'ח'ל'ת'ו' ל'ע'ל' א'מ'ו'ר'ים' ו'כ'ת'ו' א'מ'ו'ר' א'ת' ה'ד'ף'  
 א'א'ב'י'ב' ו'כ'ת'ו' ו'א'מ'ו'ר'ת'ם' א'ת' ה'ח'ל'ל'ת' ו'כ'ת'ו' ו'א'מ'ו'ר'ת'ם' א'ת' ה'ז'ק'  
 ל'מ'ו'ר'ת'ם' ק'לה' שלם למג' ח'ז'ן' צ'מ'ח' ש'ט'ל' ל'ה' ו'א'ם'ל' ח'ז'ן' ק'לה'  
 ש'ל'ם' ל'מ'ג' ת'ע'ו'ב'ת' ח'ז'ן' ש'ט'ל' כ'ל' מ'ח'ל'ל'ת' ל'ה' ת'א'מ'ל' ו'ה'א' צ'ג'ת'

**וְתַפְסַח לֹא יַעֲשֶׂה בְּיַדְךָ שֶׁלֹּא יִפְסַח**





היה וכן הוואחים ככתו כאשר זמם לעשות לחיו ועל כן  
דינם לדין הטעל

וקפניעל אחמית פיעתו לקמית

וקפניעל פתמית קפנות נפחרים

להמית טלור קמאם טנעם טו ומוח להמיתו בעצור  
רעתו ומעק זו לל ציעטו להמית בעת פיהלם בעציה  
מלת להדום מי פוקטל כמעק פרח לא אחר פנתפרדו כי  
אז אפור והענע פתמית קפנות נפחרים וכן הענע ארת  
בקפוק ופא קדין אחד מלכי שרת מן הוקולק שקמאם טנעם

וקפניעל חרם פתחת ירדס

וקפניעל חלב ודס יהי פיקר פרים

רמב"ם שלם לעמו עבא מישל. ירדס יומת ניאן בשאל פנת  
שלם ופוא צחק ואופל חלב ודס קפד שלם לחלב חלב  
קפד שלם לא טלדס וכבר אמר וחלב ודס פנת שלם אמרים  
יהי פיקר פרים ידה מאלכל שימון פו ויתקד פומן פדים  
טלור הכפנים שאלק קס פועם ומופם וינכלו למכרם  
פוקר ישאלו אותם מיד וימקרו מויתק וכן המוכלם חלב  
ודס יומת עבת בהם ימיקם

וקפניעל פתמית חלב ודס

וקפניעל חלב ודס חלב ודס

אמית ממש ממש רעה שימון קרפין במאפנתו ומלכו



# ויש תקוה ואחרית לשלם האסירים

על דם צדיק מו שלם על קוץ צבת ואין בו מלקות לפי שהן  
בו מעשק ויש מפרשים שהי נפשו לגבית קלף מפני שהעצ  
את הנאולה ויש תקוה ואחרית לשלם האסירים כפינו גם את  
בדם צדיק שלמה אסיריך וצדיק מוס אק בו כלומר בזכות  
צדיק מילה שלמה אסיריך

## וקראו יודש ופלאו למקדש

## וקראו כל מקדש בעוונות קצרים

עם שלם יכנס מוח למקדש ויודש קלף והוא צבת והאכל  
מקדש קצב שלם יאכל אדם שמוח קדוש שט"ו והנפש אשר  
תאכל צדק דעה השלמים אשר לוי"ו קדוש שאלו נאז קדש  
הוא צבת

## וקראו מטה יצאהו מטה

## ויצע לקהל ויאחזוקו צדיקים

אלה אלה מטה ובעליו מטה שלם קורם וחינו תרומה גדולה  
ותרומת העזר וכן האוכל מעיפה שלם קורמה חלה ויצאנו  
חבל ויגע להגל קלף ואחז ויגע לקבל שלם יתעצ סמוס שר  
עצול שתעשר ואחזו וסמוס טו צאת אחר ש צאת אסל  
אשר לנס אחזות השמים וע"ו וקס צדיקה סדי שמים

## וקר אוכל תענוק תפארו מהדומה

## וכן כי ימלא בענה מאורים



לשמש באקדש וקם במיתה פדי שמים ונתן כוכב אור  
לעיוה לטוב שלן שמש חייב מיתה וכן כוכב מנול יש חושש  
וכלם מנו: ואמר גדלים יל באקדש ולמד יוסו ושלטו  
קחו לדריס יקפן שלן יכנס כחן למקדש פחע כאש שומר  
לאשים א חבשע יע שמוכנס טאדש ולה יורה סתור  
שתי יין שומר יין ושלר יא חסת יעג שלן יעבול כח  
כשיון יעב

כלו מלכות עשה ומלכות לה מעשה  
בעזרת לר מחמה ומן לשמים  
חנה קתורות יסדות עתחות  
ולנה פחרות כפנסע ומגרוס  
ימקר לעלין למכל עם מכיון  
וימנה קר כמן ועמק פסגניס  
ניקיס לת סובו וינה תשאו  
ניתק עם למלכו ומקדניו ירוס  
ויכא מתי מחסר סקוס יאני עמר  
עמקו עומר וכנשוא עם קרים

וְהָיָה זֶרַע אֲשֶׁר תִּזְכָּר מִצִּדְדֵי זֶרַע אֲשֶׁר צִדְדֵי אֲחֵר  
 שֶׁנֶּחֱמָה לְרֹאשֵׁי קֶלֶב אֲשֶׁר יֵאָמַר זֶרַע תְּרוּמוֹת וּכְפֹר נִמְכָּר  
 תְּרוּמָתוֹ מִקֹּדֶשׁ קִלְבָּה וְשֵׁלֶכֶן צִדְדֵי צִדְדֵי שָׁמַיִם וְכֵן כֵּן אֲמַל  
 צִדְדֵי תְּרוּמָה הֵיאָה צִדְדֵי צִדְדֵי שָׁמַיִם צִדְדֵי צִדְדֵי מִלְּתָה  
 הַיָּמִים קֶלֶב אֲשֶׁר יֵאָמַר כֵּן נִמְכָּר תְּרוּמָה "

**וְהָיָה יוֹמָר מִכֹּל יוֹם קִנְיָן**

**לְמַעַן וְהָיָה בְּרֵישׁ נִמְכָּרִים**

כִּי לְעֵצֶר אֲשֶׁר יֵעָצֵר מִכֹּל יוֹם עַד שִׁיעֲרוֹ צִדְדֵי וְהָיָה  
 צִדְדֵי מִחוּסֵר הַצִּדְדֵי הַיָּמִינִים לְעֵצֶר שִׁיעֲרוֹ צִדְדֵי  
 הֵיאָה צִדְדֵי שָׁמַיִם "

**וְהָיָה קִנְיָן בְּמִוֶּתֶר אֲחֵר**

**וְהָיָה יוֹמָר מִחוּסֵר כְּפֹרִים**

וְכֵן זֶרַע אֲשֶׁר יֵעָצֵר זֶרַע מִקִּדְשׁ וּבְלֵל עַן יֵשֶׁר  
 וְכֵן לֵוִי אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ בְּכֵן שִׁמְרָה זֶרַע יֵשֶׁר לֵוִי יִתְעַשֶּׂה  
 כִּלְוִים בְּעִמְדַת הַכֹּהֲנִים בְּמִוֶּתֶר אֲחֵר הֵיאָה צִדְדֵי שָׁמַיִם  
 וְהָיָה עַן כִּלְוִי וְעַל כֵּן הָעַם אֲחֵר בְּמִוֶּתֶר עַבְדֵי וְהָיָה  
 צִדְדֵי צִדְדֵי זֶרַע מִחוּסֵר כְּפֹרִים כֵּן הֵיאָה מִחוּסֵר  
 כְּפֹרִים שֶׁנֶּחֱמָה הֵיאָה צִדְדֵי שָׁמַיִם "

**וְהָיָה רִתְּוִי לְפָרֵעַ וְהָיָה**

**וְהָיָה קִנְיָן לְמַעַן צִדְדֵי**

הֵיאָה צִדְדֵי צִדְדֵי שָׁמַיִם אֲשֶׁר יֵאָמַר מִכֹּל

בְּנֵי־נָשׁוֹת נְאוּשָׁת וְאֶפְלִיס יִפּוּ פַעֲמֵי צְנִיעוּת  
נְדוּדֵי כְעֶדֶד הַחֲלִינִים בְּרַבּוֹת קִדּוּף עֲדִילִים  
דְּנֵלִים יִמְיָנִים וְאֶפְלִיס חֹכְמָה עַל צְנִיעוּת  
קָטָה קוֹל דּוֹדֵיָהּ זָא בְּמִזְמֵר חֲזוֹת וְאוֹפְנִים  
דּוֹדֵי דָעַל

וְנָמָה לְבָנֵי־נָשׁוֹת עֲמֵדֵי כִי שֶׁאֵלֶּכֶת מִקָּה דּוֹדֵי  
זְרוֹת נִשְׁאֵא אֶת רֵדִידֵי וְנִבְרַתְסָמָה לִידֵי  
חֲמֵדוֹ לְקַחַת כְּבוֹדֵי לְמַעֲמִיד לְפָסֶחֶזֶן קוֹדֵי  
עָשׂוּ כִי נִשְׁאֵא עֲדֵי וְחֹמֶס דּוֹדֵי עַל יְדֵי  
זְמִינֵי חֲמוּרֵי לְמַשְׁבֵּי אֶתְּיֵי לֹא חֲפִתְנִים  
שֶׁאֵי דָעַל

כְּתִב לִי לְחֹמֶת אֲבָעִים אֲמָרֵי וְאוֹסֵפִים צְנִיעוּת  
לְבָאֵי וְאֶתְּיֵי חֲמוּרֵי וְאֶתְּיֵי חֲמוּרֵי  
מִעֲנֵי תִקַּח שְׂבִיעַ עֲנֵי אֶתְּיֵי וְאוֹסֵפִים

ויבא ה' הומות תבין כל פיות  
 ומאשיות אריות ומקדרי נמרים  
 ומכל עש אונ' צעקה יתמונ'  
 לקול קמון חונ' נשמה נבשרים  
 ועל קר קנל נהק נחיל  
 ואז נשקן כלל ואז יעלו פרים

פמון

מ' יקודק

יזאת אל חכמה מים סוקל ומד מעשים  
 קיית בעיר גבוק יפת אשלות וקננים  
 זלמה תהי נעלבה יעלת אן ממקום תנים  
 מה דורך חולת חקם היושבת פנים  
 דודי דעל מר' צעק קמעה נאנסים  
 אנו יושבת חקנים אשר נשיו כנחל

וַיִּזְכְּרוּ הַבָּנִים בְּעֵלְמֵס זֹלָתְךָ אֲדֹנָי  
וְאִיהֶם בְּרִית אֱלֹהֵי תַבְרִיחַ וְחִסְדֵי וְהַאֲנֵם  
בְּדַבְרֵי הַאֲמִי מְעֹנִים עִמָּי פְּנֵם בְּפִי  
וְצִתְתָּ צִדְכְּךָ אֲחֵנִים אֶתֶּן לַעֲוֹת הַבָּנִים  
וְאִיהֶם כֵּל נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סִפְּרוּ לִי אֶתֶּנִּי  
וְאֵם נַעֲמָה

וְכִמֶּה מְרוֹזוֹת רַחֲמֵי אֱלֹהֵיךָ קוּי  
וְכִמֶּה זִמְנֵם חֲלֵמֵי וְזֹלָתְךָ לֹא חֲלֵמֵי  
וְלִאֲזֹר צֶדֶק חַיִּים וְצִדְקָתְךָ שִׁמְחֵי  
כִּלְעֵם לֹא קִיִּים וְזִמְנֵם לֹא נַפְלֵי  
וְזִמְנֵם לֹא חֲלֵמֵי וְזִמְנֵם לֹא חֲלֵמֵי  
וְלֹא קִיִּים מִיָּד בְּחַיִּים וְזִמְנֵם לֹא חֲלֵמֵי

וְאֵם נַעֲמָה  
כִּדְבַר אֱמִי אֲשֶׁר יִתְּנֶנּוּ



נִשְׁתַּחֲוֶה לִּי פִּינִים • צִיּוֹת קִלְעֵם וְאֲדָנִים •

אֵיחָו שִׁמְלֵם קִדְמוֹנִים • קִרְאוּ כִּי אֵת בְּזֻמְנִים •

דְּרִי דְלֵל

עֲשֵׂה בְּתוֹמֵם מְחֻזְקִים • צַבֵּים סוּרֵם מְחֻזְקִים •

מְחֻזְקִים מְחֻזְקִים וְחֻזְקִים • וְחֻזְקִים מְחֻזְקִים •

עֲשֵׂה מְחֻזְקִים • עַל אֲשֶׁת קְשֻׁמִּים •

דְּרִי מְחֻזְקִים • אֲתִי מְחֻזְקִים •

דְּרִי דְלֵל מְחֻזְקִים • קִדְמוֹנִים •

לִּי יְהוּדָה קִלְעֵם זֶל

כִּי יְהוּדָה

יִזְדַּע מְחֻזְקִים • וְחֻזְקִים מְחֻזְקִים •

אֵת כְּבֻזְתֵּינִי • אֵל אֶחָד מְחֻזְקִים •

עֲשֵׂה עֲשֵׂה מְחֻזְקִים • עֲשֵׂה מְחֻזְקִים •

עֲשֵׂה מְחֻזְקִים • אֵת קִדְמוֹנִים •

קִדְמוֹנִים • קִדְמוֹנִים •

לד יקוה זל

יִתְחַתּוּ חֲפָצֵי עֵינֶיךָ שֶׁצֶר יֵאָמַר לְךָ אֵשׁ עַל

כָּל מַעֲבָד צַעֲרֵי יֶדֶן בְּעַבְדְּ יְדוּעֵי מִי

זֵאת עֲשֵׂה מִן הַמַּדְבָּר

הַזֹּאת עַל פִּי יֵצֵא וְהוֹנֵה אֶזְכֶּנָה תַחַת עֵינֶיךָ

שֶׁכִּינֵה תִמְחִיזוּת בְּפִיךָ עֲלוֹת מִעֵינֶיךָ

מִחֲמִירַת מוֹר וְלִפְנֵיךָ

וְהִנֵּה רֶכֶב מֵלָכָה וְנִלְחָה יוֹרֵד לְפָנֶיךָ מִחוּס

זָבֻלֶךָ וְחֵיל מֵלָכִים חוֹמְפִים לְחֵילֶךָ

אֲפִיסֵי נְצֻרִים סָבִיב לֶךָ

דְּנֵלָה נֶשֶׁח נִירָה רַמָּה בְּתַבְשֵׁת מֵאֲפֵן יוֹס

הַנִּסְמָה וְכִבְרֵי יֵצֵא נֶשֶׁח בְּהוֹמָה אֶחָזִי חֶרֶב

מֵעֵמְדֵי מֵלְחָמָה

הַתְּנַהֲלֵנִי אִיז דְּנֵלָה בְּצַמֵּי עַשׂ תַּעֲבֵד אֶלְאֵלֵינוּ

כִּכְסֵי מַעֲבָדֶיךָ וְעַד יָסֵם לָם כִּתְרֵיךָ  
עַבְדֵי חַן אֲשֶׁר בְּנִקְלָלוֹ: עַל וְהוֹרַע וְחֹלְלוֹ  
חֲמוּדוֹת צַמִּינֵי פִמְלֵךְ: צֵם יִשְׁמַח וְיִתְקַלֵּוּ  
עַבְדֵי כִסֵּם מִשְׁלֹו: וְמִקְרוֹאֶיךָ לֵם יִמְדַע  
עַד אֲשֶׁר תִּשָּׁיב אֲבֹתֵינוּ וְתִשְׁמַח מִרְצוֹנֵינוּ:

וְאֵם עֲשֶׂהָ

יְהִי עֲשֶׂה וְיִשְׁמַח וְיִתְקַלֵּוּ  
וְאֵם אֲשֶׁר לְעַד וְעַד וְעַד  
וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ  
וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ  
וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ  
וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ  
וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ וְיִתְקַלֵּוּ

וְאֵם עֲשֶׂהָ לְפִיךָ

אֵת קִרְבָּנוֹת מִרְצוֹנֵינוּ

כַּעֲדֵי אֶקֶב בְּאֵלֵי וְיִבְלֵ מֵאֵרֶךְ נֶט

אִם תִּתְקַב

מִדְּמֵךְ עֵינֵי אֹהֶל עֲשֵׂה חֶסֶד כִּי קִשׁ חֶסֶד

לְךָ אֱמֵלֵא וְנִסְ אֵינִי דִיךָ לְמוֹד אֲתֵי אִם

נִסְ אֲבֵי בְּבֹרֶךְ לְךָ פְּבֹרֶךְ וְשִׁמּוֹ עֲבֹרֶךְ

אִם תִּתְקַב דְּדִךְ אֱמֵלֵא לְמוֹד לֹא תִחַמוֹד

אֵל אֱלֹהֵינוּ מִקְדָּשׁ בְּדוֹמוֹ עָפָק לֹא בְּמִלְךָ  
שְׁמֵהּ

לִי אֲבֹתַי בְּן עֶשְׂרֵה עָל  
אִם תֵּיָקֵב דָּקָךְ אֵימַת לְמֹד לֹא תִחַמְדִּי  
בֵּית רֵעֶךָ לֹא תִחַמְדִּי עִמִּי אֲדִיעֶךָ דָּקָךְ  
וְאֹצֵר עִמִּי אֵל יִתְעַךְ סוּר אֲחֵרִית פִּי מִי  
זִשְׁעֶךָ יִסּוּ מִמֶּךָ עַל דֹּד יִרְחִיק עֵינֶיךָ  
אִם תֵּיָקֵב

רַב לְךָ אֲמוּנָה לִבְבִּי וְמִקְדָּשׁ תִּחַזֵּק לְמוֹל  
עֵינֶיךָ וְלֹא שִׁבְתִּי הִיָּה תִחוּל בָּאת וְמִקְדָּשׁ בֵּית  
הַן בְּמוֹנֵי אֵל חִזֵּק לְיָדָי יִמְדֵּי מִי יִשְׁמֹד  
אִם תֵּיָקֵב

הֵי אֲנִי לְעֵינֶיךָ קִיָּם לְאֲמוּנָתִי רֵעִי וְעֵינֶיךָ לִי  
בְּתוֹמֹתֵי וְלֹא וְעֵינֶיךָ יִקְדֵּי בְּתוֹמֹתֵי אֵל קִיָּם

ותכונן תמונות צמודיות שאתי לפני אמיתי  
 האדם הלך היה נתעל באחד העל המנוס בערוס  
 לבין מעי ים החט וזותיו יפרו כעפו לתיון גמולו  
 סתם יעלה קדם יהלך ויצן תעלמות חבוא יפק  
 שמים שמה מרובות בתחמות יפע שאל שמה  
 עלות לתומות יקרה יעלה שאל מלך ליום שמה  
 יכר מוצי שמו על ארץ עז יפקל לבין תענות  
 עולמו דמא ואנב עז שקלת הכעל שכל ורוח  
 שספן נקמות שעייה חולך ומפיה מעלה ומוריד  
 עז יחוק נחפשו נלעת אלן בתעלמו ורומן נפשו  
 שחקים עז יכלל מלע מעני הימרים ומבונתם תרין  
 נחיתו אחות הערבים למיטקם ועל א שים ידבר  
 נפלות ומלן עז עלמה ימלל

לאיש אשר אלה ל אנכי הריתי עמך ונעם

העוב הות נגת ספיר אשר כוק לחקה ופע פלוגת  
 לאל הנבון התעמדו נמו ונקטן באחד מרים פילת  
 סאתו עול וחופה בשעוהו ומקונו איך יאב עשמת  
 יאב צדד נידוס מני לצר להין יועה אמונה איבה  
 ירעה דוח מרדן חטוב ומוסר איבה יכין תרד  
 נאשו נאש על ציעתו למלך איך חסותו על עמק  
 על מחיק בתמות איך תפנה ידיו לא אים תחית  
 חסות תחך פנה זה יע אדם נאוי נפשות קדם  
 נחיתו עז לה אבן קלסן כנסם ודמיון חסות  
 עלים תתפכנה איך עיה בתמונה להיות נפשות  
 ין יאור לפרק צערפל כפ חסותו יין חסותו  
 ין צלמה נפשות נעמי חסותו נעמי חסותו



לברוך הוסיף עושים על האזן בלבו עמונים אחר נפשו  
 כי מה חלקו בצרתו לעיניו ואדמותו חבל עמו איעמוד  
 חלבו אריות תמיד ומועקה שלמן ואמר חנוש עמו  
 נבאת זרי אשר הפיל לפשו חסנים בעוונותם מה שצדק  
 לו חקם כי אם לאת עיניו אף כי הם יפו לו לחוקם  
 צדמותו חלקי עמו העבדים וקעצדו החפשי חקם  
 דהאזוב כי אשר תאמר חבת כחותי סודותי יתקנה וסוד  
 אשר יאמר הם יקחו חקם וסלבו חיותו צדקותם  
 תרסם יחידה ופיה מתעבה אם יצקו תבונה  
 מטהו תמסל עתה יאמר יתקן מורשו בהטק פתל  
 קשיות צדקתו אם צדקה אדע חק פלחכם  
 ביותק נקוד ערשים צד תמכר צדוק לא ייאיב חל  
 ככל נחת העל מושג חמלה חכמים של עמל חכמי  
 כונן שיאילו צני חעו ועמי אצל אריות עש  
 תאדם ונשלותי תאשם ומה יתרון חולך בחזיון לנה  
 וצדקתו וננה לבו ישר והנה חלם לא צדקה יתע  
 יתחם אין יחמט עירי צעק אמונות וקקן וקק  
 עמו לא לו אף זרוע שיטל וזרוע תאצר אי לו אף  
 זרוע אף תחלש כי לו יקיה זרוע אף ירח אף  
**ורעק עור מוזאת עתם תשוקת חיה**

הפאונן שיבעו תקופות היוםם לביע למצוק אין  
 ואלם עס זה לראות סדעו סמה עפון עתלה עת  
 וקלחותה תעלה ואינה יאמר מה חילה שצן עת  
 יאצד לא יאמר מי יתק ערפ צו יחולל ויבא איד יאמר  
 על אשר עש נים קללים יגוס לה וסאל למים חיל  
 אויבטה על חבת נשמתו וגו כזה השאח מושג



כי יעלה הבורח עליהם אצבע צאנז אצבע יעלה  
והאלהי צה חסכון רק את המות הזה

### תקן חיים הבין לנו קצו צחצח צאנז

הציר לנו בהציר עשונתיו אחריו צרנה צה בוקל  
קטם מחעפי קבל מעלבן הקעדים תשועת עולמים  
יש לו צבת האלק ומה תלאוץ מן ארמה כי השבת  
לך פה קצר מאצב להים תקלה לצבת פוקא ובעיה  
לה תתאץ פה לבקר כל ולמהק דמית שזות מצנ  
עלב מה יחסוך עמיצת שכל ומורד אלה כי מחמדו  
תעל אצר תבקא סלקעס ומרצס קס אתיו מיוס אצר  
פקד לך את הארמה להסענר בעשיה רוח חיים קטו ופר  
לדס ק מהק ארצו למון וקס היו בעבריו החשקים  
מחשעס ועל השקים שקיס הפעעס לעעס האאועס  
קמאועס בהציס להצס והזקצס זכצס ותעבועת  
צח בולס אדק ואדוק ואתה תבקא לך תועבות נזועת  
נזועת כלא א תבקא ומה לעשות רק להנהיג הווע  
בהנהיך קצ פוקא ופתחול תאבהו אצל על פי  
חזותיו תיספרו אצל כפי תכונותיו תשמח צמעא  
מיוסן מחעלותיו זקצמט ועינ קצמיה תעלס מחוק  
צחק סתרול מחועל או שיציק אפס כי חצב החון  
עליו עוצ חקות הנשיה בעלס יחסוף את ידו עקל ולל  
קל ופשתו עמד מרעד כי אינו אלה את כל האונקסדו

### לאק א יענה חולה קיה לחזרה ולא חובצא

בהעס תצוקת מחסל לחלות כל העל צחצרו  
חזות שחצות ועשיות משתיות להצבת חוקר

והזמן נשך רעב צמיו עליו. ואז ארזו בתלמי קבער  
 הקודם לזויתו. ותבלתי לזאות צמיע מתמיד לזר צאג  
 פני מלך. רוחב הנשראות לזף. ופן אפסו המסערת  
 ואתה צן אדם על כוהך אתה חי עוסר עליו תמיד. מים  
 היותך לזף. בצביעך קוצב פמקעל ואין דרך לזאות יתן  
 נשאל. התפתר צל ואס צבליך אבדן נזות לך חזק  
 מיוחך ומשמלך. פישמך לךך התחזקה ידך. וני  
 תהלה צמדות קטן וכוכ עשן אשר אכפתו צמיע  
 אשר צקשות צקשות. ותכל לבטו צמיתך. מלך תעשה  
 למעל הים והמונו כי יתעש ושאל ועצ. וצת מללך  
 אכל הוא יחשב להצצ. זה הים צול אשר אתה צקריבו.  
 התפאר עליו. ופן הצתר על פופיו ורצבו. לזע עתה  
 והלחם צן. ופן כי תחוג ותרוע. מיון צמיות נאוך אשר  
 יונוך. מעתים תנוע חממותך סתמה דמך. כמעז צמיע  
 נזותך אנה זלעה. תאבד צמיע צמלעת מסלעת ודמך  
 מידם אין מעקף. תלך מתגוס א תגוס נכרך צצבני ים  
 ואין אולר השב.

## האצעה על שקר האשען על מצערת

קנה דמך. לחאכ מלן אוחים אשר כמך משכר שגב  
 ובית מקדש מלך. ככל פישא. לטון שגור. קורי עפס  
 לאחות ונפס. וכי תראה קינים נצוים והזמן חפז.  
 והרצע הולך להניעך. והשעה משתעש משחקת לפעך  
 צמני. ותלזו עלך לחרית קינים. על שקר אתה צמיע  
 על הקיקיון אתה ראה כהר נשך ותלז. העל אה השלעת  
 שמה אחרי ג. הקבות לזכיה א מול מני תכונצו  
 וכל אשר תראיך אוקבת לזמ. כמסת אחריתך

צדקה יצפה ליום יוספה יחכה לקן זמנים יקן צאונים  
 לאועדים יחעדו רגליו לשנים ישתנו סדריהו לשמעת  
 יצדק לנזילות יתאצל נכסיה נפשו שיספיח פנה תפצע  
 צדקה חכמה שתנה על חמלה העל זאת לה שחר  
 לב צדקה ללך בהידות פריח עין מרשית פנה וע  
 אמרית פנה ואם תפסק עבודת האלוקה כעבוד אלהים  
 פנה איך תחנה יום תשאנה ונעשתה אין זה ע אס  
 חשב

## אם לקחת נפש אהן מתיבות בלה

למה לי חיים אם קצרו חסע נחלה ש מחוז החפץ יא  
 ועליו במעצות כי ארבו לי שם חיים אם להפלת  
 תבלת רחוק עבדותי ואני אתגלה לאני מתעל מוסר  
 יד נלה להשיב שולחני צר מה תואלג שנה מוסר  
 ופנות חיים שיוסיפו מה יתן אהיה יוסף אם לעשות  
 מלמתי שולחתי הנה ואני דפה ידים נעוע העיול מונה  
 קדושה מה ישוב ומה ירע פצתי קצת מעט או קרוב  
 חיים יואלג אעבי קדעות והמוצ וצחור צמוצ על אדע  
 מה מוצ כ אדע וכ אבין וכי אומר מה מחסך דרכ  
 לחי מה מוצ על מעפני צעע : התתאמת צחירתי  
 קאמן דברי כי יעב לעשי אורה אצחמק הוימב צעני  
 יצ לא התפאר דרכ לעורך צמתי נאותי כי היא יוסר  
 צעוע האתעש ט נכתי מלבי ישכר על אם בחר  
 מלבו שקר נכתי אז כי אעפן עיתי הנבל אם עפן צמד  
 קדושים המועי עפן לאו כי אהמיר אחרתי אחרתי אם  
 אחר תחיק צאמרונה

קדושים וועק רב חללה ורחצו ידים

וימים ארוכים קם כי נשחק עמדתה בנות קדושים הלום  
 חולבת מהתערב צמוד היות החיך והמענות אינות  
 הידך מען ואם על אולתות חופץ נקבלת מדינות אשר  
 כשת האסת לאה עוב עהשפוך נשנה תה עינה יאק  
 הוכית עצב סלות ועש ערון העל יתדות צרת ושת  
 צורה צבור החיים העל יני צפץ עשקת ודלת כוסל  
 אחתי ותשוק עבות עז מעני האלה רוח למס יני  
 לצבור אותך ואת רכושך והיו כל הין חמישים לפי  
 אשר במורתם חבת עשך יתקן הונק עשך רגע  
 לקחת חן וכבוד מעל האשך תרז אש מן השמים ותאס  
 ואת המשיך

**הנה אחר מור אדמה בלחה נשאל צמחים**

מסורה יצרתה נחמתה אמין קשתה צקלה מתקן  
 דמפה כקצ צופה אחריתך וקופה טקה וקופה קמן  
 מחמד וחרפה דמפה או מה יתעב צארי צבתבאר ע  
 כוב שם ומתנסת תמותה אין מינסה מה יעב לעם  
 עצות וקצרות אחריתם או ישחן לשונם אשונם ע  
 או יתעשת לשאעים אין תאועה צנבלם התנשא לעם  
 גלנים יתחוללו ויחלט ורחקים יחאבו כה נפם ואם יחלו  
 ינמים ישאודו הלעה חרצ לך יאכלו ואיך תלחנה שחנת  
 פרוס ועגרי עמורה

**תעל מקור עבליה והספד המה צלך**

עתל לתתל להחזיר לנו ארצית ותקא מלטה המענינים  
 חתקך טקה לטלה עם וארצית ס אמר צרית  
 ויחלך והאצטת חך נכסת לבנת המסל להחזיר

במהירות לדרך צעול יריך וצפזפה מדי עלמה ציב  
בן תבעימה העל הכל האורות מחמשת תמוז יקרת  
לם חודת שלם והיה כי יאך לבצך מהר צפן ילי יוס  
עלך מי יל לית אה אכל אתה אמור לו שירות לך  
ולתו הרעה היקלת עבד מלכות חקו ויהי מושל לך  
מחמתו היתולך איז את ארושו סבל דעת וקוז לם אג ל

# תתהל הנצד סעות נאות דשא

במהירות לדרך צעול יריך וצפזפה מדי עלמה ציב  
בנהיים עם ערוי חצירך האמורים לעפס אכול ואתה  
ולגם על עגם אשר אין לפעם בלתי אם נפתם ועצמיהום  
מאדומה נשאים ונשם ורוח אין הלא ידעת כי יא למעשך  
קבוץ וכי יא למעלה מורך עין חוזה ואוזן שומעת את כל  
שאתך ואת כל המנהל שזעתה עליה במחת לפתחיה  
אשר יסדו אפרי קרועים המכילין אהים עשך לעדת  
את מאלך ואת מוטאך המכילין קברים תחת לעפס  
במים מאויב אין ואיך לא שנת על לב כי התמוזות המניע  
למי הקפנה לא יסבן בלגתם לעמול ולפיו פרזי האדם  
ופתחו וכי מפי עלון תלא האכלת העיב והמות העל  
יום תעלה במעלות איז הכליע מלא חמה נסבה ויוס השא  
תה איז קלבים הוולך לבי רוק ואיך על אלה סקרת  
עשך המיתך עיטן לך דעונם קדונים ובעפם עיפם  
קום יעלך עליה כמות אה לילת יסדך צאזים פומקו  
למך רנבי ק כאלן טמאות פתים טמות תעם מחונה  
למלות התעבו הסויס כל הלמך מועה בלקת אמרים  
למלות מה לך ערס למה הוולך למך יורף על  
ארת בלם לית עולם ואתה אכול בירטת סתך מרת

מכת הרב וקדו נאמר. היית צעיר באשה דה סבלה  
חולה. כל אשר יספיק אלמל מפתה ולשעב בחוקה והיו לה  
לביאז תפגע בצעק בעת הקוץ. נחמו נחם השנואה לה  
תצד. אמשע אחי ועמי. זאת המראאת עלליה צווע  
מעליה. זאת עשתי עליה. סודו מפתחיה אמה פתיחות  
ומיג עינש המיוק. א תפקדו א האווקה האת וקסדה

### ואיך חציה על זמן ירופט עמודיו הרון

תלויס באשה סוכנת אין מעמד לחמה. ושתה צל  
העצונו בעלות וכרות שנויים אין חספר. צחורתי  
אכיר העל וטו אחוז כל שקרו. וכוארתי  
אונס רחם הנחשת סוך בעקטו. כל אשר  
לחייב אומר לעווע. לעט טו וואו כי רעה זה  
ואני כחל נאשק. חסמאה מחרוש. מתעלצ  
יבא לעתיד. מתעל לעמו. מתעל לאידו. כנשא  
על סוכנו. סוכל על כחי. עז תוס כחי. ועל לחי. הזון  
תמויות בחון קר רעא הרפות. עשרת אפוס בחדל חלפת.

### עתה אומר שרק מאמר החכם אשר

השכין סמל בהצננו. באומרו הזון דבר אהי לה תפא  
אחותנו. אוי לעינים סכך רואות חלצאות שואות חסמות  
ויוסיס להתאצק בחיקו. על יאצותו מלחסת כמאז כל  
עוד יוסית להחעלל כס. השוחים אינל צאאות אמש  
איאס וינשח תועצותם לעיפקס ולג יסקלקו צשכ  
למעמקות חטמות לחזמת. ועלמות מודעת כנא כל  
חזמת. ועיטקס החזאות ולג יחשו. כלא יחק אים ולג  
יאחיו. לג האמינו לשחזעתו. אורכי מחולעת. אופכי



סד  
הלשף מפרד אחר הפתחים אשר מותרם יטרו לנגי אשר  
צי רנגי מעת היתה ערבים למצילי אוקים טו הנופים  
היוראים אום טוראם עבדים מתמידים להתעבד צדו  
טבדו עלי ספק מכל היות לראות ולשגל מעמד בועכות  
הם יתנו צדקות ולא עתו לצדקות מפתח הזה יעבדון  
אלי ולא ידעון שדון ואח עם זאת צדקת אום צדקת  
בגותם הקלה יעם צדילת הצבים נהגלים הפופס  
מחיצו פולסם צדפלים צדשעת נופים צדשעת מתים  
ועתה הכנה לקבל ערות להשיב מתלבא סדביא מועמות  
לם סלך מטרן לעבוד דערום אומים סמנה עבדים  
עם הצדקתם עלגם חלה לעם מהכצע הקך לטול  
למנוצג ולה יחאד טועל חם סיבן טעם האקלם  
לפנים כק ספך לעשות מחץ צדן אד אס  
צדבועה צדבועה לה דעב צדו אשר סבועם  
צדום לעשות מלאכתם הוחן לם מן המוצ איעור החצ  
ודים כד סאקם המנה אד כן יסד ויאצע ואתרו  
כדצ אץ יומן לם מיטב השפע לתם יאצם לאסוע  
צדלבות וכל המלאכה נוצק ועום השלבו אלה תם  
וצנה תחיק צדו

## צעיר אנה לימים והמה ישישים צעיר

אנה מאיז והמה חנוס מחנוס מים אצל צדון  
אכבו הקוללות להסדני מרם הצדאי לבדו כמעצום  
לתפאני כ מהק צדו עברי המה קדונ וימים  
מפחתני ואלם כפי חוד המועת לה משעתם אדני  
אמוע מתחלב היתה תלוא קמזרצק החיכנה עם  
הקשרים וכי פשע עת ופגע כי יקרב סוף נשית



כלות פתחי רעון חשבוהו כמתל חושקי יעלות  
נאקי איילות פתחי ערניו ויהי נאלמך בעני חתניו  
**ונחפשי אמתחות עתותי אס אמאל נביע**

הוד וקט מיורה האס יוכל זמנ כדרע נס כיידיה בעשן  
שצתי נאחאקו קר יד מהשיע למשול במאליצ לקסירס  
מעלי לא יסוד אצז פחדו ליקסו ולעקר סמחקובי לח  
יעער כה כי יצמדל מיתר אבנ למכנע צמכו מרוכפי  
מהומות מקריות מרנשת אואות רצעות ותנשי עליון  
יב אחי נאלץ משצבת המצוכות הנמשכות שדודת  
היא לא ידו להכלע חטוק פשעס אבעיים מוסתת  
תלמות תלמות משמים נלמו צי כי אראק כדור  
מסודרים סציבות ילעפי לטפ ומהק נלאו סמנ  
צפלאי מעשיקס ונצרותם ילאבד כל חטוק וכל צי  
תפתר לשער זלני רחיקים ומרוכבי קעמס א עמ  
אין עתה צאמעיתס מעה אפלה ליה יאכפו כל מות  
הצנע ועפואיקס וצאחתי עינ נאראק צעלונותם  
המוטל ממונ ורצבות צודיקס עמרוס לי נא אנשי  
אשר צקלה המעה ינאציס צקק נקודה קזנה אפלת  
המקומות אחרי התחלקה למקלמים ומדינות ועירות  
נצנים מקומי הדל צעלמי כשיער יתא נאא כשיער  
קומתי הקזנה מאחר צתי עיר קזנה אחת היתפאר  
חלא אאר כמונ על אה הנצרוס התלבים קצני מוס  
הותי וכל הימים אשר אט חי על האדוק האכון אט  
ומלכות והמה ימונ לכל אשר יחטא מה ישמר עני  
קצנים קקן טפס אקוע צטל משרך צבלוב וכל  
צבא השמים עומדים עלנו מומינו נחמלאו היוכל זמנ

תכל צע אלענו. אוקרא קפאות שלם וקד לזק ונתק  
צדי ביד ארבע עד האות אלעם צולת נופלת ומקום  
למע שיש מקור לשון הכות כל מלואם וכל עק יזוב יפלו.  
היעמוד סליון החושל הלה. לבקנה עני אן אנוס  
לעקרה אתם נעש לאו כי הן את האלים עד השמח  
בנבואתו. ואת קשתו נתן צעק. ואני עני וכואב  
אולמתי קנה למענה א קשת והשעה ולה יחזיו אנו.  
כי שימח זמני חוקך על כל אצות האמה. מאל  
צל השלות עינים הושעלע סעלתי בלאת להמיה  
כונת רצי החק רוצי קשת ויהתק לי קשתי בל אלה שלי.  
**אחלני צחלת יס עלי מהמורת**

על המצע על האות והמופתים נאמרים ונארך  
לעל חושל קותם ומלואם אפסדי רחוק. הונת  
עד כחי ועלם ידי להקיר מעלי נלעי תקופות היות  
הפוננות עלי צמחידנת ומדואס ככרחי. האביב לה  
יאנה השקיימע. באוצות עלטאות מדאס יבקעני  
הקין יקין צמי בטעקות יבקע. יקילע האנת מנוחה  
צמח מרירי. ההרח יחריפע לנות. יחרח לבדי  
מחתו של ממשעיו. קשתו יסית לנה וסניד לבלעני  
חוש. כאל ישוב העל יתלא צי. להולאני מרעה א  
רעה למותי מוחי א לחי. ונס בגיות מעני הפרחם  
הלא על תגלת סדורם. ויותר חמוק בגתעות קדוק  
עד יופיש סתק. צמחוד לאחד והוככי המזורים מלע  
מיוא מן השמח יכפל חוק איכות התקפה ציעור  
מאן לה אכל שאני. או יחסרנו מלביך להשלמת  
תיקון רעת הוואן אשר חלל. ויעורו בשורתם בלע

להלום צי יאו תער האכמה וקיה סינגן אוכי אהמה  
צאכתי להמקאר צאעדינות פי כסול אחמת העופים  
פעלענס אדע ימסו אסורי צענע ואפל שיאו ועפל למשכב  
נהלית והיתת כאחר מהם אשר מאסתך שקר אזו הקוין וקבל  
ההלמה ודיתרון אשר יעשקני זמנע צאכבתו אותי אסט  
לן המידי מפיא נלעד קלאו לן נאמנע פורע צי עור  
הופיט חפאו לי ספר טראות העזו וחקרו כל חכמות  
מלעים ושלל את החר מומים קיש מניד לן צמה ישוב  
לי מי צאק אונל לתקן את אשר פנתו המלכ האמתי  
מיום קסדו פיוכלו כל חמגי הנללות ואם יתקן להם מלח  
צמי כפל וקב לעשות ארובות פאמים להייל ולהיל  
טאות אחרות ובטן חדץ להשיבנע רעקן כצווא וטא  
**ונלעדיו אלה האתפער צאכבתו זמנע וטא**

קאזמות גדולות ובהלת עלמות מלכ הקאים עשאים  
לפני שאירא לפנו צהעות עלי ואני ינאצ צבתי רוח מלח  
גדולה וחזק ישער הפלעים הנבוקים יפיל המומור  
הצערות התבטח עיתי ואם צקיר החווקה היא יוצרת  
וזולת זה היעלג מרונא חזיו קילות צמקלת יצרו מפרק  
צום הנאס צהולות צוקים עמקיס מחריב ארקיס נחוקיס  
צהשק מרהיקי צקיעים זיקים מאסקיעים לו ישעם כל  
חרון ובזיקים חוקים ונמקיס כל צר אינו שוק צהם וקול  
סאון הנאס כקול מים רצם טול המון כקול שרי ישעל  
מחיות ישקיע מקומות וכל מחיות ישם למרדק פל  
צנות צפלעות מזרם וחמיר כחולמת וכל חולמת טולער  
מלבעה מים ופעם מיוזו קפאים קלת הקפאה לחווק  
קור ושלל על כפתים לו ימנו קירות מקריות ולל

עושים. מחורים מחורים נחבאים. וכחות כשפחות צפנת  
וכח נלביים. השמים והאדן. יגמו ואל תחלו. חנפא קדושה  
תצנת מועשי תקפה. ולא תנפא. מקשיב כוח יקר הולך  
למוצעות. מחוריד נשמת איזא מחדרים עליים לעלו  
תחתיה. מע שים אדם עלי אדן.

# חמסי על מעשי ועל טעל ידי ומק

אזעק ואשוע. מה גז אדדוף מתך חיים וחסר. אם חפך לעצב.  
למיתת. אם אין אע לעצמי. מי יצני מי. מה צענ באותה חצ  
שתודיע לעשוי אם אעבי שנאתיה. אם ידי עצבונ טעפונ.  
צפלקים. מה תשאחני אז צפעלך. ואם טעפי נמני כפורי  
על עו. מה תעשקני יקר ונבלה. ואם אע אע הוא המוענ  
מוע קעז. צרות הצרבה יצא אים מה תקני.

# יש אהים אתה ידעת את הדיף ואת סימו

טנת טנת לעו. תתארכל נצולט. חודי ימרו. וסתריו את  
חופא. כי משת את כלטו. עלות השלה על רוחו מרוחיים.  
כונ כונט. כתוחים שקופים א מול פני מדעך. אתה מוקפי  
חרוך. ילכוניו צעמותי. אתה מושל צנאותי. תסוב פלכיו.  
עסיקו. מטריפי חוקיו. כותני למו פשתו ואקויין יושיו ולילנו  
אתה יקדמם. ומקט כעשו תניד. תשים ספלים מוצר תחת  
למיוס. ונצאים עלנים. עלים צמלתה. תפיל משמים אדן.  
נדיכי אדן מצבע עברך. תקן מחכק אשפתת. כוכב פלים.  
עמריך. אתה חזקת צליחי שעי שומרי תדה ידעי מאפני.  
אתה אצרת ראשי עם האדן. אתה כואק פלנות ולב ומטין את  
כל מעשיקם. קדורך מרום. על גבי מרומי פילנות. ואריכו  
ראשו להפלא כבוד לחד ומשלה. אם תבין פנוק שמה.

מדויס וטאכטס . חדשים וס יאנים . גדולס מנשוא וכלכל לל  
אובל . יאד זק חלף ונבלג . הכוכבים מטסלתס . כלו שלמים .  
איז ברעגו . לקלת התמצות ספעלקס המיוחדים ואכ רס  
ונקלה . וחלקי הדל בעלמי . כקדוה בספלי מזכיות מלח  
יכונו נדי חנתותס . יסוכו על רצקס . וס שנתס גס  
קנאטס איז אסטל .

## כי הילש זמני מיתר צהלות ובעתות

היילש מלג . ובלעדי זאת . היבזיחה על שלת זרע שינג  
אחרי . ומי יודע אס יאוב ונחס על מוסת נאלג . ועסק  
עמקס רעה . בהקק לבז עתי להס למזרה אחסי שנג  
לעבתי . תחת לבתי אחי בשלס וכוויאור . וכפר צביתו מוק .

## אכל זק ואס הוא מין מאמיני עשיות האנשים

לא עלו אחרד או אטעש . כי מה יניע לי . אס העסס אחרי .  
יכעו צממות סדרי טח . או מעט קלסן ההמק צמד צי . ומי  
וצר חכס יחוס לצאים העתידיס עורר לעילס למועד שמו .  
אס שלס יהי צמיו . כל טאקתי וועקתי . על עת צבזבוני .  
צמותי שוז אחזתי . צתתו הטונ אצאי . למזורות בלימי  
צאי מרוס . ארעה מה חדל חלמי . מה טאח בלמי . ואחזן  
קטס .

## אי פמיס שמו על זאת אס צריאות צריאות

ועצות יצא לי וצא אמתן בחרבותנו . יעה על רוח ממזס  
מוקס קדוש תהלך . ליוע מעש עין על עש השדה . ואחד  
כמוקס יחלה עש ורקב . ואך ארואה אריות יוארו . ושוקס  
ערו . כובזיס יבשו . וחוריס כעקס יחורו . סגנס צביות



אור כבוד כבוד לאור אור ואפסי עוד שם צבנת כודיק  
הנבוא והנבואה והמתעב לאור אור אמלק צבנת מטל  
יש התרומות מטל עאל ועני דאנק מאועיות צאכל  
אלצין יאועמו מאשית סייתינו צבנת אחרתם צלת  
מאר וקבל פעליו תבחן נוראות נפלאות כל המעשים  
ועב כל המעשים לפי צא

# היעשה יי אקיס דבר צלת אס נלה לק

סדרו ערם פעלות התעלה על רוחי צמדר מאכצי קמרי  
או נולה ואתה ארונ המלק לא ידעת אלך הנבוא נבנה  
נבנה שמים שפל בעכו תדע את כל אשר עשק צעמוק  
מלעתי ואשר היא תחתית לשעמוק ואין עליו להפלה אינה  
ואיכבה אתה לצדך תדע לצדך תדע ההפכים ופאוינים  
האועם צדיעה אמת מלטי ופריים מוחדאים מאתש  
נלי נבלת המסכר צמדע אור קיס ומקיע על כלש והדברים  
קעתיים אשר לא ילאו א הדלעות צדיעה אמתית על המלק  
צבער ופליק מאע קעת האפאר צעמיד צהכרעה סולת  
עלמא מאלק מצע אפחותם מי ידע צבלק זולתך  
וידיעמינו צלת ומאולמות קצנו מהשין איך ידעתינו עם  
רוחק היחס צינותינו צינינו וציק מלך ולצרינו ואולס  
כל אשר ילא א היא אתה יצתנו וכל אשר אתה רואה לק הוא  
הנחתות לנו והנלות ואי זה חס לצב יתבלא כי תאוצ  
תפלה צועל יסך הפלק מהוצר דע ומלכות מהאר  
ומעמו אתה הדלות כל אשר אתה החכמה להמלא ונתן  
צאע מדעיו באסכס והמניעות וסורס הארת ראוס  
צמוס כמב אחרך אתה הוא א אקינו האמת והארת  
סא אקרה התמדע להוצר לסי התלה לפי צע עולס קע

צבא ילתי אדמה לעלון . אחזה צמחם הקנהג היודות  
 מבוכבי הקיעו ידעתי כי למחיה שלחנ שלהים ליושצי  
 הארץ כי כלם פנים מחים . לה כיונה החכמה להחיתנ אצל  
 להחיותם ארץ לה להשפיל כצורי . כי אם להרצות ציקים ואם  
 נשאתנ יונה שלהים . וישלכנ בצאת האיות . שר עארנ  
 דמן אחר שלח . כנח אר . כנח עתה לעמוד צהיליו .  
 הן שר היום צפתקע הדותי ביון מללה . יאל כאל ספצ  
 מחיותי . כבוד שלם מאיר מדרי חשכתי . יא שלהים ינה  
 חשכ יארץ כי שמו אתי בצור . שפעת אע יואה . שפע  
 דמן ממלח כל גרותי . יפיק צוחצ שיערו . לעזר מחני  
 לאלתי . מהכחות השוכנס לי . ער הנני גייתי . גם הקחצ  
 א צתי צמכת נפשות . לעת השתוא צמוצניקס או עאר  
 כל מלחה . כי אם חסן צה השל לעמר צהלה . לגל  
 חלקי חכצורי איש לפי אלג . וצדדי קודי התנצמו וגם  
 שמו צבלקס . ויוס התנצלם מהתנצל לעזתי . כי יפתוס  
 אהבים מוחיצים . ומחונות תעיונות . יתהלכו להתעלם  
 טעמי עצי עדנים . להציע נפא צמחם . ולעות רוח  
 הוהה מרחפת על שלהצת תמותם . אהלניק להם לאורים  
 אמרי אחת . נלתי לבת אחרי הקרפי . ולפוצ מאחי מחרצי  
 אשר צמרו . למור מה לגם רעי לצקא רעתנס . ולתור אמרי  
 אונאים חשיכס . העחו ראמות ונצא למיל . הידעתם כי לפי  
 חכמות רמות ואמיו מחאים ממשול צמחותם ומלמא עון .  
 הש צתוכנס כנמת למר צאצא מוח . ציפתאכצת היל צמח  
 על העה יסיה מל ועל כל הארץ יסיה תוצה . אחר צמח  
 רביסיה על מקום מואצה . ירמז גם הול מועצ צמחיות  
 שכוטת . אצל צהיות חורצ על הנק עם רכיונה וספיות  
 ארץ על הארץ העפה יקיה מל . וכנל אשר תניצר חרצ



# אתה עשית לנו את הנפש הזאת ניובת

היכל מלך. פכונה באהלם. עליונה צמורה. מתעוררת  
פושעת העמוקים. אתה הקנית לפניה חלע קר צבלי.  
חשך חשור תארו. פעת הצת הכינות כפח לה. חשך  
עליה בלעי. ותעשה לה כוצים. ודקצ מחולקים. צקו  
חפנת מפה סעב. ותגבה במלה וקדרות מעפים על  
הרץ. ומחמה צמור וכופת.

## זאת נבונה עת מלך פעמה תוכור יקר

מפחתה וצית אציה. ולא ידעה מי הציאה הלם. צענה  
רעיונה צעז חציונה. ושגגה מחשבה במחשבה. לה יחרינו  
העדר וכלה. וככלה תעסק. כל יקר. ועתמה על לצ  
כי שולחה מחיונה לחל וצמחה. לעבוד את האדמה. וכ  
עושה חלר המלכות ליקט צעדה. לצק מרפה צויעת  
אפה. ולחצק אשפה. כוכבי נשפה. ולשבעה מרפה. צומי  
מרפה. תתעב במחשבה. כי הכלמה אציה. תתבם בלעני  
אחינותה ותתעלע. מה זאת עשה שמים לה. להשתוק אהבה  
מזבולה. לער צן ערים אשר לה ידעה. לשלם לעמחזל אילת  
שחקים. אשר לה נשמה כח יגלה הפג על האץ. אם אנה  
מכה. והעושה הכעיסה. ויחס עפז לחמה. וירפס ה מעמח  
בעבוד הדיעמה. הלח תגפז ותלם. ואציה ירוק צפעק  
הלח תלם. וטן סה וכה. יכי צעה מצעעה. והגבת עומחתי  
יחזיק צוולה לחור אם עינב ענצתי. מבור שלמות וכבוד.  
וגם פה לה עשית מאמה להשלם חסדוני. הלח מוכ לי עוד  
אחנה. עש אשר עקן לה היו. צבל כחי לעבוד את שרי.  
אננה אציה. צתימרות עמן הקמיות במורה לחי חריצון.

ע  
ואין משיע להם לזון לצת כי יאז על מריצת איז ואזמט  
כלימותם מאשרי האחד לעבו פאי חמים זעומים  
ואפונים מעשם ערש איז לאמיו רבד קזנים מלזקים ופטר  
דברייהם סתפיהים זניהם מפלירים וחבלים מחבלים  
וראות כעקם טראות שאור וצית חקום יפה פרי דית לו  
אז אוכלת צפיות כשת ק מריצת פרוח והקיה כל ימי  
כיותם צלעה זה יאקב עלר ומאת תצז אמנים זאת נסן  
בזי מתקדמת מינוחאות העולם אשר נתנו בלעה ומה ימר  
לצת דרך טראים נבלת ולקרו אלמטו מהם כי נמר להם יהי  
העשר מן הבזין ופוא צבוחות יתקלם עשה צבדו ושא  
לצה וצדו לצה לאלה לפפ (צעד הקדס מן הקפת והיו  
עלעת חוה יזאלת לשאוב מים מהורים מן המקדש לצבות את  
הצפם ע כי חזק עמלה צפעלה ומנוכ שלה צמחקה  
אלם יאלם האדעיר את הצעלה אל יעלעה הנשם מהשקרת  
צפס נצות הדפיק צלמלה לא יאירידוה דאעת וצאעת והפן  
תונות וקעת לבה תצויות תלן מחריב ולמקי חלה תפצח  
מחליות קליות זמנה לצד העשק לקה צעד האשנב  
שקפה כמו שחר לעעת ערפם טלחות המונק היא אס רע  
בעיני אדונה יעשה לה אלום צמוחיו תתעורר השעת  
תלוא אישונה מארצות חרי עפר וכפיים הקיטה תאלה  
עני צמינה מן החורים אשר התחצו סס והיה שצרה  
אשנה ויקה מקולה כפי מחנה ותעמולה מחולה מחולה  
כפי מפעלה טעם מחיר כלב חשט עולקה עדנה ועולקה  
שמה אתן הקדשק ברותה טעם סחרה ואתנה קדש  
טעם על כגפי שרפי חוה לה העברים א המיוחה ול הטלה  
תנשא טעם אשר יורשע סוף שלי העירסאות תירא

זיכה

אתה יחדת מנוק מדרים עליים מכוננים

ואכונק להקאר בשפע אחרת. את צעלו אחיק ונש ארם  
ייעז לבם בעבורי וחייתם צעלי. כי היטב צדקת יא צבל  
אשר לי. ויצרך אתם לעלי. אכן צשונתם מעלי. להתבסוק  
צאבר תפארת העתים. להתפלל צאבר אופיר. להתעבר  
צעברות זקב. ונפכתם א הדודת ופייתם לי לאוני צים. מה  
נקל לבם <sup>לרבים</sup> אולי לחסד המאוך עלי. כי צאברה יתקן לחולשתו.  
והלאו עור מוועשם הקטחים היוצים ממול. ומכאור  
המוצץ צעיר העמרים א חמודות. לתופס. והיה למואר  
עיני יאמו צדס ולקחו. ואברתם מדה אתם באונו. גמוצע  
צפמד. ופיתה לי חבתם למוקץ. להאברע ופאני עאנס.  
וכי יקפך לצעם וועקתם ליאועה. מאין אושי עש. <sup>הטעם</sup>  
תצמות אשר סכלתי. או מיקבי צבורות אשר שכלתי. כי את  
היוז נקבל מאת פאנים ופאנים לבם להיפיק.

### מלכי ואלהי אלה דברי אמותך נפשי קדעית

אשר ירת לנחק צי לפעך צבל עת. בהנהגת אודותיה  
ותכמת סכנה אשר עת עמדי. לעבוד את עבודתה ולשמו  
את מאותה. מה יזבו אלהי. כי תצמד מסחר העבודה  
ופודע. כי תאהב זקב הפריאות והעיון. אפקס מודעות  
לפוש עלותה למענה. ועבדות להשקות ענה. אחרי סלות  
לחץ ענה. ומתנס לתאועה צאוקה מולאת וצתנס ייא.  
זאת המלכה וזק פיה להקמה מעפריה. עד עלותה צעלם  
עליה. ולא תגר תגיד אחריה. וצנה א צית אחיה בעוריה.

### ועל הימים אשר התחברה בת המלך אל

העל היעץ פלג. מה רנאו רעיונה ומה גל צעה. כי  
חוזק בעזר הפממה צינקס. ויצע אפקס. וירנו סאגניס.

עא  
וכפי כוונת השמים. דרכי עולם תעזר. למען הארץ. תתייב  
תאשתם תעק. תשוב לבתם אמרשת ולא יאענו. עיני  
האנשים הם תקר לה יעל.

# מי יעלה לנו בתחלה אהרן מקום דבר

המלך. ששם ישב כמאן למשפט. ששם הסתרים נאמרים והכל  
צמי. מי יתנו א מלך וישראל ופניו קאלם ושה בית א.  
מהר הדעו פס נקי התחוקות. אשלות הפזרון על עוללות  
עלעותיו. אמה למס תשואות. מאמיר מחדו כלל אמיריו.  
אמיריו קושך על קומנו. עובד את אלהו בכל סעיפי סעיפיו זה  
יבא א ביותו ארתו צמחיתו לעבוד עבודתו. ויהו מברי ען  
קדעת כפי אכלו לקמו. ואלה את ידיו וס א ען החיים כלב שש  
ונלם ואלו וחי לעולם. וס אנו אשך כליות. ואמיד מיה מפר  
מאמותי. ודברי תוכחות אחרים. אנו מרס אלה. לדע א לצי.

# נצי לצי התורה והאלים חבורם הוא נר

אליהם טאך. התורה היא להב מסברד משכנע נאצי נאמרים.  
וקאלים נאצי חלקיו. אצוקה שואבת אורו. ונו פתילה נפתלת.  
ונאמות שון זית זך. צמחנות וקאלים. ותמלל כל הצדק  
אורה. יעל בעיניך אצרות הקטנה. ובעלך אלפוע  
המעשים אשר צהם תבאר. נהאר וקזס. ומאלת מהחוזות  
העתים ככל אשר תאוק נפך. ובהעשכ שמיות כתיב קדרת.  
תאמר עם הזמן כבוד יחיד צודע מנה. ונתיב מעות על  
האך. ורוח סעלה ונשם שומע טאן משען ומשענה. יהי דרכו  
האך ומלקחית. וטאה יושע איה. ודע טא וואה כי חטום הוא  
חמד השם על צנאיו. וכרודס מעשי ידי ארס. טנה ידך  
עלךך ויכוניך.

עוֹפֵס מְכוּוֹנִים לְפָנֶיהָ וּלְכַבֹּדָהּ בִּישׂוּף תְּבִיאָה בְּפִי  
קְדוּשִׁים מִמַּעַל שְׁמַיִם בְּעוֹתָהּ תִּבְלַע תִּבְלַע מִמַּעַל  
הַפְּקִידָתָהּ עֲלֶיהָ בְּכַלּוֹתָהּ מִלֶּךְ אֲכֹזְרֵי יְדֵהָ מִשְׁמֵחֵי תִּים מִחֲצֵלֵים  
אֲשֶׁר בְּעֵלְמָהּ מִיָּס הָרִיָּה לְתַחֲתוֹתֶיהָ יִדְעָה וְיִאֲחַר שְׁמֵיָהּ  
וַיִּשְׁמָעָהּ

## וְאִיךְ אֵעֲשֶׂה בְּנַפְשִׁי אֵיךְ לְהַסְנִיחָה צִד

צִד אֲכֹזְרִים לֹא יִהְיוּ וְאִם צִד הַפְּקִידָתָהּ חוּךְ לִשְׁכַּח  
צִד לְהוֹת אֶלֶף בְּזָרוּעֵי תַּעֲשֶׂה וְנִחְקִי תִשְׁכַּח וְתִמְחָה לִי  
לְמַעַן שְׂוִיִּים הַאֲבֹנֵר צִדָּהּ לְעֵלְמָהּ הַאֲשֶׁחַ יִמִּיִּי לְהַסְנִיחָה  
מִנְּבִירָה לְשֵׁלָה לְחִרְפוֹת הִנֵּה מִה מִוּב וּמִה עֵשִׂים הַעֲלִימוּ  
יְקִרְתָּה אֲמִי הַשְׁמִיִּים לְבִלְבָּלָה אִם מִהֲשִׁפְלִי כְּצוּרָה לְעוֹמֵק עֲבֹד  
לְהוֹמָה וְלִמְצוּהָ מִה נְבוֹן הַשִּׁיבִי מִהֲמוֹדִיק קְדוּשִׁים אֵל  
מִשְׁמֵחֵים בְּבִלְ שְׁמֵיָהּ וְנִחְקִי מִוּב תִּתִּי אֹתְהָ לְךָ מִתְּתִי  
אוֹתָהּ לְדוֹפִים

## אוֹתָהּ תִּמְחָה לִבִּי וְלַעֲשִׂים לֹא יִנְקֵךְ רִב

אוֹתָהּ נְבִירָה צִדָּהּ עוֹבֵד אֲדוֹמָה חֲדָל לְקַיֵּר בְּצִדָּהּ אִם וְשִׁמְךָ  
מִוּב לְמַלְכֵת הַשְׁמֵיִם לֹא יִמְוֹךְ כִּי הַקּוֹמָה קְדוּשָׁה אֲדוֹמָה  
מִקְדֵּשׁ רִחַי נְבִירָה מִשְׁעָן מִעֲבֹרָה קֶסֶף אֹתָהּ תִּבְחַן מִחֲצֵלֵים  
עַל אִישׁ לְרֵעֵה וְלִמְיֹזֵב תִּשְׁפֹּט סִתְרִיו וּמִיִּגְלוּ לֹא תִתְעַלֵּם  
לֹא תִרְאֶה בְּעֵינֵי עֲלֵמִים עוֹבֵדךָ עֲצוּמָה וְאִם יוֹאֵר לְעַם לֹא  
יִתְרַסֵּס תִּבְרָ כּוֹזֵב מִתְלַכֵּךְ מִדָּכָן לִלְשׁוֹן מִתְעַנֵּה בְּטִים וְצִד  
תִּקְלֵי מִקְלָן מִחֲצֵלֵים מִלְבָּל דְּעִרְוֵי עַל תִּשְׁפֹּט שִׁלְשׁ לְשִׁפְטִים  
שְׁמֵת עַל חוּךְ תִּשְׁמַע מִשְׁעַל וְהוֹלֵךְ נִם כִּי יִרְצֵה תִּפְלֵה תִּבְחַן  
אִיּוֹף מִשְׁעַלְתִּי רִקוֹת נִחְקִי רִקוֹת סִדּוּפֹת עֲשִׂתִּי וְתִי נִשְׁפֹּט  
פְּרִיָּוֹת מִנְּבוֹן פְּרִיָּוֹת צְמוֹתֵי פְּרִיָּוֹת וְלִמְדוֹת פְּרִיָּוֹת

יענה. ואין ענה לבנות שחק. ואזה צחור ואוב. ואשר  
 כחך לחן א המענה קל טאד הצמח להשיג ולבטל.  
 וכנים מישג. שנת שלם ותנומת זמן קיטו. לחוב רחוק. <sup>מק</sup>  
 ואור יחך. וזה תק למה תשכב ותרום. ושה תשעל לשל  
 עדין צל. ולהתעל מעין העלה והסלה. קום קרא לתבונת  
 ותבונה. עד אשר לא יטא ימי קדעה. עד אשר לא יטאו צדוי  
 חלטי שינה. יחלפו כח וזול בעיות חלטה. וימירו וצורה  
 במורק לצב. והחזון אשר חצתו הסתה אחר. יתעב מיני  
 סלחן שלך. סאצוד פלחך. צלוי שלך. בעני שלך.  
 וחוסך רעליך. מכוס מעלך. וטות מעלך. בכבוד שלך.  
 וכח צך אחי היותו באונה אחר. ושעפים סעפים אשר  
 אטחך בהתחכם על שגוי לעבם למיסקם. ואין חלה חס  
 על מחלת. גם הנה יתכן לעבם. יכח אשר קדעו. והציון  
 אשר דקנו. למה בנה זאת עשיו. כי שלמו הימים האשנים  
 מעבדיו. והנה היו יודים חלה. למה ולבא ולעשת חיל.  
 וכי תשוב אנהך ימי צחור ותך כיוי קאמיס לרוב. וכי יא  
 עקן ועשין לרוע ולמייב. ותהבב על זאת התקוה לחיות חס  
 ומהר תשוב. ויש אחר מואלה לעמו היום מרי סיתך ועוות  
 פעליך. סקר אנה דוב כי הכל יחך עלי אף. וכל אשר  
 תתבאל על הטוב למהו למהו תסיח סתה. וכל אשר תאד  
 לבאכמה אשנה. תשנה באולת. כי מי יודע מהחך התשינו.  
 ואם יותר לעל ומאנה ש אור הקרד. ועלמות מתאמן על  
 שלם אמינו שלך. לאה תחלת התועלת והתשובה נכונת לק  
 לעלמים. אם איך חולט את נפשו חלם. אך אמש אחי  
 לאיתך לבי עם התשוקה והחשק לאלמות העפסים. הוזה שוכב  
 צחוק חומן ללן ען אדי ארציו. גם אנה לחמו צח ויש מה  
 תה ידך לא חסל. ושה לא ואורך נזלות וצחית להשיג  
 חפך אה עם

# לבי זכור טראך הפקיד צדך יורח

נדיבה כב צאץ. נאספת לביתך באורה. צחקך נשנה ליון  
ומדי היתה באסקיך בצית אפל. נושאת עינה למיוס עולם  
לחקה האס. מחשבת מאשלותה. במצבי רעותיה. הנצבות  
שאז פגז צמקוס קרוץ. והיא מתאבלת. חמוול עליה ודצ על  
לבה. כי אין זולבך לעול. והיא אתך. כמו קשור הלבות.  
קארה צמין הפל היוטק. תביא המון לפורים מימיה ישפט  
בקעקס. עם חלשת זה הנער אשר יעור. צה. לצק צקרצה  
הואס יואס. ואס חפשת לעלתי אלה יד צפקדון הלג. הכבד  
ושב צביתך לעצה ולשמרה. ולמק תתנה צרעת מצוברת  
חצביות רצס. להגול תלמת מעשים ועלצון ידים. ואתה חאק  
צתי מלכת העפז החחת. אקובה ורחבה. ניומי איות יואקתס  
מהפע ואלו היו אפ שנס פנאים. ליוחק המצוקס. ומה נס  
עתה צהיות אע מעויין מעשורעס. ולא השע מדצ קאון  
ודבר גבול וש קאן.

# שמעוני אזני אלמדים להועיל. ואה לבי ג

ראה. הזמן סכל חבור עלגיס פנחהו. הסתפק מומאק  
עיטך צאי שור הדכחי לעמידת החי. אשר לג יעוצין האוס  
אסי. קוס צמר לק מחלעך מחזרת האץ. מעצ צבי. (שמית  
הצחיות. מעצ רצב. לקיחת תעיון. ואת היותר תחרים  
והיק למאל. לצמית השדק. ולצג ארס הדומים לה. ומה לק  
לכלת סלג וסמלת רקב. המוס ואאוש חלס אחד הוג. פתינו  
עלת פמיק צל עתה. ורדת החח כחה קבמק אחרימות.  
לבי חלג לשעך ופארוק לשך.

את עלתי אס תאנה שמוע. בעוד נפתק

יממותם. ועתה בארצ' להם. וראותם תבלתם הטל וואכדין.  
יתעמו על זמנם. ועל עלותם ינוכפו יד לפות עלתם הנשעב.  
לאור מה לעשות עוד בחיל וכנה וכעלת של ולק עשינו. אך  
שקך התוללות העזר ציוס רעה. ואז תאועת אדם ציוס עבד.  
מכ עליו תלא הרעות. ואך לשקך שמונו. המועת הכחי ויון  
לא ידיו. לזכות. הנזח אמת ואנהו בלזים.

### זאת בולאי קנת הענה שאין לאוי עניע

לחול עליך לרוב פלותה. אחר שלעגם צעיה והפכים  
צעניה. וכל ידעה מה. מה יתאונן אדם חי מרד בעל  
חיים להתקרב צה למעלה. ולתנו השאר מניקון. ועל של  
לומיני צו עלות והחבולות צחקון ודחית המועל והאויך  
מקם על פגים ט יודצקוהו בעל ידיו לגלמי ידע וכוונתו  
לתה אדם והיא לא תלה. אחרי אשר צבוקה גל סעלת חזתו.  
ובאציר צעל עלות קלת תאועתו. ואחרי אשר צדעתו הפסד  
דעתו. ועצמו סבל את ידיו. לעצור הדיק עליו צאת ידיו  
את הרעה.

### על קלבי לא יספיק קנת המעשים אל

הזמן מכל תקון עתך. ועוד עעל וס הוא הטל כולת עעל  
כחיות על תולת הפעל. וחבור שפס צבתני הענאם שקל.  
יום עעל ונצוק. ונהו של העל כנפי העולק. וכאצוק צד  
העד. שפס לומיני מועלם לצענהם לה לעזר ולה למעל.

### ודע לא וואה כי באר אמה צן אדם נתק

לחיס עליו על ט המלאות הצחירות. וכ תואה שניך גמא  
מקך. ותציו כוכים פנכס כי רמו. לא תואה זל תחצו.



# תחלת אחרי ופתח דברי היות רע ומר

על האשה הזה להתפתות לחם הרוח החושש אשר  
ידעת עותתו חיוס היותו ולהתעורר מנשה אהרן אשר  
צחית סלמה להתהלך בחון על מאשעה הוזה (שנינו)  
חיוס לאו לני תמדותם ככל סגון רעך המולאים את  
פארץ סם המלחם והוצלם לקחול מלחם מעיקים מחזיקים  
תרון וחללים להרין מאת שפיות צים ינאאות זקב וכל הון  
עתק ולנים מנאים ושני חמים על שנים כרפס ביצפה כי  
מה כלע צהרון חמדות ואשועים קל מהו מעשה תעועים  
אכל אחרי לעלם חסן והפצ אייל ולהוסר עלי ותלי ראף לפ  
חולת תת צרות רוח הריצול אשר כן כויתני ומחרת קטול  
אכבה השבעתי לבה שטע דפול איעקן הפלג השקרה על  
צקת חושלת ובזדון על כל מה שתשט על קענו כלעק  
ונס אחרי יניעה נפולת כל אשר תמלא לעשות צנך עשק  
לא יושעו חוץ חוש רעיון ורפיון ידים ופחה עשק וראה  
כי רצם חלי היאז אשר הפיל מחללי השק החרותה אשר  
היא נמות הפתאים צוח לפי אחרי תכלת הצעחון בצורק  
בעד החריצות ומאועת העלה כי צם יבדך נצב וכי אפים  
את האדם יאלה עינו צועקו ואת אשר הוא עשה יצא חלים  
יכול אפילו יושב וכול חל כל מעשך ואי יאחך הרפיון  
ופעלג שא לאון נזרות רשומות ל השתדלות עמו שקר  
זאת עת נשתי לצב על ידעו צעשות השב לקם יוצע עש  
ודעת לאור לפתקם מלצו מחשבי חושם ונקלן לעינהם  
ענינות עלומם והם נאמרים צאלת חוקרים והתמאור  
האניעות כעד ינג השמש חוכים צמני וירי קפצות לאוס מלען  
פתי התפתו המושגות יוכה פעקם והיה רחוקה מלוד מלום

כרך

העויל והכרת מערכות ופגולות ותוקו מוחלץ. מתוך הכל  
 זה מונע מולת סכונות וקצלות. הלכ מהאית הפעלים  
 מפורצים מענה מול הענה. מקרא חכמה ועצירת.  
 מופכות מפיל חכמה. מונח מספר פחותים ופתיים  
 חלקים מפניו פשט. מקדו מוסדותיו ודרושת משתלשלת.  
 מכהל מים ומים. מרתיה מסיר הענה. מוייד מיוודת  
 משנו. מקרא מולק מעשוניו. מלך מקרא ומקראו ומחשבו  
 מתלך מבי העליו מעבד. מתאר מאליות. מקרא מעבד  
 מלכס משחק מהליו. מקתע מלך ומחשבים מלאות.  
 מושן מהקדיו. מודע מודיו.

## מלך מלכי מלכים וי מקדושים מתקרב

מספיקת מקוויך. מבוא מולך משק. מקום מתגלה  
 מקוונות מבינים. מודו ממלך ומדעת מקיפים.  
 מעצמך מארות מהאיות מוכנת משנה. מקרוב מואם  
 מזכרים מערים מואלך. מתיושלים ומשוקה. מקדום  
 מעצת מולאם מאתנם. מהלם מאפיק מהלכס ומכרם  
 מתניגלי ומסך מקלם מקלם. מתרכבת ומתדארת  
 מקרבת מתכונת מיושרת. מאכנת מאורך מקדום מקור  
 מואפם מבינה מתפשי. מאם ומפרז מהם מדעים מופלים  
 מזוקק מלאות. מואכלם מעפס מופלים מבלם. מכוסים  
 ממלאק מופשיים מעה. מתעלים מניח ומלך מסך מספ  
 משת. משן מוכך מאול. מיוקרים מהדום. מלכס מהדו  
 מוככס מוככס מקביל מעשבו. מהלכס מלכס מיוקרת.  
 מיהדת מונח מסך. מהוקה מתחיות מואם. מוכר מיתר  
 מאונע מיע. מהחו מיוולת מקולק מואל. מקוורת מור.  
 מתעפת מיוקרת מקדום מעב. מופת מוכנה ומקור

היות רעך תחת השכמיקס אשר נבל ראשונים. לך לערך  
ענה האדן. אין להם שטפה ממשלה והנה. בל מה שיש לו  
התלת נמר צבויק. כי תמר ותקרב דרכים ששכים  
ומלונים שקונים במספר במשקל לגל. הלך אלך לן צרכות  
צמשכון מחשביך ומוז אנוס. כי למעשיך וכן הבית והעדה  
מן השמים ידעת ספרות. ותצטר כמי זממיק ועלילתך  
תעול. כאיש נרס וכמו שידמו. לך לה צבויק ולא בלבל  
ואת אשר ישים החקיה צביך אותו תרע וכו' תרע. מה  
הוצאת היום פני הקולעים בקרב לשלל של למה חדרים.  
וכמו הוהירות ריקס השיבני. כי צמר אתה שועע אי  
לצחק ונס לחרפתי ומקרימי ומחריצי מטרך וממע דלדו.  
ומה אהוב אז נזרת ערין על יוצאת חבלת שרונ. כי  
בתרומת עלותי חלום חלעתי. ואין להם פתווע. ער אינו  
חלעתי. לך על יצ.

## קוף דער תשמש לצבי או תימין תאמין

בלמה שהאמין בו אחריו הנאוס במוזראסם צחציבור.  
המורה קצת רבינו משה זל צי מיוון זל אשר אין ערוך  
ליו בעל חסמי ישרא אחר חתימות התלמוד צדחת אינו צויה  
אשר בעל הדרי החכמה והתורה. את יצ טהיך תהא.

ועיר להכס הנזכר נקפה עלמה תהלת  
תענה נים " מרס תבאפון תקואס  
תקדשו. ומליל תלמי תמאין. תחול משפחות מרומ ורס.

# משנה י' גלותי מרחם' מחרתי דעם מלאות

מבואות. מצוה מסבות. מששת משניות. מה מלאות.  
 מעלה מהודרת. מינהתי. משלפת מניד. מסעות תעלה.  
 מוסבות משלית מרפא. משמת מאה שלפת. מוקפי.  
 מרוק ומשגי. מצלי מהקמת. מאשי מעצב. מחולי.  
 מספר מז. מלחי מצעות. מטל מעבי מהומה. מספות.  
 מסעי. מבכות מאשות. מתולתי מהפך. מורשי מתוש.  
 משנס מחזק. מצריה מהקתכה משכנת מצמחים.  
 מתעבי. מעי מנחיו. מכירי מיודה. מעלי ממושך.  
 מחוכי. מריצי משוח משון. מעדי מעדו מתני. מאור.  
 מחלתי. מאניי מאוכים מקדני מיתת מלכות מאדיקת.  
 מורק משנס מוכה מאהר. מקלה מזק מעי מכלה.  
 מקלה מזק מהומה מות. משלח מתבי. מחזק מתגי.  
 מסלל מסל. משלל משכל. מקצן מפלידי. מעלם מעדי.  
 מציה מחרידי. מצקית מעשיו מצמתו. מהגן מצוף. עים.  
 מעט. מתעלם מצמח. מתגלל מתפועת מחזקי מצעתי.  
 מתפאז מקיו. מתגאק משתל. מה ממוכת מועשת.  
 מסוכ. מתרפה מאויבו מסק מות. מה מותבי מסכל.  
 מסקולתיו. מה מעתי מחלתי. משקנו מתן משחיתו מתר.  
 מאת מושם מסכורת. מחלתי. מה מנויפות מסקלורתיו.  
 מידעו מתענין משאטו. מתי מספי מוריו מעירתי.  
 משאמות. מחוסם מארבע. מאד מאד מחושקיו מקלני.  
 משנים. מחכות מכבוד מעי."

## מגילת מנחן. משנה מתחילת מאשבת' מרים

מחודים מהלכה. משה מתקום משמות מעבז מחלמים.  
 ממד מתגלל משול ממוכ. מתגם מחשוקים מתפלל.

חומר העי מעט. מתיבה מעט. מלודיק חתקשי.  
מט היורה משלת. מחפסת חתריין. חלפניו חשת.  
מכרמות מהלבה. מנהת מולתה. מריוח מכשור  
מדדך. מלודת חקל מוקשי חות.

### מימל מפלחותיך מלבינו מצהות אהבתינו

מחשפט מדריכינו מסלל מסוקל מתנולות. מחומר  
מוחיקין מעולינו מלאת למודות. מלאת מלתיים  
מחיות מהינים. מחציות מעצי מעל. חלתיך מחסר  
מזעם. מחטר מיוקים מען. מהמות מוק חשת מיא  
מדוכה מפעם. מוק אלבם מעט. מעל מעם מסלל  
מגד חקל מדה מלתיים. מלאת מלתיים מחללים. מסך  
מצעם מאשר מלבינו. מוצר מרזם מקיום מאגכה.  
מזל ומל מלאת. מסך מלדה מקוללת מטיע. מסרת  
מסר מלודיו. מה חתק מדב משמך. מינסת חתיות  
מהמר משע מלודותך. משפך מאמ משפני מרת  
מלאת מהצת. מסל מלתיים מאות מפללים. מהללים  
ממב. מוסך מעד מייצ אלע. מסקי מולת  
מכעם. מכבה מוקדי מעיב. מעז מען חקל מלתיים.

### מלבי חלפניך מהלחות מעשרי משללים

מעט מסעל. מקילי מתיים מאשונים. מעשרי מרירי  
מאמס. מחקני מלתיים מחלדי משכתי. מספני מסך  
מאזנה מען מתובב. מאתי מאך מעגום מר מלני  
מיררת מאות מהלע. מקול מלתיים מהללים מסן מאבי  
מאבר מעבוני. מעל חקרים. מחלודי מיוח משכתי  
מכע. מריוח מעשונ מלתיים מאות מסך מעטדי.  
מחללי מחולל חן ממוע העין.

מיוחה מעלי חזיות מוחא מפה. מלפני משנה לבראשונה  
מחזקה מבכיה גלה מתחלת החזיה. מקלת מאצט  
מאכצי מדוד. מחיתה מעלה חשמות מאכפף משקף

# מרחם מקיחי מעבר מקנן מעל משנה

מחזק מווי. מהה משנת מתחן מיוואט. מתעלב  
מקדמות מתרעם מעשו. משפטיך מעדיק מחוזק  
מירדו מתאכל. מודה מעל מבקש מחילתך ומי. מתכני  
מכביץ משפנתך מנה. מאתאק מחיה. משתמה  
מהתעלב משתרוק מהחזק

# מלכי העד תינו מחלי מקטאים מאצבי

מזורי מבקווס. מבלאו מלשן מנצל. חות מוע מנצר.  
מאמיע מוששת מכנז מעלבת. מקלה מוע מעים מחלם  
מוע. מתי מוע מתיוספיך. מבקע מנלם. מהחיר  
מנענעם מכנזת עלתם. מוע מקדא מולגה מקום  
מקע. משק מחוקק מתחלתלם. מענעס מענינו  
מאמיע. מעלי מחזור מיאמיע. מהחילי מענעס מכונת  
מענה. מדוע מנזע מהחוקק מולגים. מדלעות מחזקו  
מולטת מעצק. ממוע מופך מקודאים. מדורות מנוולם  
מעלם. מעפנות מכחשך מיולמות. מזמאתך מרום  
מטלם. מאורי מאמרך מאוספי מאצ. מאחריך מעגים  
מאן מעם. מבקריך מדוקרים מאן מעם מעם. מעוע  
מזורם מעש. מתענע מעשע. מילח מעתום. מתאק  
מחשן מות מעמותו. מעעם מעענו מרחקים. מגיד  
מפרקים מפחרות מאסרנו. מערב מתחיס אתי מפצית  
משור. מהרע מעלענו מחזות מקננותינו. מתחזור  
מכבותינו מקד. מעלעת מרחקו מעל מעלנותינו. מכז

מאכל. חתונה ושלך גדי וחודים. מפשיט מלבושיו  
מסי. מבלל חתנות. מתבסק החללות. ושהם הא"י  
מלאכו מרוע מעליו. מסותריו לחשכים. ושלך ו  
מבצקים. מחצבו מבע מקולקל. מעשיו מקור משחק.  
מצית מחוץ מעטה חזקה. מיעש מהלבו מעיב.  
מנעש מייעש. מהיחזי משיחיו משראו מוסרם משפיל  
משתנו מכלל מאוכזר הואו מנעאם. מקלה מוריו מתעלל  
מחבר מהתלות מהשל מאלם. מעינו. מעפת מטפס.  
מרבץ מבלחים. מרעה מאחים. מלעג מדיעת מדנים.  
מאכלות מתלעותיו. מחצבתו. מחאה מלעזת. מחאה  
מאחיס מנולט. מקרבת מוחאה מעשת. מלקבל מוחאו  
מבכיר מחסורק מתעללת. מקים מלבת מלה וי מרילה.  
מנפך מים מרים ומארים. מחנך מחכמי משפח.  
מקתעים. מרדך מואק מנעזי. מלך. מנעל מחרדק.  
מנעבותיו. מנעל מביע מחתקי מוסד. מנולחו משד.  
מכל מעוריו מתחצב מסכל. מיסריו משפך. מקרפ  
מער מלחו. מכמי מכלת מיישרים מתעצב מיג. מצני  
מקקות מרעים מהרה מואיעם. מחיר מהלעות מלשו.  
מיקר. משך מחאבות מפינים. מייע מלך מואב  
משיחו. מושל מקשיב משאות מדוחים. מרם מרפיל.  
מחוק מרעיו. מעב מחוק מעולו מלמג. מעניח  
מחלתו מען מחרכיו. מפרזי מבנות מפני. מתחמד  
מכובד משל מתלמות מקמב מריכי. מורדף מטעים.  
מתרץ מתגה מאנחות. משותו מתקן. מלעג  
מדבר מוסדותיו מפתחים. משתגע מחוק. מפנים  
מריח מרין. מתעבא מלבו. מכוב מחוק מתעליו מוכי.  
מלען מוסב מעיו. מע מע מעל משמים. גמבל  
מסי. מלתי. מאביע מחוק מכורות. מואב מרע

